

Les autoritats competents dels dos països poden sol·licitar altres documents o la informació addicional que considerin necessària.

En principi, abans del començament del rodatge de la pel·lícula, s'ha de sotmetre a les autoritats competents el guió definitiu (incloent-hi els diàlegs).

Es poden fer esmenes al contracte original quan aquestes siguin necessàries i, inclusivament, el reemplaçament d'un coproductor, però aquestes s'han de sotmetre a l'aprovació de les autoritats competents dels dos països, abans de concloure la producció. Només es permet el reemplaçament d'un coproductor en casos excepcionals i a satisfacció de les autoritats competents dels dos països.

Les autoritats competents s'han de mantenir informades mútuament sobre les seves decisions.

El present Acord va entrar en vigor el 30 de gener de 2004, data de l'última nota de comunicació de compliment de tràmits interns per a la subscripció de tractats internacionals, d'acord amb el que estableix l'article XX.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 11 de febrer de 2004.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

4346 *CORRECCIÓ d'errades del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Turquia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal d'impostos sobre la renda, fet a Madrid el 5 de juliol de 2002.* («BOE» 60, de 10-3-2004.)

Havent observat errades en la inserció del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Turquia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal d'impostos sobre la renda, fet a Madrid el 5 de juliol de 2002, el text del qual va ser publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 16, de 19 de gener de 2004, i en el suplement en català número 4, de 2 de febrer de 2004, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

Pàgina 806, a l'article 5.5.a), on diu: «en nom de l'empresa, llevat que les activitats d'aquestes persones», ha de dir: «en nom de l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona».

Pàgina 807, a l'article 10.6, on diu: «resident en un Estat contractant», ha de dir: «resident d'un Estat contractant».

Pàgina 809, a l'article 17.3, on diu: «en un Estat contractant estan exemptes d'imposició d'aquest Estat si la visita a aquest Estat», ha de dir: «en un Estat contractant estan exemptes d'imposició en aquest Estat si la visita a aquest Estat».

Pàgina 810, a l'article 18.2, on diu: «o durant un període de temps especificat o determinant en virtut d'una obligació», ha de dir: «o durant un període de temps especificat o determinable en virtut d'una obligació».

MINISTERI D'HISENDA

4347 *REIAL DECRET LEGISLATIU 3/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.* («BOE» 60, de 10-3-2004, i «BOE» 61, d'11-3-2004.)

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la

renda de les persones físiques i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, en la redacció que en fa la disposició final divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estableix que el Govern ha d'elaborar i aprovar en el termini de 15 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els textos refosos de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no residents i de l'impost sobre societats.

Aquesta delegació legislativa té l'abast més limitat dels que preveu l'apartat 5 de l'article 82 de la Constitució, ja que se circumscriu a la mera formulació d'un text únic i no inclou cap autorització per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Aquesta habilitació té per finalitat dotar de més claredat el sistema tributari mitjançant la integració en un únic cos normatiu de les disposicions que afecten aquests tributs, i amb això contribueix a augmentar la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

En exercici d'aquesta autorització s'elabora aquest Reial decret legislatiu, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

II

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 10 de desembre de 1998, va suposar una profunda reforma de l'impost per adaptar-lo al model vigent als països del nostre entorn, i es va constituir en un instrument eficaç per a la creació de llocs de treball, el foment de l'estalvi i, en definitiva, el creixement econòmic.

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, des de la seva entrada en vigor l'1 de gener de 1999, ha experimentat importants modificacions, entre les quals cal destacar les introduïdes per les normes següents:

a) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, que va introduir diverses modificacions a l'articulat de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, entre les quals cal esmentar determinades mesures relatives al tractament fiscal dels plans de pensions i assegurances de vida, la reducció a un any del termini per integrar els guanys i les pèrdues patrimonials en la part especial de la renda del període impositiu i la reducció dels tipus de gravamen especials en línia amb la rebaixa impositiva portada a terme, en el seu moment, per la Llei 40/1998, de 9 de desembre.

b) La Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, que va introduir modificacions que afecten, bàsicament, les escales i els tipus de gravamen i la deducció per inversió en habitatge habitual.

c) L'esmentada Llei 46/2002, de 18 de desembre, la més important de les reformes realitzades de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, que va introduir modificacions que, fonamentalment, tenen per objecte millorar la tributació dels rendiments del treball i el tractament fiscal de la família, així com el foment de l'estalvi previsió a llarg termini. Així mateix, en línia amb l'objectiu de facilitar la conciliació de la vida laboral i familiar, es va crear una deducció en quota per a les mares amb fills menors de tres anys que treballin fora de la llar. Finalment, la secció 2a del títol VII de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, ha sofert una profunda transformació com a conseqüència de la supressió del règim de transparència fiscal interna, que passa a regular, en el seu lloc, les entitats en règim d'atribució de rendes.

d) Finalment, la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, que ha creat la deducció per compte estalvi empresa, la Llei 41/2003, de 18 de novembre, de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, que ha introduït mesures per afavorir les aportacions als patrimonis protegits regulats en l'esmentada Llei, i la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que ha introduït diverses mesures com, per exemple, l'ampliació de les exempcions per fills a càrrec i per beques d'estudis o de recerca.

En el text aprovat per aquest Reial decret legislatiu, la Llei 40/1998, de 9 de desembre, es refon amb diverses normes, algunes de les quals s'integren en el seu articulat i altres s'introdueixen com a disposicions addicionals i transitòries. Aquesta distribució s'ha efectuat en funció de la possibilitat o no d'integrar el contingut de cada disposició en l'estructura de la normativa bàsica de l'impost, així com del seu abast més o menys específic i de la seva vigència temporal.

III

Així, en l'articulat del text es refonen els articles de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, i les disposicions següents:

a) Exempció de les rendes derivades de l'aplicació dels instruments de cobertura del risc d'increment del tipus d'interès variable dels préstecs hipotecaris que regula l'article dinovè de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, que s'incorpora com a paràgraf t) de l'article 7.

b) Exempció dels guanys patrimonials que es posin de manifest amb motiu del pagament dels deutes tributaris a què es refereix l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, que s'afegeix al paràgraf c) de l'apartat 4 del seu article 31.

c) Tractament fiscal de determinats drets de subscripció preferent regulat en la disposició addicional cinquena de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, inclòs a l'apartat 4 del seu article 35.

d) Inclusió a la base màxima de la deducció per inversió en habitatge habitual, regulada a l'apartat 1 de l'article 69, del cost dels instruments de cobertura del risc de tipus d'interès variable dels préstecs hipotecaris, regulat a l'apartat 3 de l'article dinovè de la Llei 36/2003, d'11 de novembre.

e) Aplicació de la deducció per tecnologies de la informació i de la comunicació a empresaris, persones físiques en règim d'estimació objectiva, regulada per la disposició addicional segona de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que es preveu en el segon paràgraf de l'apartat 2 del seu article 69.

f) Exoneració de retenció o ingrés a compte del rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital, recollida a l'article 23.4 de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, prevista al final de l'apartat 3 del seu article 101.

g) Així mateix, s'ha afegit a l'esmentat article 101 i a l'article 107 el cas dels representants de les entitats asseguradores que operen a Espanya en lliure prestació de serveis, d'acord amb l'article 86.1 i la disposició addicional dissetena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

h) L'obligació de practicar pagaments a compte en el cas de rendes provinents de la participació en institucions d'inversió col·lectiva, regulada en els apartats 2 i 3 de l'article 24 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fis-

cals, administratives i de l'ordre social, així com les normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris, a què es refereix la disposició addicional quarta de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, que han estat incorporats a l'apartat 1 de l'article 102.

i) Així mateix, s'ha afegit a l'article 102 esmentat el cas dels representants designats d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actuïn en nom de la gestora que operi en règim de lliure prestació de serveis.

IV

D'altra banda, s'incorporen com a disposicions addicionals del text refós, juntament amb les pròpies de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, les normes següents:

a) Disposició addicional primera de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, sobre drets de rescat en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, que s'incorpora com a disposició addicional primera.

b) Disposició final sisena de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, sobre integració de l'impost sobre societats i de l'impost sobre la renda de les persones físiques que s'inclou com a disposició addicional tercera.

c) Article 20.5 de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, sobre beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries, que es recull com a disposició addicional sisena.

d) Disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, sobre tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que duguin a terme l'activitat de transport per autotaxi. Aquest precepte s'inclou en el text com a disposició addicional setena.

e) Finalment, a la disposició addicional tretzena s'hi han afegit els representants designats d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, que actuïn en nom de la gestora que operi en règim de lliure prestació de serveis.

V

Finalment, s'incorporen com a disposicions transitòries del text refós, juntament amb les de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, encara aplicables, les disposicions següents:

a) Disposició transitòria setena del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, sobre prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació, que passa a ser la disposició transitòria primera.

b) Disposició transitòria primera de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, sobre el règim aplicable a les pèrdues patrimonials pendents de compensar, generades entre un i dos anys, que s'inclou com a disposició transitòria onzena.

c) El règim transitori aplicable a les societats transparents es regula en la disposició transitòria catorzena, per remissió al que estableix el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

VI

Convé assenyalar que no s'integren en el text refós, per raons de sistemàtica i coherència normativa, les normes de caràcter fiscal que, pel seu contingut especial des d'un punt de vista subjectiu, objectiu o temporal,

no escau refundre amb la normativa de caràcter i abast generals. Aquest és el cas d'aquelles la refosa de la quals en aquest text originaria una dispersió de la normativa que contenen perquè afecten diferents àmbits i diversos impostos, com, per exemple, la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, la disposició addicional divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, relativa als préstecs de valors, o la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, referides a participacions preferents i instruments de deute.

Tampoc no s'hi integren les disposicions fiscals dictades amb motiu de l'esdeveniment de circumstàncies especials, com, per exemple, l'accident del vaixell «Prestige» o les inundacions produïdes per desbordaments en la conca del riu Ebre, ni la normativa reguladora dels esdeveniments d'especial interès públic, com ara, per exemple, l'Any Sant Compostel·là 2004 o la Copa Amèrica 2007.

VII

Aquest Reial decret legislatiu conté un article, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

En virtut del seu article únic s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

En la disposició addicional única es disposa que les referències que en altres normes es continguin a la lleis 18/1991, de 6 de juny, i 40/1998, de 9 de desembre, s'entenen fetes a l'articulat del text refós que s'aprova.

En la disposició transitòria única s'assenyala que fins a l'1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, continuen vigents determinats preceptes de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, i que fins a l'esmentada data les referències efectuades en el text refós als preceptes de la nova Llei general tributària s'entenen realitzades als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, en els termes que disposava la Llei 40/1998, de 9 de desembre.

En la disposició derogatòria es recullen les normes que es refonen en aquest text, sense perjudici d'aquelles altres que, sent també objecte de refosa, són derogades en els reials decrets legislatius que aproven els textos refosos de les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, perquè afecten en més mesura un d'aquests impostos.

Finalment, la disposició final única estableix que l'entrada en vigor del Reial decret legislatiu i del text refós que s'aprova és l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat d'alguns casos excepcionals derivats de l'entrada en vigor de la nova Llei general tributària i de la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003.

El text refós que s'aprova està compost per 110 articles, agrupats en un títol preliminar i 11 títols, 15 disposicions addicionals, 14 disposicions transitòries i dues disposicions finals.

Així mateix, el text refós inclou al començament un índex del seu contingut, l'objecte del qual és facilitar la utilització de la norma pels seus destinataris mitjançant una ràpida localització i ubicació sistemàtica dels seus preceptes.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de març de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

S'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que s'insereix a continuació.

Disposició addicional única. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i a la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, s'entenen fetes als preceptes corresponents del text refós que aprova aquest Reial decret legislatiu.

Disposició transitòria única. *Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

Fins a l'1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària:

a) Conserven la seva vigència els articles 47 sexies.5 i 89 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

b) Les referències efectuades en el text refós que aprova aquest Reial decret legislatiu als preceptes de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, s'entenen realitzades als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, en els termes que disposava la Llei 40/1998, de 9 de desembre.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Llevat del que disposa la disposició transitòria única anterior, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret legislatiu queden derogades, amb motiu de la seva incorporació al text refós que s'aprova, les normes següents:

a) La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, amb excepció de les disposicions addicionals tercera, quarta, tretzena, quinzena i divuitena i la disposició final quarta, que conserven la seva vigència.

b) El paràgraf segon de l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

c) La disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

d) L'apartat 5 de l'article 20 de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries.

e) L'apartat 4 de l'article 23 i la disposició transitòria primera de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa.

f) Les disposicions addicionals segona i trenta-cinquena de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

g) La disposició transitòria setena del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

h) La disposició addicional primera de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents.

i) L'apartat 3 de l'article dinovè de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.

2. La derogació de les disposicions a què es refereix l'apartat 1 no perjudica els drets de la hisenda pública respecte a les obligacions meritades durant la seva vigència.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

1. El present Reial decret legislatiu i el text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», amb excepció del que disposen els apartats següents.

2. Els articles 59.5, 101.10 i 109 del text refós entren en vigor el dia 1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. El paràgraf e) de l'article 80 i l'article 101.11 del text refós entren en vigor el dia 1 de gener de 2005, data a la qual es refereix la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

Madrid, 5 de març de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,

CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

TEXT REFÓS DE LA LLEI DE L'IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

Índex

Títol preliminar. Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació.

Article 1. Naturalesa de l'impost.

Article 2. Objecte de l'impost.

Article 3. Configuració com a impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.

Article 4. Àmbit d'aplicació.

Article 5. Tractats i convenis.

Títol I. Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals.

Capítol I. Fet imposable i rendes exemptes.

Article 6. Fet imposable.

Article 7. Rendes exemptes.

Capítol II. Contribuents.

Article 8. Contribuents.

Article 9. Residència habitual en territori espanyol.

Article 10. Atribució de rendes.

Article 11. Individualització de rendes.

Capítol III. Període impositiu, meritació de l'impost i imputació temporal.

Article 12. Regla general.

Article 13. Període impositiu inferior a l'any natural.

Article 14. Imputació temporal.

Títol II. Determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen.

Article 15. Determinació de la base imposable i liquidable.

Capítol I. Definició i determinació de la renda gravable.

Secció 1a Rendiments del treball.

Article 16. Rendiments íntegres del treball.

Article 17. Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments del treball.

Article 18. Rendiment net del treball.

Secció 2a Rendiments del capital.

Article 19. Definició de rendiments del capital.

Subsecció 1a Rendiments del capital immobiliari.

Article 20. Rendiments íntegres del capital immobiliari.

Article 21. Despeses deduïbles i reduccions.

Article 22. Rendiment en cas de parentiu.

Subsecció 2a Rendiments del capital mobiliari.

Article 23. Rendiments íntegres del capital mobiliari.

Article 24. Despeses deduïbles i reduccions.

Secció 3a Rendiments d'activitats econòmiques.

Article 25. Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.

Article 26. Regles generals de càlcul del rendiment net.

Article 27. Elements patrimonials afectes.

Article 28. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.

Article 29. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació objectiva.

Article 30. Reduccions.

Secció 4a Guanys i pèrdues patrimonials.

Article 31. Concepte.

Article 32. Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.

Article 33. Transmissions a títol oneros.

Article 34. Transmissions a títol lucratiu.

Article 35. Normes específiques de valoració.

Article 36. Reinversió en els casos de transmissió d'habitatge habitual.

Article 37. Guanys patrimonials no justificats.

Capítol II. Integració i compensació de rendes.

Article 38. Integració i compensació de rendes.

Article 39. Integració i compensació de rendes en la part general de la renda del període impositiu.

Article 40. Integració i compensació de rendes en la part especial de la renda del període impositiu.

Capítol III. Mínim personal i familiar.

Article 41. Mínim personal i familiar.

Article 42. Mínim personal.

Article 43. Mínim per descendents.

Capítol IV. Regles especials de valoració.

Article 44. Estimació de rendes.

Article 45. Operacions vinculades.

Article 46. Rendes en espècie.

Article 47. Valoració de les rendes en espècie.

Article 48. Plans generals de lliurament d'opcions de compra sobre accions o participacions.

Capítol V. Mètodes de determinació de la base imposable.

Article 49. Mètodes de determinació de la base imposable.

Capítol VI. Base liquidable.

Article 50. Base liquidable general i especial.

Article 51. Reducció per rendiments del treball.

Article 52. Reducció per prolongació de l'activitat laboral.

Article 53. Reducció per mobilitat geogràfica.

Article 54. Reducció per tenir cura de fills.

Article 55. Reducció per edat.

Article 56. Reducció per assistència.

Article 57. Normes comunes per a l'aplicació de les reduccions per tenir cura de fills, edat i assistència.

Article 58. Reduccions per discapacitat.

Article 59. Reduccions per aportacions a patrimonis protegits de les persones discapacitades.

Article 60. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.

Article 61. Reduccions per aportacions i contribucions a plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.

Article 62. Reduccions per pensions compensatòries.

Títol III. Càlcul de l'impost.

Capítol I. Determinació de la quota íntegra estatal.

Article 63. Quota íntegra estatal.

Article 64. Escala general de l'impost.

Article 65. Especialitats aplicables en els casos d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Article 66. Escala aplicable als residents a l'estranger.

Article 67. Tipus de gravamen especials.

Capítol II. Determinació de la quota líquida estatal.

Article 68. Quota líquida estatal.

Article 69. Deduccions.

Article 70. Límits de determinades deduccions.

Article 71. Comprovació de la situació patrimonial.

Títol IV. Gravamen autonòmic o complementari.

Capítol I. Normes comunes.

Article 72. Normes comunes aplicables per a la determinació del gravamen autonòmic o complementari.

Capítol II. Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma.

Article 73. Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma.

Capítol III. Càlcul del gravamen autonòmic o complementari.

Secció 1a Determinació de la quota íntegra autonòmica o complementària.

Article 74. Quota íntegra autonòmica o complementària.

Article 75. Escala autonòmica o complementària de l'impost.

Article 76. Especialitats aplicables en els casos d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Article 77. Tipus de gravamen especial.

Secció 2a Determinació de la quota líquida autonòmica o complementària.

Article 78. Quota líquida autonòmica o complementària.

Article 79. Tram autonòmic o complementari de la deducció per inversió en habitatge habitual.

Títol V. Quota diferencial.

Article 80. Quota diferencial.

Article 81. Deducció per doble imposició de dividends.

Article 82. Deducció per doble imposició internacional.

Article 83. Deducció per maternitat.

Títol VI. Tributació familiar.

Article 84. Tributació conjunta.

Article 85. Opció per la tributació conjunta.

Article 86. Normes aplicables en la tributació conjunta.

Títol VII. Règims especials.

Secció 1a Imputació de rendes immobiliàries.

Article 87. Imputació de rendes immobiliàries.

Secció 2a Entitats en règim d'atribució de rendes.

Article 88. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Article 89. Qualificació de la renda atribuïda.

Article 90. Càlcul de la renda atribuïble i pagaments a compte.

Article 91. Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.

Secció 3a Transparència fiscal internacional.

Article 92. Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.

Secció 4a Drets d'imatge.

Article 93. Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.

Secció 5a Reduccions aplicables a determinats contractes d'assegurança.

Article 94. Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments procedents de contractes d'assegurança.

Títol VIII. Institucions d'inversió col·lectiva.

Article 95. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 96. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals.

Títol IX. Gestió de l'impost.

Capítol I. Declaracions.

Article 97. Obligació de declarar.

Article 98. Autoliquidació.

Article 99. Esborrany de declaració.

Article 100. Comunicació de dades pel contribuent i sol·licitud de devolució.

Capítol II. Pagaments a compte.

Article 101. Obligació de practicar pagaments a compte.

Article 102. Normes sobre pagaments a compte, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

Article 103. Import dels pagaments a compte.

Capítol III. Liquidacions provisionals.

Article 104. Liquidació provisional.

Article 105. Devolució d'ofici a contribuents obligats a declarar.

Capítol IV. Obligacions formals.

Article 106. Obligacions formals dels contribuents.

Article 107. Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a practicar ingressos a compte i altres obligacions formals.

Títol X. Responsabilitat patrimonial i règim sancionador.

Article 108. Responsabilitat patrimonial del contribuent.

Article 109. Infraccions i sancions.

Títol XI. Ordre jurisdiccional.

Article 110. Ordre jurisdiccional.

Disposició addicional primera. Dret de rescab en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Disposició addicional segona. Retribucions en espècie.

Disposició addicional tercera. Integració dels impostos sobre societats i sobre la renda de les persones físiques.

Disposició addicional quarta. Rendes forestals.

Disposició addicional cinquena. Subvencions de la política agrària comunitària i ajudes públiques.

Disposició addicional sisena. Beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries.

Disposició addicional setena. Tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que duguin a terme l'activitat de transport per autotaxi.

Disposició addicional vuitena. Transmissions de valors o participacions no admeses a negociació posteriorment a una reducció de capital.

Disposició addicional novena. Mutualitats de treballadors per compte d'altri.

Disposició addicional desena. Plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.

Disposició addicional onzena. Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

Disposició addicional dotzena. Recurs cameral permanent.

Disposició addicional tretzena. Obligacions d'informació.

Disposició addicional catorzena. Captació de dades.

Disposició addicional quinzena. Rendes pendents d'imputació.

Disposició transitòria primera. Prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació.

Disposició transitòria segona. Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.

Disposició transitòria tercera. Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.

Disposició transitòria quarta. Tributació de determinats valors de deute públic.

Disposició transitòria cinquena. Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni abans de l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

Disposició transitòria sisena. Règim fiscal de determinats contractes d'assegurances nous.

Disposició transitòria setena. Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.

Disposició transitòria vuitena. Exempció per reinversió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició transitòria novena. Guanys patrimonials derivats d'elements adquirits abans del 31 de desembre de 1994.

Disposició transitòria desena. Partides pendents de compensació.

Disposició transitòria onzena. Règim aplicable a les pèrdues patrimonials pendents de compensar en l'impost sobre la renda de les persones físiques, generades entre un i dos anys.

Disposició transitòria dotzena. Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats de paradisos fiscals.

Disposició transitòria tretzena. Compensacions per deduccions en adquisició i arrendament d'habitatge.

Disposició transitòria catorzena. Societats transparents.

Disposició final primera. Habilitació per a la llei de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició final segona. Habilitació normativa.

TÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Naturalesa de l'impost.*

L'impost sobre la renda de les persones físiques és un tribut de caràcter personal i directe que grava, segons els

principis d'igualtat, generalitat i progressivitat, la renda de les persones físiques d'acord amb les seves circumstàncies personals i familiars.

Article 2. *Objecte de l'impost.*

1. Constitueix l'objecte d'aquest impost la renda del contribuent, entesa com la totalitat dels seus rendiments, guanys i pèrdues patrimonials i les imputacions de renda que s'estableixin per la llei, amb independència del lloc on s'hagin produït i sigui quina sigui la residència del pagador.

2. L'impost grava la capacitat econòmica del contribuent, entesa aquesta com la seva renda disponible, que és el resultat de disminuir la renda en la quantia del mínim personal i familiar.

Article 3. *Configuració com a impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.*

1. L'impost sobre la renda de les persones físiques és un impost cedit parcialment, en els termes que estableixen la llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, i les normes reguladores de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes.

2. L'àmbit de les competències normatives de les comunitats autònomes en l'impost sobre la renda de les persones físiques és el que preveu l'article 38 de la llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia.

3. El càlcul de la quota líquida autonòmica s'efectua d'acord amb el que estableixen aquesta llei i, si s'escau, la normativa dictada per la respectiva comunitat autònoma. En el cas que les comunitats autònomes no hagin assumit o exercit les competències normatives sobre aquest impost, la quota líquida s'exigeix d'acord amb la tarifa complementària i les deduccions establertes per l'Estat.

Article 4. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'impost sobre la renda de les persones físiques s'aplica en tot el territori espanyol.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

3. A les Canàries, Ceuta i Melilla s'han de tenir en compte les especialitats que preveuen la seva normativa específica i aquesta llei.

Article 5. *Tractats i convenis.*

El que estableix aquesta llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, d'acord amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

TÍTOL I

Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals

CAPÍTOL I

Fet imposable i rendes exemptes

Article 6. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable l'obtenció de renda pel contribuent.

2. Componen la renda del contribuent:

- a) Els rendiments del treball.
- b) Els rendiments del capital.
- c) Els rendiments de les activitats econòmiques.
- d) Els guanys i les pèrdues patrimonials.
- e) Les imputacions de renda que s'estableixin per llei.

3. Es presumeixen retribuïdes, llevat que hi hagi una prova en contra, les prestacions de béns, drets o serveis susceptibles de generar rendiments del treball o del capital.

4. No està subjecta a aquest impost la renda que estigui subjecta a l'impost sobre successions i donacions.

Article 7. *Rendes exemptes.*

Estan exemptes les rendes següents:

a) Les prestacions públiques extraordinàries per actes de terrorisme i les pensions derivades de medalles i condecoracions concedides per actes de terrorisme.

b) Les ajudes de qualsevol classe percebudes pels afectats pel virus d'immunodeficiència humana, regulades en el Reial decret llei 9/1993, de 28 de maig.

c) Les pensions reconegudes a favor de les persones que van patir lesions o mutilacions amb motiu o com a conseqüència de la Guerra Civil, 1936/1939, ja sigui pel règim de classes passives de l'Estat o a l'empara de la legislació especial dictada a l'efecte.

d) Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legal o judicialment reconeguda.

També estan exemptes les indemnitzacions pel mateix tipus de danys derivades de contractes d'assegurança d'accidents, llevat d'aquells les primes dels quals hagin pogut reduir la base imposable o ser considerades despesa deduïble per aplicació de la regla 1a de l'article 28 d'aquesta Llei, fins a la quantia que resulti d'aplicar, per al dany sofert, el sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, incorporat com a annex a la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, en la redacció que en fa la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

e) Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, en la quantia establerta amb caràcter obligatori a l'Estatut dels treballadors, a la seva normativa de desplegament o, si s'escau, a la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que es pugui considerar com a tal l'establerta en virtut de conveni, pacte o contracte.

Quan s'extingeixi el contracte de treball abans de l'acte de conciliació, estan exemptes les indemnitzacions per acomiadament que no excedeixin la que hauria correspost en el cas que aquest hagués estat declarat improcedent, i no es tracti d'extincions de mutu acord en el marc de plans o sistemes col·lectius de baixes incentivades.

f) Les prestacions reconegudes al contribuïent per la Seguretat Social o per les entitats que la substitueixin com a conseqüència d'incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa.

Així mateix, les prestacions reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors pel seu compte o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, sempre que es tracti de prestacions en situacions identitàries a les previstes per a la incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa de la Seguretat Social. La quantia exempta té com a límit l'import de la prestació màxima que reconegui la Seguretat Social pel concepte que correspongui. L'excess tributaria com a rendiment del treball, i s'entén produït, en cas de concurrència de prestacions de la Seguretat Social i de les mutualitats abans esmentades, en les prestacions d'aquestes últimes.

g) Les pensions per inutilitat o incapacitat permanent del règim de classes passives, sempre que la lesió o

malaltia que n'hagi estat la causa inhabiliti completament el percepcor de la pensió per a tota professió o ofici.

h) Les prestacions familiars per fill a càrrec que regula el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i les altres prestacions públiques per naixement, part múltiple, adopció i fills a càrrec, així com les pensions i els havens passius d'orfanat percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives i altres prestacions públiques per situació d'orfanat.

També estan exemptes les prestacions públiques per maternitat percebudes de les comunitats autònomes o entitats locals.

i) Les prestacions econòmiques percebudes d'institucions públiques amb motiu de l'acolliment de menors, persones amb minusvalidesa o més grans de 65 anys i les ajudes econòmiques atorgades per institucions públiques a persones amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent o més grans de 65 anys per finançar la seva estada en residències o centres de dia, sempre que la resta de les seves rendes no excedeixin el doble del salari mínim interprofessional.

j) Les beques públiques i les beques concedides per les entitats sense fins lucratius a les quals sigui aplicable el règim especial que regula el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, percebudes per cursar estudis reglats, tant a Espanya com a l'estranger, a tots els nivells i graus del sistema educatiu. Així mateix, les beques públiques i les concedides per les entitats sense fins lucratius esmentades anteriorment per a recerca en l'àmbit descrit pel Reial decret 1326/2003, de 24 d'octubre, pel qual s'aprova l'Estatut del becari de recerca, així com les atorgades per aquelles amb fins de recerca als funcionaris i altre personal al servei de les administracions públiques i al personal docent i investigador de les universitats.

k) Les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut de decisió judicial.

l) Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que reglamentàriament es determinin, així com els premis «Príncep d'Astúries», en les seves diferents modalitats, atorgats per la Fundació Príncep d'Astúries.

m) Les ajudes de contingut econòmic als esportistes d'alt nivell ajustades als programes de preparació establerts pel Consell Superior d'Esports amb les federacions esportives espanyoles o amb el Comitè Olímpic Espanyol, en les condicions que es determinin reglamentàriament.

n) Les prestacions per desocupació reconegudes per la respectiva entitat gestora quan es percebin en la modalitat de pagament únic que estableix el Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic, amb el límit de 12.020,24 euros, sempre que les quantitats percebudes es destinin a les finalitats i en els casos que preveu la dita norma.

El límit establert en el paràgraf anterior no s'aplica en el cas de prestacions per desocupació percebudes per treballadors discapacitats que es converteixin en treballadors autònoms, en els termes de l'article 31 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

L'exempció que preveu el paràgraf primer està condicionada al manteniment de l'acció o la participació durant el termini de cinc anys, en el supòsit que el contribuïent s'hagi integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat, o al manteniment, durant el mateix termini, de l'activitat, en el cas del treballador autònom.

ñ) Els premis de les loteries i apostes organitzades per l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat i pels òrgans o entitats de les comunitats autònomes, així com dels sortejos organitzats per la Creu Roja Espanyola i per l'Organització Nacional de Cecs Espanyols.

o) Les gratificacions extraordinàries satisfetes per l'Estat espanyol per la participació en missions internacionals de pau o humanitàries, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

p) Els rendiments del treball percebuts per treballs efectivament realitzats a l'estranger, amb els requisits següents:

1r Que els esmentats treballs es realitzin per a una empresa o entitat no resident a Espanya o un establiment permanent radicada a l'estranger.

2n Que en el territori en què es realitzin els treballs s'apliqui un impost de naturalesa idèntica o anàloga a la d'aquest impost i no es tracti d'un país o territori que hagi estat qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

L'exempció té un límit màxim de 60.101,21 euros anuals. Reglamentàriament es pot modificar l'import esmentat.

Aquesta exempció és incompatible, per als contribuents destinats a l'estranger, amb el règim d'excessos exclosos de tributació que preveu l'article 8.A.3.b) del Reglament d'aquest impost, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, sigui quin sigui el seu import. El contribuent pot optar per l'aplicació del règim d'excessos en substitució d'aquesta exempció.

q) Les indemnitzacions satisfetes per les administracions públiques per danys personals com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, quan estiguin establertes d'acord amb els procediments que preveu el Reial decret 429/1993, de 26 de març, pel qual es regula el Reglament dels procediments de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial.

r) Les prestacions percebudes per enterrament o sepeli, amb el límit de l'import total de les despeses produïdes.

s) Les ajudes econòmiques que regula l'article 2 de la Llei 14/2002, de 5 de juny.

t) Les derivades de l'aplicació dels instruments de cobertura quan cobreixin exclusivament el risc d'increment del tipus d'interès variable dels préstecs hipotecaris destinats a l'adquisició de l'habitatge habitual, regulats a l'article dinovè de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.

CAPÍTOL II

Contribuents

Article 8. *Contribuents.*

Són contribuents per aquest impost:

a) Les persones físiques que tinguin la residència habitual en territori espanyol.

b) Les persones físiques que tinguin la residència habitual a l'estranger per alguna de les circumstàncies que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article següent.

Article 9. *Residència habitual en territori espanyol.*

1. S'entén que el contribuent té la residència habitual en territori espanyol quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que romanguí més de 183 dies, durant l'any natural, en territori espanyol. Per determinar aquest període de permanència en territori espanyol es computen les absències esporàdiques, llevat que el contribuent acrediti la residència fiscal en un altre país. En el cas de països o territoris dels qualificats reglamentàriament de paradís fiscal, l'Administració tributària pot exigir que s'hi provi la permanència durant 183 dies l'any natural.

Per determinar el període de permanència al qual es refereix el paràgraf anterior, no es computen les estades temporals a Espanya que són conseqüència de les obligacions contretes en acords de col·laboració cultural

o humanitària, a títol gratuït, amb les administracions públiques espanyoles.

b) Que radiqui a Espanya el nucli principal o la base de les seves activitats o interessos econòmics, de manera directa o indirecta.

Es presumeix, llevat que hi hagi una prova en contra, que el contribuent té la residència habitual en territori espanyol quan, d'acord amb els criteris anteriors, resideixin habitualment a Espanya el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que en depenguin.

2.1r Als efectes d'aquesta Llei, es consideren contribuents les persones de nacionalitat espanyola, el seu cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que tinguin la residència habitual a l'estranger, per la seva condició de:

a) Membres de missions diplomàtiques espanyoles, que comprenen tant el cap de la missió com els membres del personal diplomàtic, administratiu, tècnic o de serveis de la missió.

b) Membres de les oficines consulars espanyoles, que comprenen tant el cap d'aquestes com el funcionari o personal de serveis que hi estan adscrits, amb excepció dels viceconsols honoraris o agents consulars honoraris i del personal que en depèn.

c) Titulars de càrrec o ocupació oficial de l'Estat espanyol com a membres de les delegacions i representacions permanents acreditades davant organismes internacionals o que formin part de delegacions o missions d'observadors a l'estranger.

d) Funcionaris en actiu que exerceixin a l'estranger càrrec o ocupació oficial que no tingui caràcter diplomàtic o consular.

2n No és aplicable el que disposa l'ordinal 1r anterior:

a) Quan les persones a què es refereix l'ordinal 1r d'aquest apartat no siguin funcionaris públics en actiu o titulars de càrrec o ocupació oficial i tinguin la residència habitual a l'estranger abans de l'adquisició de qualsevol de les condicions que hi són enumerades.

b) En el cas dels cònjuges no separats legalment o fills menors d'edat, quan tinguin la residència habitual a l'estranger abans de l'adquisició pel cònjuge, el pare o la mare, de les condicions enumerades a l'ordinal 1r d'aquest apartat.

3. No perden la condició de contribuents per aquest impost les persones físiques de nacionalitat espanyola que acreditin la seva nova residència fiscal en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal. Aquesta regla s'aplica en el període impositiu en què s'efectuï el canvi de residència i durant els quatre períodes impositius següents.

4. Quan no sigui procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en els quals Espanya sigui part, no es consideren contribuents, a títol de reciprocitat, els nacionals estrangers que tinguin la residència habitual a Espanya, quan aquesta circumstància sigui conseqüència d'algun dels casos que estableix l'apartat 2 d'aquest article.

5. Les persones físiques que adquireixin la residència fiscal a Espanya com a conseqüència del seu desplaçament a territori espanyol poden optar per tributar per aquest impost o per l'impost sobre la renda de no residents durant el període impositiu en què s'efectuï el canvi de residència i durant els cinc períodes impositius següents, quan es compleixin les condicions següents:

Que no hagin estat residents a Espanya durant els 10 anys anteriors al seu nou desplaçament a territori espanyol.

Que el desplaçament a territori espanyol es produeixi com a conseqüència d'un contracte de treball.

Que els treballs es realitzin efectivament a Espanya.

Que els esmentats treballs es realitzin per a una empresa o entitat resident a Espanya o per a un establiment permanent situat a Espanya d'una entitat no resident en territori espanyol.

Que els rendiments del treball que derivin de la relació laboral esmentada no estiguin exempts de tributació per l'impost sobre la renda de no residents.

El contribuent que opti per la tributació per l'impost sobre la renda de no residents queda subjecte per obligació real en l'impost sobre el patrimoni.

El ministre d'Hisenda estableix el procediment per a l'exercici de l'opció esmentada en aquest apartat.

Article 10. *Atribució de rendes.*

1. Les rendes corresponents a les societats civils, tinguin o no personalitat jurídica, herències jacents, comunitats de béns i altres entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'atribueixen als socis, hereus, comuners o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix la secció 2a del títol VII d'aquesta Llei.

2. El règim d'atribució de rendes no és aplicable a les societats agràries de transformació, que tributen per l'impost sobre societats.

3. Les entitats en règim d'atribució de rendes no estan subjectes a l'impost sobre societats.

Article 11. *Individualització de rendes.*

1. La renda s'entén obtinguda pels contribuents en funció de l'origen o la font d'aquella, sigui quin sigui, si s'escau, el règim econòmic del matrimoni.

2. Els rendiments del treball s'atribueixen exclusivament a qui hagi generat el dret a la seva percepció.

No obstant això, les prestacions a què es refereix l'article 16.2 a) d'aquesta Llei s'atribueixen a les persones físiques a favor de les quals estiguin reconegudes.

3. Els rendiments del capital s'atribueixen als contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, siguin titulars dels elements patrimonials, béns o drets, de què provinguin els rendiments esmentats.

4. Els rendiments de les activitats econòmiques es consideren obtinguts pels qui realitzin de manera habitual, personal i directa l'ordenació pel seu compte dels mitjans de producció i els recursos humans afectes a les activitats.

Es presumeix, llevat d'una prova en contra, que els esmentats requisits concorren en els qui figurin com a titulars de les activitats econòmiques.

5. Els guanys i les pèrdues patrimonials es consideren obtinguts pels contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, siguin titulars dels béns, drets i altres elements patrimonials de què provinguin.

Els guanys patrimonials no justificats s'atribueixen en funció de la titularitat dels béns o drets en què es manifestin.

Les adquisicions de béns i drets que no derivin d'una transmissió prèvia, com ara els guanys en el joc, es consideren guanys patrimonials de la persona a qui correspongui el dret a la seva obtenció o que els hagi guanyat directament.

CAPÍTOL III

Període impositiu, meritació de l'impost i imputació temporal

Article 12. *Regla general.*

1. El període impositiu és l'any natural.

2. L'impost es merita el 31 de desembre de cada any, sense perjudici del que estableix l'article següent.

Article 13. *Període impositiu inferior a l'any natural.*

1. El període impositiu és inferior a l'any natural quan es produeixi la mort del contribuent en un dia diferent del 31 de desembre.

2. En aquest cas, el període impositiu acaba i es merita l'impost en la data de la defunció.

Article 14. *Imputació temporal.*

1. Regla general.

Els ingressos i les despeses que determinen la renda que s'ha d'incloure en la base de l'impost s'imputen al període impositiu que correspongui, d'acord amb els criteris següents:

a) Els rendiments del treball i del capital s'imputen al període impositiu en què siguin exigibles pel seu receptor.

b) Els rendiments d'activitats econòmiques s'imputen de conformitat amb el que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre societats, sense perjudici de les especialitats que reglamentàriament es puguin establir.

c) Els guanys i les pèrdues patrimonials s'imputen al període impositiu en què tingui lloc l'alteració patrimonial.

2. Regles especials.

a) Quan no s'hagi satisfet la totalitat o part d'una renda, perquè està pendent de resolució judicial la determinació del dret a la seva percepció o la seva quantia, els imports no satisfets s'han d'imputar al període impositiu en què aquella adquireixi fermesa.

b) Quan per circumstàncies justificades no imputables al contribuent, els rendiments derivats del treball es percebin en períodes impositius diferents d'aquells en què van ser exigibles, s'han d'imputar a aquests, i s'ha de practicar, si s'escau, declaració liquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec. Quan concorrin les circumstàncies que preveu el paràgraf a) anterior, els rendiments es consideren exigibles en el període impositiu en què la resolució judicial adquireixi fermesa.

La declaració es presenta en el termini que hi ha entre la data en què es perceben i el final del termini immediatament següent de declaracions per l'impost.

c) La prestació per desocupació percebuda en la seva modalitat de pagament únic d'acord amb el que estableix la normativa laboral es pot imputar a cadascun dels períodes impositius en què, si no hagués intervingut el pagament únic, s'hauria tingut dret a la prestació. Aquesta imputació s'efectua en proporció al temps que en cada període impositiu s'hauria tingut dret a la prestació si no hi hagués intervingut el pagament únic.

d) En el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, el contribuent pot optar per imputar proporcionalment les rendes obtingudes en aquestes operacions, a mesura que es facin exigibles els cobraments corresponents. Es consideren operacions a terminis o amb preu ajornat aquelles el preu de les quals es percebi, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius, sempre que el període transcorregut entre el lliurament o la posada a disposició i el venciment de l'últim termini sigui superior a l'any.

Quan el pagament d'una operació a terminis o amb preu ajornat s'hagi instrumentat, en tot o en part, mitjançant l'emissió d'efectes canviaris i aquests siguin transmesos en ferm abans del seu venciment, la renda s'ha d'imputar al període impositiu de la seva transmissió.

En cap cas tenen aquest tractament, per al transmissor, les operacions derivades de contractes de rendes vitalícies o temporals. Quan es transmetin béns i drets a canvi d'una renda vitalícia o temporal, el guany o la pèrdua patrimonial per a l'arrendat s'ha d'imputar al període impositiu en què es constitueixi la renda.

e) Les diferències positives o negatives que es produeixin en els comptes representatius de saldos en divises o en moneda estrangera, com a conseqüència de la modificació experimentada en les seves cotitzacions,

s'imputen en el moment del cobrament o del pagament respectiu.

f) Les rendes estimades a què es refereix l'article 6.3 d'aquesta Llei s'imputen al període impositiu en què s'entenguin produïdes.

g) Les ajudes públiques percebudes com a compensació pels defectes estructurals de construcció de l'habitatge habitual i destinades a la seva reparació es poden imputar per quartes parts, en el període impositiu en el qual s'obtinguin i en els tres següents.

h) S'imputa com a rendiment de capital mobiliari de cada període impositiu la diferència entre el valor liquidatiu dels actius afectes a la pòlissa al final i al començament del període impositiu en els contractes d'assegurances de vida en què el prenedor assumeixi el risc de la inversió. L'import imputat minora el rendiment derivat de la percepció de quantitats en aquests contractes.

No és aplicable aquesta regla especial d'imputació temporal en els contractes en què concorri alguna de les circumstàncies següents:

A) No s'atorgui al prenedor la facultat de modificar les inversions afectes a la pòlissa.

B) Les provisions matemàtiques estiguin invertides en:

a) Accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, predeterminades en els contractes, sempre que es tracti d'institucions d'inversió col·lectiva adaptades a la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva, o emparades per la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985.

b) Conjunts d'actius reflectits de manera separada en el balanç de l'entitat asseguradora, sempre que es compleixin els requisits següents:

La determinació dels actius integrants de cadascun dels diferents conjunts d'actius separats ha de correspondre, en tot moment, a l'entitat asseguradora que, a aquests efectes, gaudeix de plena llibertat per elegir els actius amb subjecció, únicament, a criteris generals predeterminats relatius al perfil de risc del conjunt d'actius o a altres circumstàncies objectives.

La inversió de les provisions s'ha d'efectuar en els actius aptes per a la inversió de les provisions tècniques, recollits a l'article 50 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, amb excepció dels béns immobles i drets reals immobiliaris.

Les inversions de cada conjunt d'actius han de complir els límits de diversificació i dispersió establerts, amb caràcter general, per als contractes d'assegurança per la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, el seu Reglament, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, i altres normes que es dictin en desplegament d'aquella.

No obstant això, s'entén que compleixen aquests requisits els conjunts d'actius que intentin desenvolupar una política d'inversió caracteritzada per reproduir un determinat índex borsari o de renda fixa representatiu d'alguns dels mercats secundaris oficials de valors de la Unió Europea.

El prenedor únicament té la facultat d'elegir, entre els diferents conjunts separats d'actius, en quins ha d'invertir l'entitat asseguradora la provisió matemàtica de l'assegurança, però en cap cas no pot intervenir en la determinació dels actius concrets en els quals, dins de cada conjunt separat, s'inverteixen aquestes provisions.

En aquests contractes, el prenedor o l'assegurat poden elegir, d'acord amb les especificacions de la pòlissa, entre les diferents institucions d'inversió col·lectiva o conjunts separats d'actius, expressament designats en els contractes, sense que es puguin produir especificacions singulars per a cada prenedor o assegurat.

Les condicions a què es refereix aquest paràgraf h) s'han de complir durant tota la vigència del contracte.

i) Les ajudes incloses en l'àmbit dels plans estatals per a l'accés per primera vegada a l'habitatge en propietat, percebudes pels contribuents mitjançant pagament únic en concepte d'Ajuda estatal directa a l'entrada (AEDE) es poden imputar per quartes parts en el període impositiu en el qual s'obtinguin i en els tres següents.

j) Les ajudes públiques atorgades per les administracions competents als titulars de béns integrants del patrimoni històric espanyol inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i destinades exclusivament a la seva conservació o rehabilitació, es poden imputar per quartes parts en el període impositiu en què s'obtinguin i en els tres següents, sempre que es compleixin les exigències establertes en l'esmentada Llei, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels béns esmentats.

3. En el cas que el contribuent perdi la seva condició per canvi de residència, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar en la base imposable corresponent a l'últim període impositiu que s'hagi de declarar per aquest impost, en les condicions que es fixin reglamentàriament, i s'ha de practicar, si s'escau, una declaració liquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec.

4. En el cas de mort del contribuent, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar en la base imposable de l'últim període impositiu que s'hagi de declarar.

TÍTOL II

Determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen

Article 15. *Determinació de la base imposable i liquidable.*

1. La base imposable de l'impost està constituïda per l'import de la renda disponible del contribuent, expressió de la seva capacitat econòmica.

2. La base imposable es determina aplicant els mètodes que preveu l'article 49 d'aquesta Llei.

3. Per a la quantificació de la base imposable cal procedir, en els termes que preveu aquesta Llei, per l'ordre següent:

1r Es determina la renda del període impositiu d'acord amb les regles següents:

a) Les rendes es qualifiquen i quantifiquen d'acord amb el seu origen. Els rendiments nets s'obtenen per diferència entre els ingressos computables i les despeses deduïbles.

Els guanys i les pèrdues patrimonials es determinen, amb caràcter general, per diferència entre els valors de transmissió i d'adquisició.

b) S'apliquen les reduccions sobre el rendiment íntegre o net que, si s'escau, corresponguin per a cada una de les fonts de renda.

c) Es procedeix a integrar i compensar les diferents rendes segons el seu origen.

2n Es minora la renda del període impositiu en el mínim personal i familiar que estableix aquesta Llei, en funció de les circumstàncies personals i familiars del contribuent.

3r El resultat d'aquestes operacions dona lloc a la part general i especial de la base imposable.

4. La base liquidable és el resultat de practicar en la base imposable, en els termes que preveu aquesta Llei, les reduccions per rendiments del treball, prolongació de l'activitat laboral, mobilitat geogràfica, cura de fills, edat, assistència, discapacitat, aportacions a patrimonis protegits de les persones discapacitades, aportacions i

contribucions als sistemes de previsió social i pensions compensatòries, fet que dóna lloc a les bases liquidables general i especial.

CAPÍTOL I

Definició i determinació de la renda gravable

SECCIÓ 1a RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 16. Rendiments íntegres del treball.

1. Es consideren rendiments íntegres del treball totes les contraprestacions o utilitats, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que derivin, directament o indirectament, del treball personal o de la relació laboral o estatutària i no tinguin el caràcter de rendiments d'activitats econòmiques.

S'hi inclouen, en particular:

- a) Els sous i salaris.
- b) Les prestacions per desocupació.
- c) Les remuneracions en concepte de despeses de representació.
- d) Les dietes i assignacions per a despeses de viatge, excepte les de locomoció i les normals de manutenció i estada en establiments d'hostaleria amb els límits que reglamentàriament s'estableixin.
- e) Les contribucions o aportacions satisfetes pels promotors de plans de pensions, així com les quantitats satisfetes per empresaris per fer front als compromisos per pensions en els termes que preveuen la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i la seva normativa de desplegament, quan aquelles siguin imputades a les persones a les quals es vinculin les prestacions. Aquesta imputació fiscal té caràcter obligatori en els contractes d'assegurança de vida que, a través de la concessió del dret de rescat o mitjançant qualsevol altra fórmula, permetin la seva disposició anticipada en casos diferents dels que preveu la normativa de plans de pensions, per part de les persones a les quals es vinculin les prestacions. No es considera, a aquests efectes, que permeten la disposició anticipada les assegurances que incorporin dret de rescat per als casos de malaltia greu o desocupació de llarga durada, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

2. En tot cas, tenen la consideració de rendiments del treball:

- a) Les prestacions següents:

1a Les pensions i els havers passius percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives i altres prestacions públiques per situacions d'incapacitat, jubilació, accident, malaltia, viudetat, orfandat o similars.

2a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de mutualitats generals obligatòries de funcionaris, col·legis d'orfes i altres entitats similars.

3a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de plans de pensions.

4a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurances concertats amb mutualitats de previsió social, les aportacions dels quals hagin pogut ser, almenys en part, despesa deduïble per a la determinació del rendiment net d'activitats econòmiques, o objecte de reducció en la base imposable de l'impost.

En el supòsit de prestacions per jubilació i invalidesa derivades dels esmentats contractes, s'integren en la base imposable en l'import de la quantia percebuda que excedeixi les aportacions que no hagin pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'impost, perquè incompleixen els requisits subjectius que preveu el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 60 d'aquesta Llei.

5a Les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurança col·lectiva que instrumentin els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveuen la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i la seva normativa de desplegament, en la mesura en què la seva quantia passi de les contribucions imputades fiscalment i de les aportacions directament realitzades pel treballador.

6a Les prestacions percebudes pels beneficiaris dels plans de previsió assegurats.

b) Les quantitats que s'abonin, per raó del seu càrrec, als diputats espanyols al Parlament europeu, als diputats i senadors de les Corts Generals, als membres de les assemblees legislatives autonòmiques, regidors d'ajuntament i membres de les diputacions provincials, cabildos insulars o altres entitats locals, amb exclusió, en tot cas, de la part de les quantitats que les esmentades institucions assignin per a despeses de viatge i desplaçament.

c) Els rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars.

d) Els rendiments derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació.

e) Les retribucions dels administradors i membres dels consells d'Administració, de les juntes que facin aquestes funcions i altres membres d'altres òrgans representatius.

f) Les pensions compensatòries rebudes del cònjuge i les anualitats per aliments, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.

g) Els drets especials de contingut econòmic que es reservin els fundadors o promotors d'una societat com a remuneració de serveis personals.

h) Les beques, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.

i) Les retribucions percebudes pels qui col·laborin en activitats humanitàries o d'assistència social promogudes per entitats sense ànim de lucre.

j) Les retribucions derivades de relacions laborals de caràcter especial.

3. No obstant això, quan els rendiments a què es refereixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat anterior i els derivats de la relació laboral especial dels artistes en espectacles públics i de la relació laboral especial de les persones que intervinguin en operacions mercantils per compte d'un o més empresaris sense assumir-ne el risc i ventura suposin l'ordenació pel seu compte de mitjans de producció i de recursos humans o d'un de tots dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis, es qualifiquen com a rendiments d'activitats econòmiques.

4. Les aportacions realitzades al patrimoni protegit de les persones amb discapacitat, regulat a la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, tenen el tractament fiscal següent per al contribuent discapacitat:

a) Quan els aportadors siguin contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, tenen la consideració de rendiments del treball fins a l'import de 8.000 euros anuals per cada aportador i 24.250 euros anuals en conjunt.

Així mateix, i amb independència dels límits que indica el paràgraf anterior, quan els aportadors siguin subjectes passius de l'impost sobre societats, tenen la consideració de rendiments del treball sempre que hagin estat despesa deduïble en l'impost sobre societats amb el límit de 8.000 euros anuals.

Aquests rendiments s'integren en la base imposable del contribuent discapacitat titular del patrimoni protegit per l'import en què la suma d'aquests rendiments i les prestacions rebudes en forma de renda a què es refereix

l'apartat 3 de l'article 17 d'aquesta Llei excedeixi dues vegades el salari mínim interprofessional.

Quan les aportacions les realitzin subjectes passius de l'impost sobre societats a favor dels patrimonis protegits dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels empleats de l'aportador, únicament tenen la consideració de rendiment del treball per al titular del patrimoni protegit.

Els rendiments a què es refereix aquest paràgraf a) no estan subjectes a retenció o ingrés a compte.

b) En el cas d'aportacions no dineràries, el contribuïent discapacitat titular del patrimoni protegit se subroga en la posició de l'aportador respecte de la data i el valor d'adquisició dels béns i drets aportats, però sense que, a l'efecte d'ulteriors transmissions, li sigui aplicable el que preveu la disposició transitòria novena d'aquesta Llei.

A la part de l'aportació no dinerària subjecta a l'impost sobre successions i donacions s'aplica, a l'efecte de calcular el valor i la data d'adquisició, el que estableix l'article 34 d'aquesta Llei.

c) No està subjecta a l'impost sobre successions i donacions la part de les aportacions que tingui per al perceptor la consideració de rendiments del treball.

Article 17. *Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments del treball.*

1. Els rendiments íntegres es computen aplicant, si s'escau, els percentatges de reducció als quals es refereixen l'apartat següent o l'article 94 d'aquesta Llei.

2. Com a regla general, els rendiments íntegres es computen en la seva totalitat, excepte que els sigui aplicable alguna de les reduccions següents:

a) El 40 per cent de reducció, en el cas de rendiments que tinguin un període de generació superior a dos anys i que no s'obtinguin de manera periòdica o recurrent, així com els que es qualifiquin reglamentàriament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps.

El còmput del període de generació, en el cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

En el cas que els rendiments derivin de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors, la quantia del rendiment sobre la qual s'aplica la reducció del 40 per cent no pot superar l'import que resulti de multiplicar el salari mitjà anual del conjunt dels declarants en l'impost sobre la renda de les persones físiques pel nombre d'anys de generació del rendiment. A aquests efectes, quan es tracti de rendiments obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es prenen cinc anys.

Reglamentàriament s'ha de fixar la quantia del salari mitjà anual, tenint en compte les estadístiques de l'impost sobre el conjunt dels contribuents en els tres anys anteriors.

b) El 40 per cent de reducció en el cas de les prestacions que estableix l'article 16.2.a) d'aquesta Llei, excloses les que preveu l'apartat 5è, que es percebin en forma de capital, sempre que hagin transcorregut més de dos anys des de la primera aportació. El termini de dos anys no és exigible en el cas de prestacions per invalidesa.

c) Les reduccions que preveu aquest apartat no s'apliquen a les prestacions a què es refereix l'article 16.2.a) d'aquesta Llei quan es percebin en forma de renda, ni a les contribucions empresarials imputades que redueixen la base imposable, d'acord amb l'article 60 d'aquesta Llei.

3. Els rendiments del treball derivats de les prestacions obtingudes en forma de renda per les persones amb minusvalidesa corresponents a les aportacions a les quals es refereix l'article 61 d'aquesta Llei tenen dret a una reducció en aquest impost de fins a un import màxim de dues vegades el salari mínim interprofessional.

Quan es tracti de prestacions rebudes en forma de capital per les persones amb minusvalidesa correspo-

nents a les aportacions a les quals es refereix l'article 61 d'aquesta Llei, la reducció que preveu el paràgraf b) de l'apartat anterior és del 50 per cent, sempre que hagin transcorregut més de dos anys des de la primera aportació.

Article 18. *Rendiment net del treball.*

1. El rendiment net del treball és el resultat de disminuir el rendiment íntegre en l'import de les despeses deduïbles.

2. Tenen la consideració de despeses deduïbles exclusivament les següents:

a) Les cotitzacions a la Seguretat Social o a mutualitats generals obligatòries de funcionaris.

b) Les detracions per drets passius.

c) Les cotitzacions als col·legis d'orfes o entitats similars.

d) Les quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals, quan la col·legiació tingui caràcter obligatori, en la part que correspongui als fins essencials d'aquestes institucions, i amb el límit que reglamentàriament s'estableixi.

e) Les despeses de defensa jurídica derivades directament de litigis suscitats en la relació del contribuïent amb la persona de la qual percep els rendiments, amb el límit de 300 euros anuals.

SECCIÓ 2a RENDIMENTS DEL CAPITAL

Article 19. *Definició de rendiments del capital.*

1. Tenen la consideració de rendiments íntegres del capital la totalitat de les utilitats o contraprestacions, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que provenguin, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat dels quals correspongui al contribuïent i no estiguin afectes a activitats econòmiques realitzades per aquest.

No obstant això, les rendes derivades de la transmissió de la titularitat dels elements patrimonials, encara que existeixi un pacte de reserva de domini, tributen com a guanys o pèrdues patrimonials, llevat que aquesta Llei les qualifiqui de rendiments del capital.

2. En tot cas, s'inclouen com a rendiments del capital:

a) Els provinents dels béns immobles, tant rústics com urbans, que no estiguin afectes a activitats econòmiques realitzades pel contribuïent.

b) Els que provenguin del capital mobiliari i, en general, dels restants béns o drets de què sigui titular el contribuïent, que no estiguin afectes a activitats econòmiques realitzades per aquest.

Subsecció 1a Rendiments del capital immobiliari

Article 20. *Rendiments íntegres del capital immobiliari.*

1. Tenen la consideració de rendiments íntegres procedents de la titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que hi recaiguin, tots els que derivin de l'arrendament o de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi sobre aquells, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa.

2. Es computa com a rendiment íntegre l'import que per tots els conceptes es rebí de l'adquirent, cessionari, arrendatari o subarrendatari, inclòs, si s'escau, el corresponent a tots els béns cedits amb l'immoble i exclòs l'impost sobre el valor afegit o, si s'escau, l'impost general indirecte canari.

Article 21. *Despeses deduïbles i reduccions.*

1. Per determinar el rendiment net, es dedueixen dels rendiments íntegres les despeses següents:

a) Totes les despeses necessàries per a l'obtenció dels rendiments. Es consideren despeses necessàries per a l'obtenció dels rendiments, entre altres, les següents:

Els interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o la millora del bé, dret o facultat d'ús i gaudi del qual procedeixen els rendiments, i altres despeses de finançament.

Els tributs i recàrrecs no estatals, així com les taxes i recàrrecs estatals, sigui quina sigui la seva denominació, sempre que incideixin sobre els rendiments computats o sobre el bé o dret productor d'aquells i no tinguin caràcter sancionador.

Els saldos de dubtós cobrament en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Les quantitats meritades per tercers com a conseqüència de serveis personals i les despeses de reparació i conservació.

b) Les quantitats destinades a l'amortització de l'immoble i dels altres béns cedits amb aquest, sempre que responguin a la seva depreciació efectiva, en les condicions que reglamentàriament es determinin. Tractant-se d'immobles, s'entén que l'amortització compleix el requisit d'efectivitat si no passa del resultat d'aplicar el tres per cent sobre el més gran dels valors següents: el cost d'adquisició satisfet o el valor cadastral, sense incloure-hi el valor del sòl.

En el cas de rendiments derivats de la titularitat d'un dret o facultat d'ús o gaudi, és igualment deduïble en concepte de depreciació, amb el límit dels rendiments íntegres, la part proporcional del valor d'adquisició satisfet, en les condicions que reglamentàriament es determinin.

No obstant això, l'import màxim deduïble per la totalitat de les despeses no pot excedir la quantia dels rendiments íntegres.

2. En els casos d'arrendament de béns immobles destinats a habitatge, el rendiment net calculat d'acord amb el que disposa l'apartat anterior es redueix en un 50 per cent.

3. Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com els que es qualifiquin reglamentàriament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es redueixen en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en el cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

Article 22. Rendiment en cas de parentiu.

Quan l'adquirent, el cessionari, l'arrendatari o el subarrendatari del bé immoble o del dret real que recaigui sobre aquest sigui el cònjuge o un parent del contribuent, inclosos els afins, fins al tercer grau inclusivament, el rendiment net total no pot ser inferior al que resulti de les regles de l'article 87 d'aquesta Llei.

Subsecció 2a Rendiments del capital mobiliari

Article 23. Rendiments íntegres del capital mobiliari.

Tenen la consideració de rendiments íntegres del capital mobiliari els següents:

1. Rendiments obtinguts per la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat.

a) Queden inclosos dins d'aquesta categoria els rendiments següents, dineraris o en espècie:

1r Els dividends, primes d'assistència a juntes i participacions en els beneficis de qualsevol tipus d'entitat.

2n Els rendiments procedents de qualsevol classe d'actius, excepte el lliurament d'accions alliberades que, estatutàriament o per decisió dels òrgans socials, facultin per participar en els beneficis, vendes, operacions, ingres-

sos o conceptes anàlegs d'una entitat per una causa diferent de la remuneració del treball personal.

3r Els rendiments que derivin de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, sobre els valors o participacions que representin la participació en els fons propis de l'entitat.

4t Qualsevol altra utilitat, diferent de les anteriors, procedent d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o partícip.

5è La distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions. L'import obtingut minora, fins a anul·lar-lo, el valor d'adquisició de les accions o participacions afectades i l'excés que pugui resultar tributa com a rendiment del capital mobiliari.

b) Els rendiments íntegres a què es refereix el paràgraf a) anterior, quan procedeixen d'entitats residents en territori espanyol, es multipliquen pels percentatges següents:

1r 140 per cent amb caràcter general.

2n 125 per cent, quan procedeixen de les entitats a què es refereix l'article 28.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

3r 100 per cent, quan procedeixen de les entitats a què es refereix l'article 28.5 i 6 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, de les entitats acollides al règim especial que regula el capítol III del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, de les cooperatives protegides i especialment protegides regulades per la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, de la distribució de la prima d'emissió i de les operacions descrites en el paràgraf a).3r i 4t.

Així mateix, s'aplica el percentatge del 100 per cent als rendiments que corresponguin a beneficis que hagin tributat als tipus que preveu l'apartat 8 de l'article 28 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats. A aquests efectes, es considera que els rendiments percebuts procedeixen en primer lloc dels beneficis esmentats.

També s'aplica el percentatge del 100 per cent als rendiments que corresponguin a valors o participacions adquirides dins dels dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagin satisfet quan, després d'aquesta data, dins del mateix termini, es produeixi una transmissió de valors homogenis. En el cas de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors que defineix la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, el termini és d'un any.

2. Rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

Tenen aquesta consideració les contraprestacions de tot tipus, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, com ara els interessos i qualsevol altra forma de retribució pactada com a remuneració per aquesta cessió, així com les derivades de la transmissió, reembossament, amortització, bescanvi o conversió de qualsevol classe d'actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens.

a) En particular, tenen aquesta consideració:

1r Els rendiments procedents de qualsevol instrument de gir, fins i tot els originats per operacions comercials, a partir del moment en què s'endossi o es transmeti, llevat que l'endossament o la cessió es faci com a pagament d'un crèdit de proveïdors o subministradors.

2n La contraprestació, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, derivada de comptes en tota classe d'institucions financeres, incloent-hi les basades en operacions sobre actius financers.

3r Les rendes derivades d'operacions de cessió temporal d'actius financers amb pacte de recompra.

4t Les rendes satisfetes per una entitat financera, com a conseqüència de la transmissió, cessió o transferència, total o parcial, d'un crèdit titularitat d'aquella.

b) En el cas de transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió de valors, es computa com a

rendiment la diferència entre el valor de transmissió, reembossament, amortització, bescanvi o conversió d'aquests i el seu valor d'adquisició o subscripció.

Com a valor de bescanvi o conversió es pren el que correspongui als valors que es rebin.

Les despeses accessòries d'adquisició i alienació són computades per a la quantificació del rendiment, mentre es justifiquin adequadament.

Els rendiments negatius derivats de transmissions d'actius financers, quan el contribuïent hagi adquirit actius financers homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les transmissions esmentades, s'integren a mesura que es transmetin els actius financers que romanquin en el patrimoni del contribuïent.

3. Rendiments dineraris o en espècie procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, excepte quan, d'acord amb el que preveu l'article 16.2.a) d'aquesta Llei, han de tributar com a rendiments del treball.

En particular, s'apliquen a aquests rendiments de capital mobiliari les regles següents:

a) Quan es percebi un capital diferit, el rendiment del capital mobiliari ve determinat per la diferència entre el capital percebut i l'import de les primes satisfetes.

b) En el cas de rendes vitalícies immediates, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considera rendiment de capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

- 1r 45 per cent, quan el perceptor tingui menys de 40 anys.
- 2n 40 per cent, quan el perceptor tingui entre 40 i 49 anys.
- 3r 35 per cent, quan el perceptor tingui entre 50 i 59 anys.
- 4t 25 per cent, quan el perceptor tingui entre 60 i 69 anys.
- 5è 20 per cent, quan el perceptor tingui més de 69 anys.

Aquests percentatges són els corresponents a l'edat del rendista en el moment de la constitució de la renda i són constants durant tota la seva vigència.

c) Si es tracta de rendes temporals immediates que no han estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considera rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

- 1r 15 per cent, quan la renda tingui una durada inferior o igual a cinc anys.
- 2n 25 per cent, quan la renda tingui una durada superior a cinc i inferior o igual a 10 anys.
- 3r 35 per cent, quan la renda tingui una durada superior a 10 i inferior o igual a 15 anys.
- 4t 42 per cent, quan la renda tingui una durada superior a 15 anys.

d) Quan es percebin rendes diferides, vitalícies o temporals, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considera rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que correspongui dels que preveuen els paràgrafs b) i c) anteriors, incrementat en la rendibilitat obtinguda fins a la constitució de la renda, en la forma que reglamentàriament es determini. Quan les rendes han estat adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius, el rendiment del capital mobiliari és, exclusivament, el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que correspongui dels que preveuen els paràgrafs b) i c) anteriors.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en els termes que reglamentàriament s'estableixin, les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes en forma de renda pels beneficiaris de contractes d'assegurança de

vida o invalidesa, diferents dels que preveu l'article 16.2. a), i en els quals no hi hagi hagut cap tipus de mobilització de les provisions del contracte d'assegurança durant la seva vigència, s'integren a la base imposable de l'impost, en concepte de rendiments del capital mobiliari, a partir del moment en què la seva quantia excedeixi les primes que hagin estat satisfetes en virtut del contracte o, en el cas que la renda hagi estat adquirida per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius, quan excedeixin el valor actual actuarial de les rendes en el moment de la constitució d'aquestes. En aquests casos no són aplicables els percentatges que preveuen els paràgrafs b) i c) anteriors. Per a l'aplicació d'aquest règim cal que el contracte d'assegurança s'hagi concertat, almenys, amb dos anys d'anterioritat a la data de jubilació.

e) En el cas d'extinció de les rendes temporals o vitalícies, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, quan l'extinció de la renda tingui el seu origen en l'exercici del dret de rescabament, el rendiment del capital mobiliari és el resultat de sumar a l'import del rescabament les rendes satisfetes fins a l'esmentat moment i de restar les primes satisfetes i les quanties que, d'acord amb els paràgrafs anteriors d'aquest apartat, hagin tributat com a rendiments del capital mobiliari. Quan les rendes hagin estat adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius, es resta, addicionalment, la rendibilitat acumulada fins a la constitució de les rendes.

4. Altres rendiments del capital mobiliari.

Queden inclosos en aquest apartat, entre altres, els rendiments següents, dineraris o en espècie:

a) Els procedents de la propietat intel·lectual quan el contribuïent no sigui l'autor i els procedents de la propietat industrial que no estigui afecta a activitats econòmiques realitzades pel contribuïent.

b) Els procedents de la prestació d'assistència tècnica, llevat que la prestació esmentada tingui lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

c) Els procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, així com els procedents del subarrendament percebuts pel subarrendador, que no constitueixin activitats econòmiques.

d) Les rendes vitalícies o altres de temporals que tinguin per causa la imposició de capitals, excepte quan hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori. Es considera rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior d'aquest article per a les rendes, vitalícies o temporals, immediates derivades de contractes d'assegurança de vida.

e) Els procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o l'autorització per a la seva utilització, llevat que la cessió esmentada tingui lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

5. No té la consideració de rendiment de capital mobiliari, sense perjudici de la seva tributació pel concepte que correspongui, la contraprestació obtinguda pel contribuïent per a l'ajornament o el fraccionament del preu de les operacions realitzades en desenvolupament de la seva activitat econòmica habitual.

6. Es considera que no existeix rendiment del capital mobiliari en les transmissions lucratives, per causa de mort del contribuïent, dels actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens als quals es refereix l'apartat 2 d'aquest article.

7. No s'integren en la renda del període impositiu els dividendes i les participacions en beneficis a què es refereixen els paràgrafs 1r i 2n de l'apartat 1.a) d'aquest article, que procedeixen de beneficis obtinguts en períodes impositius durant els quals l'entitat que els distribueix hagi tributat en el règim de les societats patrimonials.

Article 24. *Despeses deduïbles i reduccions.*

1. Per determinar el rendiment net, es dedueixen dels rendiments íntegres exclusivament les despeses següents:

a) Les despeses d'administració i dipòsit de valors negociables. A aquests efectes, es consideren com a despeses d'administració i dipòsit els imports que repercuteixin les empreses de serveis d'inversió, entitats de crèdit o altres entitats financeres que, d'acord amb la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, tinguin per finalitat retribuir la prestació derivada de la realització per compte dels seus titulars del servei de dipòsit de valors representats en forma de títols o de l'administració de valors representats en anotacions en compte.

No són deduïbles les quanties que suposin la contraprestació d'una gestió discrecional i individualitzada de carteres d'inversió, on es produeixi una disposició de les inversions efectuades per compte dels titulars d'acord amb els mandats conferits per aquests.

b) Quan es tracti de rendiments derivats de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines o de subarrendaments, es dedueixen dels rendiments íntegres les despeses necessàries per obtenir-los i, si s'escau, l'import del deteriorament sofert pels béns o drets de què procedeixen els ingressos.

2. Com a regla general, els rendiments nets es computen en la seva totalitat, excepte que els sigui aplicable alguna de les reduccions següents:

a) Quan tinguin un període de generació superior a dos anys, així com quan es qualifiquin reglamentàriament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es redueixen en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en el cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

b) Els rendiments derivats de percepcions de contractes d'assegurança de vida o invalidesa rebudes en forma de capital es redueixen en els termes que preveu l'article 94 d'aquesta Llei.

No obstant això, en el cas de percepcions derivades de l'exercici del dret de rescabament parcial, només són aplicables les reduccions assenyalades en el paràgraf anterior als rendiments derivats de la primera de cada any natural.

Aquesta reducció és compatible amb la que sigui procedent com a conseqüència de l'extinció del contracte.

SECCIÓ 3a RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Article 25. *Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.*

1. Es consideren rendiments íntegres d'activitats econòmiques els que, procedint del treball personal i del capital conjuntament, o d'un sol d'aquests factors, suposin per part del contribuïent l'ordenació pel seu compte de mitjans de producció i de recursos humans o d'un de tots dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o serveis.

En particular, tenen aquesta consideració els rendiments de les activitats extractives, de fabricació, comerç o prestació de serveis, incloses les d'artesanía, agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció, mineres, i l'exercici de professions liberals, artístiques i esportives.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, s'entén que l'arrendament o la compravenda d'immobles es realitza com a activitat econòmica, únicament quan concorren les circumstàncies següents:

a) Que en l'exercici de l'activitat es disposi, almenys, d'un local exclusivament destinat a dur a terme la gestió de l'activitat.

b) Que per a l'ordenació d'aquella s'utilitzi, almenys, una persona contractada amb contracte laboral i a jornada completa.

Article 26. *Regles generals de càlcul del rendiment net.*

1. El rendiment net de les activitats econòmiques es determina segons les normes de l'impost sobre societats, sense perjudici de les regles especials que contenen aquest article, l'article 28 d'aquesta Llei per a l'estimació directa, i l'article 29 d'aquesta Llei per a l'estimació objectiva.

A l'efecte del que disposa l'article 108 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats per determinar l'import net del volum de negoci es té en compte el conjunt d'activitats econòmiques exercides pel contribuïent.

2. Per determinar el rendiment net de les activitats econòmiques no s'inclouen els guanys o les pèrdues patrimonials derivades dels elements patrimonials afectes a aquestes, que es quantifiquen de conformitat amb el que preveu la secció 4a d'aquest capítol.

3. L'afectació d'elements patrimonials o la desafectació d'actius fixos pel contribuïent no constitueix alteració patrimonial, sempre que els béns o drets continuïn formant part del seu patrimoni.

S'entén que no hi ha hagut afectació si es porta a terme l'alienació dels béns o drets abans de transcorreguts tres anys des d'aquesta.

4. S'ha d'atendre el valor normal al mercat dels béns o serveis objecte de l'activitat, que el contribuïent cedeixi o presti a tercers de manera gratuïta o destini a l'ús o el consum propi.

Així mateix, quan mediï contraprestació i aquesta sigui notòriament inferior al valor normal al mercat dels béns i serveis, s'ha d'atendre aquest últim.

Article 27. *Elements patrimonials afectes.*

1. Es consideren elements patrimonials afectes a una activitat econòmica:

a) Els béns immobles en els quals es desenvolupa l'activitat del contribuïent.

b) Els béns destinats als serveis econòmics i socio-culturals del personal al servei de l'activitat. No es consideren afectes els béns d'esplai i esbarjo o, en general, d'ús particular del titular de l'activitat econòmica.

c) Qualsevol altres elements patrimonials que siguin necessaris per a l'obtenció dels rendiments respectius. En cap cas tenen aquesta consideració els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers.

2. Quan es tracti d'elements patrimonials que serveixin només parcialment a l'objecte de l'activitat econòmica, l'afectació s'entén limitada a la part dels elements que realment s'utilitzi en l'activitat de què es tracti. En cap cas no són susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

Reglamentàriament es poden determinar les condicions en què, no obstant això, la seva utilització per a necessitats privades de manera accessòria i notòriament irrellevant, determinats elements patrimonials es puguin considerar afectes a una activitat econòmica.

3. La consideració d'elements patrimonials afectes ho és amb independència que la titularitat d'aquests, en cas de matrimoni, sigui comuna als dos cònjuges.

Article 28. *Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.*

Juntament amb les regles generals de l'article 26 d'aquesta Llei es tenen en compte les especials següents:

1a No tenen la consideració de despesa deduïble els conceptes a què es refereix l'article 14.3 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats ni les aportacions a mutualitats de previsió social del mateix empresari o professional, sense perjudici del que preveu l'article 60 d'aquesta Llei.

No obstant això, tenen la consideració de despesa deduïble les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança, concertats amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors pel seu compte o autònoms, quan, a l'efecte de donar compliment a l'obligació que preveuen l'apartat 3 de la disposició transitòria cinquena i la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, actuïn com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, en la part que tingui per objecte la cobertura de contingències ateses per la Seguretat Social, amb el límit de 3.005 euros anuals.

2a Quan sigui degudament acreditat, amb l'oportunitat contractual i l'afiliació al règim corresponent de la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills menors del contribuent que convisquin amb ell, treballen habitualment i amb continuïtat en les activitats econòmiques desenvolupades per ell, s'han de deduir, per a la determinació dels rendiments, les retribucions estipulades amb cadascun d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seva qualificació professional i treball dut a terme. Les quantitats esmentades es consideren obtingudes pel cònjuge o els fills menors en concepte de rendiments de treball a tots els efectes tributaris.

3a Quan el cònjuge o els fills menors del contribuent que convisquin amb ell realitzin cessions de béns o drets que serveixin a l'objecte de l'activitat econòmica de què es tracti, s'ha de deduir, per a la determinació dels rendiments del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no excedeixi el valor de mercat i, a falta d'aquella, es pot deduir la corresponent a aquest últim. La contraprestació o el valor de mercat es consideren rendiments del capital del cònjuge o els fills menors a tots els efectes tributaris.

El que disposa aquesta regla no és aplicable quan es tracti de béns i drets que siguin comuns als dos cònjuges.

4a Reglamentàriament es poden establir regles especials per a la qualificació de determinades despeses deduïbles en el cas d'empresaris i professionals en estimació directa simplificada, incloses les de difícil justificació.

5a Tenen la consideració de despesa deduïble per a la determinació del rendiment net en estimació directa les primes d'assegurança de malaltia satisfetes pel contribuent en la part corresponent a la seva pròpia cobertura i a la del seu cònjuge i fills menors de vint-i-cinc anys que convisquin amb ell. El límit màxim de deducció és de 500 euros per cadascuna de les persones assenyalades anteriorment.

Article 29. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació objectiva.

El càlcul del rendiment net en l'estimació objectiva es regula pel que estableixen el present article i les disposicions que el despleguin.

Les disposicions reglamentàries s'han d'ajustar a les regles següents:

1a En el càlcul del rendiment net de les activitats econòmiques en estimació objectiva, s'han d'utilitzar els signes, índexs o mòduls generals o referits a determinats sectors d'activitat que determini el ministre d'Hisenda, tenint en compte les inversions realitzades que siguin necessàries per a l'exercici de l'activitat.

2a Reglamentàriament es pot regular l'aplicació per a activitats o sectors concrets de sistemes d'estimació objectiva en virtut dels quals s'estableixin, amb l'accep-

tació prèvia dels contribuents, xifres individualitzades de rendiments nets per a diversos períodes impositius.

3a L'aplicació dels mètodes d'estimació objectiva mai no pot donar lloc al gravamen dels guanys patrimonials que, si s'escau, es puguin produir per les diferències entre els rendiments reals de l'activitat i els derivats de l'aplicació correcta d'aquests mètodes.

Article 30. Reduccions.

Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com els que es qualifiquin reglamentàriament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es redueixen en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en el cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

SECCIÓ 4a GUANYS I PÈRDUES PATRIMONIALS

Article 31. Concepte.

1. Són guanys i pèrdues patrimonials les variacions en el valor del patrimoni del contribuent que es posin de manifest amb motiu de qualsevol alteració en la composició d'aquell, llevat que aquesta Llei els qualifiqui de rendiments.

2. Es considera que no hi ha alteració en la composició del patrimoni:

- En els casos de divisió de la cosa comuna.
- En la dissolució de la societat de guanys o en l'extinció del règim econòmic matrimonial de participació.
- En la dissolució de comunitats de béns o en els casos de separació de comuners.

Els casos a què es refereix aquest apartat no poden donar lloc, en cap cas, a l'actualització dels valors dels béns o drets rebuts.

3. Es considera que no hi ha guany o pèrdua patrimonial en els casos següents:

a) En reduccions del capital. Quan la reducció de capital, sigui quina sigui la seva finalitat, doni lloc a l'amortització de valors o participacions, es consideren amortitzades les adquirides en primer lloc, i el seu valor d'adquisició es distribueix proporcionalment entre els restants valors homogenis que romanguin en el patrimoni del contribuent. Quan la reducció de capital no afecti de la mateixa manera tots els valors o participacions propietat del contribuent, s'entén referida a les adquirides en primer lloc.

Quan la reducció de capital tingui per finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'aquesta o el valor normal de mercat dels béns o drets percebuts minora el valor d'adquisició dels valors o participacions afectades, d'acord amb les regles del paràgraf anterior, fins que s'anul·li. L'excés que pugui resultar s'integra com a rendiment del capital mobiliari procedent de la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat, en la forma prevista per a la distribució de la prima d'emissió, llevat que la reducció de capital esmentada procedeixi de beneficis no distribuïts, cas en què la totalitat de les quantitats percebudes per aquest concepte tributen d'acord amb el que preveu l'apartat 1r de l'article 23.1.a) d'aquesta Llei. A aquests efectes, es considera que les reduccions de capital, sigui quina sigui la seva finalitat, afecten en primer lloc la part del capital social que no vingui de beneficis no distribuïts, fins a anul·lar-lo.

b) Amb motiu de transmissions lucratives per causa de mort del contribuent.

c) Amb motiu de les transmissions lucratives d'empreses o participacions a les quals es refereix l'apartat 6 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.

Els elements patrimonials que el contribuïent afecti a l'activitat econòmica posteriorment a la seva adquisició han d'haver estat afectes ininterrompudament durant, almenys, els cinc anys anteriors a la data de la transmissió.

d) En l'extinció del règim econòmic matrimonial de separació de béns, quan per imposició legal o resolució judicial es produeixin adjudicacions per una causa diferent de la pensió compensatòria entre cònjuges.

El cas al qual es refereix aquest paràgraf no pot donar lloc, en cap cas, a les actualitzacions dels valors dels béns o drets adjudicats.

4. Estan exempts de l'impost els guanys patrimonials que es posin de manifest:

a) Amb motiu de les donacions que s'efectuïn a les entitats esmentades a l'article 69.3 d'aquesta Llei.

b) Amb motiu de la transmissió per a més grans de 65 anys del seu habitatge habitual.

c) Amb motiu del pagament que preveu l'article 98.3 d'aquesta Llei i dels deutes tributaris a què es refereix l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

5. No es computen com a pèrdues patrimonials les següents:

a) Les no justificades.

b) Les degudes al consum.

c) Les degudes a transmissions lucratives per actes entre vius o a liberalitats.

d) Les degudes a pèrdues en el joc.

e) Les derivades de les transmissions d'elements patrimonials, quan el transmissor torni a adquirir-los dins de l'any següent a la data de la transmissió esmentada.

Aquesta pèrdua patrimonial s'integra quan es produeixi la posterior transmissió de l'element patrimonial.

f) Les derivades de les transmissions de valors o participacions admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors que defineix la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, quan el contribuïent hagi adquirit valors homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les transmissions esmentades.

g) Les derivades de les transmissions de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors que defineix la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, quan el contribuïent hagi adquirit valors homogenis en l'any anterior o posterior a les transmissions esmentades.

En els casos que preveuen els paràgrafs f) i g) anteriors, les pèrdues patrimonials s'integren a mesura que es transmetin els valors o les participacions que romanguin en el patrimoni del contribuïent.

El que preveuen els paràgrafs f) i g) no s'aplica en les transmissions realitzades en els terminis als quals es refereix l'article 23.1.b) d'aquesta Llei.

Article 32. Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.

1. L'import dels guanys o pèrdues patrimonials és:

a) En el cas de transmissió onerosa o lucrativa, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials.

b) En els altres casos, el valor de mercat dels elements patrimonials o parts proporcionals, si s'escau.

2. Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos, es distingeix la part del valor d'alienació que correspongui a cada component d'aquest.

Article 33. Transmissions a títol onerós.

1. El valor d'adquisició està format per la suma de:

a) L'import real pel qual l'adquisició esmentada s'ha efectuat.

b) El cost de les inversions i millores efectuades en els béns adquirits i les despeses i els tributs inherents a l'adquisició, exclosos els interessos que hagin estat satisfets per l'adquirent.

En les condicions que reglamentàriament es determinin, aquest valor es minora en l'import de les amortitzacions.

2. El valor d'adquisició a què es refereix l'apartat anterior s'actualitza, exclusivament en el cas de béns immobles, mitjançant l'aplicació dels coeficients que s'estableixin en la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat. Els coeficients s'apliquen de la manera següent:

a) Sobre els imports a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior, atenent l'any en què s'hagin satisfet.

b) Sobre les amortitzacions, atenent l'any al qual corresponguin.

3. El valor de transmissió és l'import real pel qual l'alienació s'ha efectuat. D'aquest valor, es dedueixen les despeses i els tributs a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 1 quan siguin satisfets pel transmissor.

Per import real del valor d'alienació es pren l'efectivament satisfet, sempre que no sigui inferior al normal de mercat, cas en què preval aquest.

Article 34. Transmissions a títol lucratiu.

Quan l'adquisició o la transmissió ha estat a títol lucratiu s'apliquen les regles de l'article anterior, prenent per import real dels valors respectius els que resultin de l'aplicació de les normes de l'impost sobre successions i donacions.

En les adquisicions lucratives, a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 3 de l'article 31 d'aquesta Llei, el donatari se subroga en la posició del donant respecte dels valors i les dates d'adquisició dels béns esmentats.

Article 35. Normes específiques de valoració.

1. Quan l'alteració en el valor del patrimoni procedeixi:

a) De la transmissió a títol onerós de valors admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o la pèrdua es computa per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió, determinat per la seva cotització en els esmentats mercats en la data en què aquella es produeixi o pel preu pactat quan sigui superior a la cotització.

Per determinar el valor d'adquisició es dedueix l'import obtingut per la transmissió dels drets de subscripció.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, si l'import obtingut en la transmissió dels drets de subscripció arriba a ser superior al valor d'adquisició dels valors dels quals procedeixin aquests drets, la diferència té la consideració de guany patrimonial per al transmissor, en el període impositiu en què es produeixi la transmissió.

Quan es tracti d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició és l'import realment satisfet pel contribuïent. Quan es tracti d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició tant d'aquestes com d'aquelles de les quals procedeixen resulta de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguin.

b) De la transmissió a títol onerós de valors no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors que defineix la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o

la pèrdua es computa per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió.

Llevat que es provi que l'import efectivament satisfet es correspon amb el que haurien convingut parts independents en condicions normals de mercat, el valor de transmissió no pot ser inferior al més gran dels dos següents:

El teòric resultant del balanç corresponent a l'últim exercici tancat abans de la data de la meritació de l'impost.

El que resulti de capitalitzar al tipus del 20 per cent la mitjana dels resultats dels tres exercicis socials tancats abans de la data de la meritació de l'impost. A aquest últim efecte, es computen com a beneficis els dividendes distribuïts i les assignacions a reserves, excloses les de regularització o d'actualització de balanços.

El valor de transmissió així calculat es té en compte per determinar el valor d'adquisició dels valors o participacions que correspongui a l'adquirent.

L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció procedents d'aquests valors o participacions té la consideració de guany patrimonial per al transmissor en el període impositiu en què es produeixi la transmissió esmentada.

Quan es tracti d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició és l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracti d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició, tant d'aquestes com d'aquelles de les quals procedeixin, resulta de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguin.

c) De la transmissió de valors o participacions en el capital de societats patrimonials, el guany o la pèrdua es computa per la diferència entre el valor d'adquisició i de titularitat i el valor de transmissió d'aquelles.

A aquest efecte, el valor d'adquisició i de titularitat es considera integrat:

Primer.—Pel preu o la quantitat desembossada per a la seva adquisició.

Segon.—Per l'import dels beneficis socials que, sense una distribució efectiva, hagin estat obtinguts per la societat durant els períodes impositius en els quals va tributar en el règim de societats patrimonials en el període de temps comprès entre la seva adquisició i alienació.

Tercer.—Tractant-se de socis que adquireixin els valors després de l'obtenció dels beneficis socials, es disminueix el valor d'adquisició en l'import dels dividendes o participacions en beneficis que procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat tingui la consideració de societat patrimonial.

El valor de transmissió a computar és, com a mínim, el teòric resultant de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor net comptable dels actius pel valor que tindrien a l'efecte de l'impost sobre el patrimoni, o pel seu valor de mercat si és inferior.

El que disposa aquest paràgraf s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan escaigui, del que preveuen en matèria de drets de subscripció els dos paràgrafs anteriors.

d) De les aportacions no dineràries a societats, el guany o la pèrdua es determina per la diferència entre el valor d'adquisició dels béns o drets aportats i la quantitat més gran de les següents:

Primera.—El valor nominal de les accions o participacions socials rebudes per l'aportació o, si s'escau, la part corresponent d'aquest. A aquest valor s'hi afegeix l'import de les primes d'emissió.

Segona.—El valor de cotització dels títols rebuts el dia en què es formalitzi l'aportació o el dia immediatament anterior.

Tercera.—El valor de mercat del bé o dret aportat.

El valor de transmissió així calculat es té en compte per determinar el valor d'adquisició dels títols rebuts com a conseqüència de l'aportació no dinerària.

e) En els casos de separació dels socis o dissolució de societats, es considera guany o pèrdua patrimonial, sense perjudici dels corresponents a la societat, la diferència entre el valor de la quota de liquidació social o el valor de mercat dels béns rebuts i el valor d'adquisició del títol o participació de capital que correspongui.

En els casos d'escissió, fusió o absorció de societats, el guany o la pèrdua patrimonial del contribuent es computa per la diferència entre el valor d'adquisició dels títols, drets o valors representatius de la participació del soci i el valor de mercat dels títols, numerari o drets rebuts o el valor del mercat dels lliurats.

f) D'un traspàs, el guany patrimonial es computa al cedent en l'import que li correspongui en el traspàs.

Quan el dret de traspàs s'hagi adquirit mitjançant preu, aquest té la consideració de preu d'adquisició.

g) D'indemnitzacions o capitals assegurats per pèrdues o sinistres en elements patrimonials, es computa com a guany o pèrdua patrimonial la diferència entre la quantitat percebuda i la part proporcional del valor d'adquisició que correspongui al dany. Quan la indemnització no és en metàl·lic, es computa la diferència entre el valor de mercat dels béns, drets o serveis rebuts i la part proporcional del valor d'adquisició que correspongui al dany. Només es computa guany patrimonial quan derivi un augment en el valor del patrimoni del contribuent.

h) De la permuta de béns o drets, el guany o la pèrdua patrimonial es determina per la diferència entre el valor d'adquisició del bé o dret que se cedeix i el més gran dels dos següents:

El valor de mercat del bé o dret lliurat.

El valor de mercat del bé o dret que es rep a canvi.

i) De l'extinció de rendes vitalícies o temporals, el guany o la pèrdua patrimonial es computa, per a l'obligat al pagament d'aquelles, per diferència entre el valor d'adquisició del capital rebut i la suma de les rendes efectivament satisfetes.

j) En les transmissions d'elements patrimonials a canvi d'una renda temporal o vitalícia, el guany o la pèrdua patrimonial es determina per diferència entre el valor actual financer actuarial de la renda i el valor d'adquisició dels elements patrimonials transmesos.

k) Quan el titular d'un dret real d'ús o gaudi sobre immobles efectuï la seva transmissió, o quan es produeixi la seva extinció, per calcular el guany o la pèrdua patrimonial l'import real a què es refereix l'article 33.1.a) d'aquesta Llei s'ha de minorar de manera proporcional al temps durant el qual el titular no hagi percebut rendiments del capital immobiliari.

l) En les incorporacions de béns o drets que no derivin d'una transmissió, es computa com a guany patrimonial el valor de mercat d'aquells.

m) En les operacions realitzades en els mercats de futurs i opcions regulats pel Reial decret 1814/1991, de 20 de desembre, es considera guany o pèrdua patrimonial el rendiment obtingut quan l'operació no suposi la cobertura d'una operació principal concertada en el desenvolupament de les activitats econòmiques realitzades pel contribuent, cas en què tributen d'acord amb el que preveu la secció 3a d'aquest capítol.

n) En les transmissions d'elements patrimonials afectes a activitats econòmiques, es considera com a valor d'adquisició el valor comptable, sense perjudici de les especialitats que reglamentàriament es puguin establir respecte a les amortitzacions que minorin el valor esmentat.

2. A l'efecte del que disposen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat anterior quan hi hagi valors homogenis es considera que els transmesos pel contribuent són els que va adquirir en primer lloc. Així mateix, quan no es transmeti la totalitat dels drets de subscripció, s'entén que els

transmesos corresponen als valors adquirits en primer lloc.

Quan es tracti d'accions totalment alliberades, es considera com a antiguitat d'aquestes la que correspongui a les accions de les quals procedeixin.

3. El que disposen els paràgrafs d) i e) de l'apartat 1 d'aquest article s'entén sense perjudici del que estableix el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

4. L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció preferent resultants d'ampliacions de capital realitzades per tal d'incrementar el grau de difusió de les accions d'una societat amb caràcter previ a la seva admissió a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors previstos a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, segueix el règim que preveu el paràgraf a) de l'apartat 1 d'aquest article.

La no-presentació de la sol·licitud d'admissió en el termini de dos mesos, a comptar des que tingui lloc l'ampliació de capital, la retirada de la sol·licitud d'admissió, la denegació de l'admissió o l'exclusió de la negociació abans d'haver transcorregut dos anys del començament d'aquesta, determinen la tributació de l'import total obtingut per la transmissió dels drets de subscripció, d'acord amb el règim que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 36. Reinversió en els casos de transmissió d'habitatge habitual.

Es poden excloure de gravamen els guanys patrimonials obtinguts per la transmissió de l'habitatge habitual del contribuïent, sempre que l'import total obtingut per la transmissió es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual en les condicions que reglamentàriament es determinin.

Quan l'import reinvertit sigui inferior al total del que s'ha percebut en la transmissió, únicament s'exclou de tributació la part proporcional del guany patrimonial obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida.

Article 37. Guanys patrimonials no justificats.

Tenen la consideració de guanys de patrimoni no justificats els béns o drets la tinença, la declaració o l'adquisició dels quals no es correspongui amb la renda o el patrimoni declarats pel contribuïent, així com la inclusió de deutes inexistents en qualsevol declaració per aquest impost o per l'impost sobre el patrimoni, o el seu registre en els llibres o registres oficials.

Els guanys patrimonials no justificats s'integren en la base liquidable general del període impositiu respecte del qual es descobreixin, llevat que el contribuïent provi suficientment que ha estat titular dels béns o drets corresponents des d'una data anterior a la del període de prescripció.

CAPÍTOL II

Integració i compensació de rendes

Article 38. Integració i compensació de rendes.

1. Per calcular la renda del període impositiu, les quanties positives o negatives de les rendes del contribuïent s'integren i es compensen d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

2. La renda del període impositiu es divideix en dues parts, la part general i la part especial.

Article 39. Integració i compensació de rendes en la part general de la renda del període impositiu.

La part general de la renda del període impositiu està constituïda per la totalitat de la renda del contribuïent,

exclosos els guanys i les pèrdues patrimonials que preveu l'article 40 d'aquesta Llei, i és el resultat de sumar els saldos següents:

a) El saldo resultant d'integrar i compensar entre si, sense cap limitació, en cada període impositiu, els rendiments i les imputacions de renda a què es refereixen el títol VII i l'article 96 d'aquesta Llei i el capítol II del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

b) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials, exclosos els que preveu l'article següent.

Si el resultat de la integració i compensació a què es refereix aquest paràgraf dona un saldo negatiu, el seu import s'ha de compensar amb el saldo positiu de les rendes que preveu el paràgraf a) d'aquest article, obtingut en el mateix període impositiu, amb el límit del 10 per cent del saldo positiu esmentat.

Si després d'aquesta compensació queda saldo negatiu, el seu import s'ha de compensar en els quatre anys següents en el mateix ordre que estableixen els paràgrafs anteriors.

La compensació s'ha de fer en la quantia màxima que permeti cadascun dels exercicis següents i sense que es pugui practicar fora del termini de quatre anys mitjançant l'acumulació a pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

Article 40. Integració i compensació de rendes en la part especial de la renda del període impositiu.

1. La part especial de la renda del període impositiu està constituïda pel saldo positiu que resulti d'integrar i compensar exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials que es posin de manifest amb motiu de transmissions d'elements patrimonials adquirits o de millores realitzades en aquests amb més d'un any d'antelació a la data de transmissió, o de drets de subscripció que corresponguin a valors adquirits, així mateix, amb la mateixa antelació.

2. Si el resultat de la integració i compensació a què es refereix l'apartat anterior dona un saldo negatiu, el seu import només es pot compensar amb el positiu que es posi de manifest durant els quatre anys següents.

La compensació s'ha de fer en la quantia màxima que permeti cadascun dels exercicis següents i sense que es pugui practicar fora del termini a què es refereix el paràgraf anterior mitjançant l'acumulació a pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

CAPÍTOL III

Mínim personal i familiar

Article 41. Mínim personal i familiar.

El mínim personal i familiar de cada contribuïent està format per la suma de les quanties que resultin d'acord amb els articles 42 i 43 d'aquesta Llei, i s'aplica, en primer lloc, a reduir la part general de la renda del període impositiu, sense que aquesta pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta disminució. El romanent, si n'hi ha, s'aplica a reduir la part especial de la renda del període impositiu, que tampoc pot resultar negativa.

El resultat d'aquestes minoraions dona lloc a la part general i especial de la base imposable, respectivament.

Article 42. Mínim personal.

Els contribuïents poden reduir en concepte de mínim personal, amb caràcter general, la quantitat de 3.400 euros anuals.

Article 43. Mínim per descendents.

1. Els contribuents poden reduir en concepte de mínim per descendents, per cadascun d'ells solter més petit de vint-i-cinc anys o discapacitat, sigui quina sigui la seva edat, sempre que convisqui amb el contribuent i no tingui rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros, la quantitat de:

- 1.400 euros anuals pel primer.
- 1.500 euros anuals pel segon.
- 2.200 euros anuals pel tercer.
- 2.300 euros anuals pel quart i següents.

A aquests efectes, s'assimilen als descendents les persones vinculades al contribuent per raó de tutela i acolliment, en els termes que preveu la legislació civil aplicable.

Entre altres casos, es considera que conviuen amb el contribuent els descendents que, depenent d'aquest, estiguin internats en centres especialitzats.

2. Quan dos o més contribuents tinguin dret a l'aplicació del mínim que preveu aquest article respecte dels mateixos descendents, el seu import s'ha de prorratejar entre ells per parts iguals.

No obstant això, quan els contribuents tinguin diferent grau de parentiu amb el descendent, l'aplicació del mínim correspon als de grau més pròxim, llevat que aquests no tinguin rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros, cas en què correspon als del grau següent.

3. No escau l'aplicació dels mínims per descendents a què es refereix l'apartat 1 anterior quan les persones que generin el dret a aquests presentin declaració per aquest impost o la comunicació que preveu l'article 100 d'aquesta Llei.

4. La determinació de les circumstàncies familiars que s'han de tenir en compte a l'efecte del que estableix aquest article s'ha de fer atenent la situació existent en la data de meritació de l'impost.

5. No obstant el que disposa l'apartat anterior, en cas de mort d'un descendent que generi el dret a practicar la reducció que preveu aquest article, el mínim per descendents és de 1.400 euros.

CAPÍTOL IV**Regles especials de valoració****Article 44. Estimació de rendes.**

1. La valoració de les rendes estimades a què es refereix l'article 6.3 d'aquesta Llei s'efectua pel valor normal al mercat. S'entén per aquest la contraprestació que s'acordaria entre subjectes independents, llevat que hi hagi una prova en contra.

2. Si es tracta de préstecs i operacions de captació o utilització de capitals aliens en general, s'entén per valor normal al mercat el tipus d'interès legal dels diners que estigui en vigor l'últim dia del període impositiu.

Article 45. Operacions vinculades.

1. S'apliquen en aquest impost les regles de valoració de les operacions vinculades en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

2. En el cas que l'operació vinculada amb una societat correspongui a l'exercici d'activitats econòmiques o a la prestació de treball personal per persones físiques, aquestes han d'efectuar la seva valoració en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, quan impliquin un augment dels seus ingressos.

En aquest cas, també l'entitat ha de procedir a fer la valoració esmentada a l'efecte de l'impost sobre societats.

En tot cas, s'entén que la contraprestació efectiva satisfeta coincideix amb el valor normal de mercat

en les operacions corresponents a l'exercici d'activitats professionals o a la prestació de treball personal per persones físiques a societats en les quals més del 50 per cent dels seus ingressos procedeixin de l'exercici d'activitats professionals, sempre que l'entitat disposi de mitjans personals i materials per dur a terme les seves activitats.

Article 46. Rendes en espècie.

1. Constitueixen rendes en espècie la utilització, el consum o l'obtenció, per a fins particulars, de béns, drets o serveis de manera gratuïta o per un preu inferior al normal de mercat, encara que no suposin una despesa real per a qui les concedeixi.

Quan el pagador de les rendes lliuri al contribuent imports en metàl·lic perquè aquest adquireixi els béns, drets o serveis, la renda té la consideració de dinerària.

2. No tenen la consideració de rendiments del treball en espècie:

a) El lliurament als treballadors en actiu, de manera gratuïta o per un preu inferior al normal de mercat, d'accions o participacions de la pròpia empresa o d'altres empreses del grup de societats, en la part que no excedeixi, per al conjunt de les lliurades a cada treballador, 12.000 euros anuals, en les condicions que reglamentàriament s'estableixin.

b) Les quantitats destinades a l'actualització, la capacitat o el reciclatge del personal ocupat, quan siguin exigits pel desenvolupament de les seves activitats o les característiques dels llocs de treball.

c) Els lliuraments a treballadors de productes a preus rebaixats que es facin en cantines o menjadors d'empresa o econòmats de caràcter social. Tenen la consideració de lliurament de productes a preus rebaixats que es realitzin en menjadors d'empresa les fórmules indirectes de prestació del servei la quantia del qual no superi la quantitat que reglamentàriament es determini.

d) La utilització dels béns destinats als serveis socials i culturals del personal ocupat. Tenen aquesta consideració, entre altres, els espais i locals, degudament homologats per l'Administració pública competent, destinats per les empreses o ocupadors a prestar el servei de primer cicle d'educació infantil als fills dels seus treballadors, així com la contractació d'aquest servei amb tercers degudament autoritzats.

e) Les primes o quotes satisfetes per l'empresa en virtut de contracte d'assegurança d'accident laboral o de responsabilitat civil del treballador.

f) Les primes o quotes satisfetes a entitats asseguradores per a la cobertura de malaltia, quan es compleixin els requisits i límits següents:

1r Que la cobertura de malaltia inclogui el treballador mateix, i també hi pugui incloure el cònjuge i els descendents.

2n Que les primes o quotes satisfetes no excedeixin els 500 euros anuals per cadascuna de les persones assenyalades en el paràgraf anterior. L'excés sobre la quantia esmentada constitueix retribució en espècie.

g) La prestació del servei d'educació preescolar, infantil, primària, secundària obligatòria, batxillerat i formació professional per centres educatius autoritzats, als fills dels seus empleats, amb caràcter gratuït o per un preu inferior al normal de mercat.

Article 47. Valoració de les rendes en espècie.

1. Amb caràcter general, les rendes en espècie es valoren pel seu valor normal al mercat, amb les especialitats següents:

1r Els següents rendiments del treball en espècie es valoren d'acord amb les normes de valoració següents:

a) En el cas d'utilització d'habitatge, el 10 per cent del valor cadastral.

En el cas d'immobles els valors cadastrals dels quals hagin estat revisats o modificats, d'acord amb els procediments que regulen els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i hagin entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, el cinc per cent del valor cadastral.

Si a la data de meritació de l'impost els immobles no tenen valor cadastral o aquest no ha estat notificat al titular, s'ha de prendre com a base d'imputació d'aquests el 50 per cent d'aquell pel qual s'han de computar a l'efecte de l'impost sobre el patrimoni. En aquests casos, el percentatge és del 5 per cent.

La valoració resultant no pot excedir el 10 per cent de les contraprestacions del treball restants.

b) En el cas de la utilització o el lliurament de vehicles automòbils:

En el cas de lliurament, el cost d'adquisició per al pagador, inclosos els tributs que gravin l'operació.

En el cas d'ús, el 20 per cent anual del cost a què es refereix el paràgraf anterior. En cas que el vehicle no sigui propietat del pagador, el percentatge esmentat s'aplica sobre el valor de mercat que correspondria al vehicle si és nou.

En el supòsit d'ús i lliurament posterior, la valoració d'aquest últim s'efectua tenint en compte la valoració resultant de l'ús anterior.

c) En els préstecs amb tipus d'interès inferiors al legal dels diners, la diferència entre l'interès pagat i l'interès legal dels diners vigent en el període.

d) Pel cost per al pagador, inclosos els tributs que gravin l'operació, les rendes següents:

Les prestacions en concepte de manutenció, allotjament, viatges i similars.

Les primes o quotes satisfetes en virtut de contracte d'assegurança o un altre de similar, sense perjudici del que preveuen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 2 de l'article anterior.

Les quantitats destinades a satisfer despeses d'estudis i manutenció del contribuïent o altres persones lligades a aquest per vincle de parentiu, inclosos els afins, fins al quart grau inclusivament, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

e) Pel seu import, les contribucions satisfetes pels promotors de plans de pensions, així com les quantitats satisfetes per empresaris per fer front als compromisos per pensions en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions i la seva normativa de desplegament.

f) No obstant el que preveuen els paràgrafs anteriors, quan el rendiment de treball en espècie sigui satisfet per empreses que tinguin com a activitat habitual la realització de les activitats que hi donen lloc, la valoració no pot ser inferior al preu ofert al públic del bé, dret o servei de què es tracti.

Es considera preu ofert al públic el que preveu l'article 13 de la Llei 16/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, deduint els descomptes ordinaris o comuns. Es consideren ordinaris o comuns els descomptes que siguin oferts a altres col·lectius de similars característiques als treballadors de l'empresa, així com els descomptes promocionals que tinguin caràcter general i estiguin en vigor en el moment de satisfer la retribució en espècie o que, en un altre cas, no excedeixin el 20 per cent.

2n Els guanys patrimonials en espècie es valoren d'acord amb els articles 32 i 35 d'aquesta Llei.

2. En els casos de rendes en espècie, la seva valoració es realitza segons les normes que conté aquesta Llei. A l'esmentat valor s'hi afegeix l'ingrés a compte, llevat que el seu import hagi estat repercutit al receptor de la renda.

Article 48. *Plans generals de lliurament d'opcions de compra sobre accions o participacions.*

El límit màxim de reducció que preveu el tercer paràgraf de l'article 17.2.a) d'aquesta Llei es duplica per als rendiments del treball en espècie, derivats de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors, que compleixin els requisits següents:

1r Les accions o participacions adquirides s'han de mantenir, almenys, durant tres anys, a comptar des de l'exercici de l'opció de compra.

2n L'oferta d'opcions de compra s'ha de fer en les mateixes condicions a tots els treballadors de l'empresa, grup o subgrups d'empresa.

CAPÍTOL V

Mètodes de determinació de la base imposable

Article 49. *Mètodes de determinació de la base imposable.*

1. La quantia dels diferents components de la base imposable es determina amb caràcter general pel mètode d'estimació directa.

2. La determinació dels rendiments d'activitats econòmiques es du a terme a través dels mètodes següents:

a) Estimació directa, que s'aplica com a mètode general, i que admet dues modalitats:

La normal.

La simplificada. Aquesta modalitat s'aplica per a determinades activitats econòmiques l'import net de volum de negoci de les quals, per al conjunt d'activitats dutes a terme pel contribuïent, no superi els 600.000 euros en l'any immediatament anterior, llevat que renunciï a la seva aplicació, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

En els supòsits de renúncia o exclusió de la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, el contribuïent ha de determinar el rendiment net de totes les seves activitats econòmiques per la modalitat normal d'aquest mètode durant els tres anys següents, en les condicions que reglamentàriament s'estableixin.

b) Estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques, que es regula reglamentàriament d'acord amb les normes següents:

1a Els contribuïents que compleixin les circumstàncies que preveuen les normes reguladores d'aquest mètode, han de determinar els seus rendiments conforme a aquest, llevat que renunciïn a la seva aplicació, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

2a El mètode d'estimació objectiva s'aplica conjuntament amb els règims especials establerts a l'impost sobre el valor afegit o a l'impost general indirecte canari, quan així es determini reglamentàriament.

3a Els contribuïents no poden aplicar aquest mètode quan concorri qualsevol de les circumstàncies següents, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament:

Que determinin el rendiment net d'alguna activitat econòmica pel mètode d'estimació directa.

Que el volum de rendiments íntegres en l'any immediatament anterior superi qualsevol dels imports següents:

Per al conjunt de les seves activitats econòmiques, 450.000 euros anuals.

Per al conjunt de les seves activitats agrícoles i ramaderes, 300.000 euros anuals.

A aquests efectes, només es computen les operacions que s'hagin d'anotar en el llibre registre de vendes o ingressos que preveu l'article 65.7 del Reglament d'aquest impost, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, o en el llibre registre d'ingressos que preveu l'article 40.1 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat

pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, i les operacions per les quals estiguin obligats a emetre i conservar factures, d'acord amb el que disposa el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

Quan en l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum d'ingressos s'ha d'eleva a l'any.

Que el volum de les compres en béns i serveis, excloses les adquisicions d'immobilitzat, en l'exercici anterior superi la quantitat de 300.000 euros anuals. En el supòsit d'obres o serveis subcontractats, l'import d'aquests es té en compte per al càlcul d'aquest límit.

Quan en l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum de compres s'ha d'eleva a l'any.

d) Que les activitats econòmiques siguin desenvolupades, totalment o parcialment, fora de l'àmbit d'aplicació de l'impost al qual es refereix l'article 4 d'aquesta Llei.

4a L'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva es fixa, entre altres punts, bé per la naturalesa de les activitats i conreus, bé per mòduls objectius com és el volum d'operacions, el nombre de treballadors, l'import de les compres, la superfície de les explotacions o els actius fixos utilitzats, amb els límits que, per al conjunt d'activitats desenvolupades pel contribuent, es determinin reglamentàriament.

5a En els casos de renúncia de l'estimació objectiva, el contribuent ha de determinar el rendiment net de totes les seves activitats econòmiques pel mètode d'estimació directa durant els tres anys següents, en les condicions que reglamentàriament s'estableixin.

3. El mètode d'estimació indirecta s'aplica d'acord amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En l'estimació indirecta dels rendiments procedents d'activitats econòmiques es tenen en compte, preferentment, els signes, índexs o mòduls establerts per a l'estimació objectiva, quan es tracti de contribuents que han renunciat a aquest últim mètode de determinació de la base imposable.

CAPÍTOL VI

Base liquidable

Article 50. *Base liquidable general i especial.*

1. La base liquidable general està constituïda pel resultat de practicar a la part general de la base imposable, exclusivament i per aquest ordre, les reduccions a què es refereixen els articles 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 61 i 62 d'aquesta Llei, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència de les disminucions esmentades.

La base liquidable especial és el resultat de disminuir la part especial de la base imposable en el romanent, si n'hi ha, de les reduccions que preveu el paràgraf anterior, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta disminució.

2. Si la base liquidable general resulta negativa, el seu import pot ser compensat amb els de les bases liquidables generals positives que s'obtinguin en els quatre anys següents.

La compensació s'ha d'efectuar en la quantia màxima que permeti cadascun dels exercicis següents i sense que es pugui practicar fora del termini a què es refereix el paràgraf anterior mitjançant l'acumulació a bases liquidables generals negatives d'anys posteriors.

Article 51. *Reducció per rendiments del treball.*

1. Quan s'obtinguin rendiments nets del treball, la base imposable s'ha de reduir en els imports següents:

a) Contribuents amb rendiments nets del treball iguals o inferiors a 8.200 euros: 3.500 euros anuals.

b) Contribuents amb rendiments nets del treball compresos entre 8.200,01 i 13.000 euros: 3.500 euros menys el resultat de multiplicar per 0,2291 la diferència entre el rendiment del treball i 8.200 euros anuals.

c) Contribuents amb rendiments nets del treball superiors a 13.000 euros o amb rendes, excloses les exemptes, diferents de les del treball superiors a 6.500 euros: 2.400 euros anuals.

2. Aquesta reducció, incrementada si s'escau d'acord amb el que preveuen els articles 52 i 53 següents, té com a límit màxim l'import dels rendiments nets del treball.

Article 52. *Reducció per prolongació de l'activitat laboral.*

Els treballadors actius més grans de 65 anys que continuïn o prolonguin l'activitat laboral, han d'incrementar en un 100 per cent l'import de la reducció que preveu l'article anterior.

Article 53. *Reducció per mobilitat geogràfica.*

Els contribuents desocupats inscrits a l'oficina d'ocupació que acceptin un lloc de treball que exigeixi el trasllat de la residència habitual a un nou municipi, en les condicions que reglamentàriament es determinin, han d'incrementar en un 100 per cent l'import de la reducció que preveu l'article 51 d'aquesta Llei.

Aquesta reducció s'aplica en el període impositiu en el qual es produeixi el canvi de residència i en el següent.

Article 54. *Reducció per tenir cura de fills.*

En concepte de cura de fills la base imposable es reduïx en 1.200 euros anuals, per cada descendent menor de tres anys, que generi dret a l'aplicació del mínim per descendents.

En els casos d'adopció o acolliment, tant preadoptiu com permanent, aquesta reducció es pot practicar, amb independència de l'edat del menor, en el període impositiu en què s'inscriu en el Registre Civil i en els dos següents. Quan la inscripció no sigui necessària, la reducció es pot practicar en el període impositiu en què es produeixi la resolució judicial o administrativa corresponent i en els dos següents.

Article 55. *Reducció per edat.*

1. Quan el contribuent tingui una edat superior a 65 anys, la base imposable s'ha de reduir en 800 euros anuals.

2. Per cada ascendent més gran de 65 anys o discapacitat sigui quina sigui la seva edat que convisqui amb el contribuent i no tingui rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros, la base imposable s'ha de reduir en 800 euros anuals.

Article 56. *Reducció per assistència.*

1. En concepte d'assistència la base imposable s'ha de reduir en 1.000 euros anuals, quan el contribuent tingui una edat superior a 75 anys.

2. Pel mateix concepte i per cada ascendent més gran de 75 anys que compleixi els requisits previstos en l'apartat 2 de l'article anterior, la base imposable s'ha de reduir en 1.000 euros anuals.

Article 57. *Normes comunes per a l'aplicació de les reduccions per tenir cura de fills, edat i assistència.*

Per determinar les reduccions que preveuen els articles 54, 55 i 56, s'han de tenir en compte les normes següents:

1a Quan dos o més contribuents tenen dret a l'aplicació de les reduccions respecte dels mateixos ascen-

dents o descendents, el seu import es prorrataja entre ells per parts iguals.

No obstant això, quan els contribuents tenen diferent grau de parentiu amb l'ascendent o el descendent, l'aplicació de la reducció correspon als de grau més pròxim, llevat que aquests no tinguin rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros, cas en què correspon als del grau següent.

2a No és procedent l'aplicació d'aquestes reduccions quan els ascendents presentin declaració per aquest impost o la sol·licitud de devolució que preveu l'article 100 d'aquesta Llei.

3a La determinació de les circumstàncies personals i familiars que s'hagin de tenir en compte a l'efecte del que estableixen els articles 54, 55 i 56 d'aquesta Llei es realitza atenent la situació existent en la data de meritació de l'impost.

4a Per a l'aplicació de les reduccions per edat i per assistència corresponents als ascendents, cal que aquests convisquin amb el contribuent, almenys, la meitat del període impositiu.

Entre altres casos, es considera que conviuen amb el contribuent els ascendents discapacitats que, depenent d'aquest, siguin internats en centres especialitzats.

Article 58. Reduccions per discapacitat.

Adicionalment a les reduccions anteriors es minora la base imposable en els casos següents:

1. Reducció per discapacitat del contribuent.

Els contribuents discapacitats redueixen la base imposable en 2.000 euros anuals. Aquesta reducció és de 5.000 euros anuals, si el grau de minusvalidesa és igual o superior al 65 per cent.

2. Reducció per discapacitat d'ascendents o descendents.

Per cadascun dels descendents que generi dret a l'aplicació del mínim per descendents a què es refereix l'article 43, o dels ascendents que generin dret a la reducció per edat a què es refereix l'apartat 2 de l'article 55, tots dos d'aquesta Llei, que siguin discapacitats, sigui quina sigui la seva edat, la base imposable es redueix en 2.000 euros anuals. Aquesta reducció és de 5.000 euros anuals, si el grau de minusvalidesa és igual o superior al 65 per cent.

3. Reducció per discapacitat de treballadors actius.

Els contribuents discapacitats que obtenen rendiments del treball com a treballadors actius redueixen la base imposable en 2.800 euros anuals.

Aquesta reducció és de 6.200 euros anuals per als treballadors actius discapacitats que acreditin que necessiten ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

L'import màxim de les reduccions a practicar en la base imposable per aquest concepte i per la reducció per rendiments del treball que preveu l'article 51 d'aquesta Llei, incrementada si s'escau d'acord amb el que assenyalen els articles 52 i 53, no pot superar la quantia dels rendiments nets del treball.

4. Reducció per despeses d'assistència dels discapacitats.

En concepte de despeses d'assistència, els contribuents discapacitats que acreditin que necessiten ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, redueixen la base imposable en 2.000 euros anuals.

Per cada ascendent o descendent que generi el dret a la reducció prevista en l'apartat 2 anterior, i que acreditin que necessita ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, la base imposable es redueix en 2.000 euros anuals.

5. Per a l'aplicació de les reduccions que preveuen els apartats 1, 2 i 4 d'aquest article s'han de tenir en compte els requisits que preveu l'article 57 d'aquesta Llei.

6. Als efectes d'aquest impost, tenen la consideració de discapacitats els contribuents que acreditin, en les condicions que reglamentàriament s'estableixin, un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent.

En particular, es considera acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent en el cas dels pensionistes de la Seguretat Social que tinguin reconeguda una pensió d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa i en el cas dels pensionistes de classes passives que tinguin reconeguda una pensió de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat. Igualment, es considera acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, quan es tracti de minusvàlids la incapacitat dels quals sigui declarada judicialment, encara que no arribi a aquest grau.

Article 59. Reduccions per aportacions a patrimonis protegits de les persones discapacitades.

1. Les aportacions al patrimoni protegit del contribuent discapacitat efectuades per les persones que tinguin amb el discapacitat una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com pel cònjuge del discapacitat o per aquells que el tinguin al seu càrrec en règim de tutela o acolliment, donen dret a reduir la base imposable de l'aportant, amb el límit màxim de 8.000 euros anuals.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que efectuïn aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit no pot excedir els 24.250 euros anuals.

A aquests efectes, quan concorrin diverses aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit, les reduccions corresponents a les esmentades aportacions han de ser minorades de manera proporcional sense que, en cap cas, el conjunt de les reduccions practicades per totes les persones físiques que realitzin aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit pugui excedir els 24.250 euros anuals.

2. Les aportacions que excedeixin els límits que preveu l'apartat anterior donen dret a reduir la base imposable dels quatre períodes impositius següents, fins a esgotar, si s'escau, en cadascun d'aquests els imports màxims de reducció.

El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable en els casos en què no escaigui la reducció per insuficiència de base imposable.

Quan concorrin en un mateix període impositiu reduccions de la base imposable per aportacions efectuades en l'exercici amb reduccions d'exercicis anteriors pendents d'aplicar, s'han de practicar en primer lloc les reduccions procedents dels exercicis anteriors, fins a esgotar els imports màxims de reducció.

3. Si es tracta d'aportacions no dineràries es pren com a import de l'aportació el que resulti del que preveu l'article 18 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

Estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques els guanys patrimonials que es posin de manifest en l'aportant amb motiu de les aportacions als patrimonis protegits.

4. No generen el dret a reducció les aportacions d'elements afectes a l'activitat que realitzin els contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques que duguin a terme activitats econòmiques.

En cap cas donen dret a reducció les aportacions efectuades pel mateix contribuent discapacitat titular del patrimoni protegit.

5. La disposició en el període impositiu en què es fa l'aportació o en els quatre següents de qualsevol bé o dret

aportat al patrimoni protegit de la persona amb discapacitat determina les obligacions fiscals següents:

a) Si l'aportant va ser un contribuïent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el dit aportador ha d'integrar en la base imposable del període impositiu en què es produeixi l'acte de disposició les quantitats reduïdes de la base imposable corresponents a les disposicions realitzades més els interessos de demora que siguin procedents.

b) Sigui qui sigui l'aportador, el titular del patrimoni protegit que va rebre l'aportació ha d'integrar en la base imposable del període impositiu en què es produeixi l'acte de disposició la quantitat que hagi deixat d'integrar en el període impositiu en què va rebre l'aportació com a conseqüència de l'aplicació del que disposa l'apartat 4 de l'article 16 d'aquesta Llei, més els interessos de demora que siguin procedents.

En els casos en què l'aportació hagi estat realitzada al patrimoni protegit dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, per un subjecte passiu de l'impost sobre societats, l'obligació descrita en el paràgraf anterior ha de ser complerta pel treballador esmentat.

c) Als efectes del que disposa l'apartat 5 de l'article 43 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, el treballador titular del patrimoni protegit ha de comunicar a l'ocupador que va efectuar les aportacions les disposicions que s'hagin realitzat en el període impositiu.

En els casos en què la disposició s'hagi efectuat en el patrimoni protegit dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, la comunicació a què es refereix el paràgraf anterior també l'ha de fer el treballador esmentat.

La falta de comunicació o la realització de comunicacions falses, incorrectes o inexactes constitueix infracció tributària lleu. Aquesta infracció se sanciona amb una multa pecuniària fixa de 400 euros.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Als efectes que preveu aquest apartat, tractant-se de béns o drets homogenis, s'entén que van ser disposats els aportats en primer lloc.

No s'aplica el que disposa aquest apartat en cas de mort del titular del patrimoni protegit, de l'aportant o dels treballadors als quals es refereix l'apartat 2 de l'article 43 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Article 60. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.

Es poden reduir en la base imposable les aportacions i contribucions següents a sistemes de previsió social:

1. Les aportacions realitzades pels partícips a plans de pensions, incloent-hi les contribucions del promotor que li hagin estat imputades en concepte de rendiment del treball.

2. Les aportacions i contribucions a mutualitats de previsió social que compleixin els requisits següents:

a) Requisits subjectius:

1r Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en algun dels règims de la Seguretat Social, en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, sempre que no hagin tingut la consideració de despesa deduïble per als rendiments nets d'activitats econòmiques, en els termes que preveu el segon paràgraf de la regla 1a de l'article 28 d'aquesta Llei.

2n Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per professionals o empresaris individuals integrats en qualsevol dels règims de la Seguretat Social, en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

3r Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per treballadors per compte d'altri o socis treballadors, incloses les contribucions del promotor que els hagin estat imputades en concepte de rendiments del treball, quan s'efectuïn d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, amb inclusió de la desocupació per als esmentats socis treballadors.

b) Els drets consolidats dels mutualistes només es poden fer efectius en els casos previstos, per als plans de pensions, per l'article 8.8 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Si es disposa, totalment o parcialment, d'aquests drets consolidats en casos diferents, el contribuïent ha de reposar les reduccions en la base imposable indegudament practicades, mitjançant les oportunes declaracions liquidacions complementàries, amb inclusió dels interessos de demora. Al seu torn, les quantitats percebudes per la disposició anticipada dels drets consolidats tributen com a rendiments del capital mobiliari, llevat que provinguin dels contractes d'assegurança a què es refereix l'apartat 3r del paràgraf a) d'aquest apartat 2, cas en què tributen com a rendiments del treball.

3. Les primes satisfetes als plans de previsió assegurats. Els plans de previsió assegurats es defineixen com a contractes d'assegurança que han de complir els requisits següents:

a) El contribuïent ha de ser el prenedor, l'assegurat i el beneficiari. No obstant això, en el cas de mort, pot generar dret a prestacions en els termes que preveu el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

b) Les contingències cobertes han de ser, únicament, les que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i han de tenir com a cobertura principal la de jubilació. Només es permet la disposició anticipada, total o parcial, en aquests contractes en els casos que preveu l'article 8.8 de l'esmentat text refós. En els esmentats contractes no és aplicable el que disposen els articles 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

c) Aquest tipus d'asseguraments obligatòriament ha d'oferir una garantia d'interès i utilitzar tècniques actuàries.

d) En el condicionat de la pòlissa s'hi ha de fer constar de manera expressa i destacada que es tracta d'un pla de previsió assegurat. La denominació Pla de previsió assegurat i les seves sigles queden reservades als contractes d'assegurança que compleixin els requisits que preveu aquesta Llei.

e) Reglamentàriament s'han d'establir els requisits i les condicions per a la mobilització de la provisió matemàtica a un altre pla de previsió assegurat.

En els aspectes no específicament regulats en els paràgrafs anteriors i les seves normes de desplegament, el règim financer i fiscal de les aportacions, contingències i prestacions d'aquests contractes es regeix per la normativa reguladora dels plans de pensions, llevat dels aspectes financeroactuàries de les provisions tècniques corresponents. En particular, els drets en un pla de previsió assegurat no poden ser objecte d'embargament, traba judicial o administrativa fins al moment en què es causi el dret a la prestació o en què es facin efectius en els casos de malaltia greu o desocupació de llarga durada.

4. El conjunt de les aportacions anuals màximes que poden donar dret a reduir la base imposable realitzades als sistemes de previsió social previstos en els apartats 1, 2 i 3 anteriors, incloent-hi, si s'escau, les que hagin estat imputades pels promotors, no poden excedir les quantitats que preveu l'article 5.3 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Les prestacions percebudes tributen en la seva integritat sense que en cap cas es puguin minorar en les quanties corresponents als excessos de les aportacions i contribucions.

5. Els límits d'aquestes reduccions són:

a) 8.000 euros anuals per a la suma de les aportacions a plans de pensions, mutualitats de previsió social i els plans de previsió assegurats que preveu l'apartat 3 anterior, realitzades pels partícips, mutualistes o assegurats.

No obstant això, en el cas de partícips, mutualistes o assegurats més grans de cinquanta-dos anys, el límit anterior s'incrementa en 1.250 euros addicionals per cada any d'edat del partípic, mutualista o assegurat que passi dels cinquanta-dos, i amb el límit màxim de 24.250 euros per a partícips, mutualistes o assegurats de 65 anys o més.

A aquests efectes, no es computen les contribucions empresarials a què es refereix el paràgraf b) següent.

b) Les quantitats que preveu el paràgraf a) anterior, per a les contribucions empresarials realitzades pels promotors de plans de pensions d'ocupació o mutualitats de previsió social que actuïn com a instrument de previsió social empresarial a favor dels partícips o mutualistes i imputades a aquests.

Les aportacions pròpies que l'empresari individual realitzi a mutualitats de previsió social o a plans de pensions d'ocupació dels quals, al seu torn, sigui promotor i partípic o mutualista s'entenen incloses dins aquest mateix límit.

6. Els partícips, mutualistes o assegurats que hagin efectuat aportacions als sistemes de previsió social a què es refereix aquest article, poden reduir en els cinc exercicis següents les quantitats aportades incloent-hi, si s'escau, les aportacions del promotor que els hagin estat imputades, que no hagin pogut ser objecte de reducció en la base imposable per insuficiència d'aquesta. Aquesta regla no és aplicable a les aportacions i contribucions que excedeixin els límits màxims que preveuen els apartats 4 i 5 anteriors.

7. Amb independència de les reduccions fetes d'acord amb els límits anteriors, els contribuents el cònjuge dels quals no obtingui rendes a integrar en la base imposable, o les obtingui en una quantia inferior a 8.000 euros anuals, poden reduir en la base imposable les aportacions realitzades a plans de pensions, a mutualitats de previsió social i a plans de previsió assegurats dels quals sigui partípic, mutualista o titular el cònjuge esmentat, amb el límit màxim de 2.000 euros anuals.

Aquestes aportacions no estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions.

Article 61. Reduccions per aportacions i contribucions a plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.

1. Les aportacions realitzades a plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, d'acord amb el que preveu la disposició addicional desena d'aquesta Llei, poden ser objecte de reducció en la base imposable amb els límits màxims següents:

a) Les aportacions anuals realitzades a plans de pensions a favor de persones amb minusvalidesa amb les quals hi hagi relació de parentiu o tutoria, amb el límit de 8.000 euros anuals.

Això sense perjudici de les aportacions que puguin realitzar als seus propis plans de pensions, d'acord amb els límits que estableix l'article 60 d'aquesta Llei.

b) Les aportacions anuals realitzades per les persones minusvàlides partícips, amb el límit de 24.250 euros anuals.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzin aportacions a favor d'un mateix minusvàlid, incloses les del mateix minusvàlid, no pot excedir els 24.250 euros anuals. A aquests efectes, quan concorrin diverses aportacions a favor del minusvàlid, han de ser objecte de reducció, en primer lloc, les aportacions realitzades pel minusvàlid, i només si aquestes no assoleixen el límit de 24.250 euros assenyalat, poden ser objecte de reducció les aportacions realitzades per altres persones a favor seu en la base imposable d'aquestes, de manera proporcional sense que, en cap cas, el conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzen aportacions a favor d'un mateix minusvàlid pugui excedir els 24.250 euros.

2. El règim que regula aquest article també és aplicable a les aportacions a mutualitats de previsió social i prestacions d'aquestes, a favor de minusvàlids que compleixin els requisits que preveu la disposició addicional desena d'aquesta Llei, i a les primes satisfetes als plans de previsió assegurats i les prestacions d'aquests que compleixin els requisits que preveuen l'article 60 i la disposició addicional desena d'aquesta Llei. En aquest cas, els límits que estableix l'apartat 1 anterior són conjunts per a les aportacions a plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats.

La disposició de drets consolidats d'aquestes mutualitats de previsió social en casos diferents dels que preveu l'esmentada disposició addicional desena té les conseqüències que preveu l'article 60.2.b), segon paràgraf, d'aquesta Llei.

3. Les aportacions als plans de pensions, mutualitats de previsió social i als plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvalidesa, realitzades per les persones a les quals es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional desena d'aquesta Llei, no estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions.

Article 62. Reduccions per pensions compensatòries.

Les pensions compensatòries a favor del cònjuge i les anualitats per aliments, amb excepció de les fixades a favor dels fills del contribuïent, satisfetes totes dues per decisió judicial, poden ser objecte de reducció en la base imposable.

TÍTOL III

Càlcul de l'impost

CAPÍTOL I

Determinació de la quota íntegra estatal

Article 63. Quota íntegra estatal.

La quota íntegra estatal és la suma de les quantitats resultants d'aplicar els tipus de gravamen, als quals es refereixen els articles 64 i 67 d'aquesta Llei, a les bases liquidables general i especial, respectivament.

Article 64. Escala general de l'impost.

1. La base liquidable general és gravada als tipus que s'indiquen a l'escala següent:

Base liquidable fins a euros	Quota íntegra Euros	Resta base liquidable fins a euros	Tipus aplicable Percentatge
0	0	4.000	9,06
4.000	362,40	9.800	15,84
13.800	1.914,72	12.000	18,68
25.800	4.156,32	19.200	24,71
45.000	8.900,64	D'ara endavant	29,16

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen estatal el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala prevista a l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen estatal s'expressa amb dos decimals.

Article 65. Especialitats aplicables en els casos d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Els contribuents que satisfacin anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles sigui inferior a la base liquidable general, han d'aplicar l'escala de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general.

Article 66. Escala aplicable als residents a l'estranger.

En el cas dels contribuents que tinguin la residència habitual a l'estranger perquè es dona alguna de les circumstàncies a les quals es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 9 d'aquesta Llei, les escales aplicables són les que estableixen l'apartat 1 de l'article 64 i l'apartat 1 de l'article 75, tots dos d'aquesta Llei.

Article 67. Tipus de gravamen especials.

1. La base liquidable especial es grava al tipus del 9,06 per cent.

2. La base liquidable especial dels contribuents a què es refereix l'article 9, apartats 2 i 3, d'aquesta Llei, es grava al tipus del 15 per cent.

CAPÍTOL II**Determinació de la quota líquida estatal****Article 68. Quota líquida estatal.**

1. La quota líquida estatal de l'impost és el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en la suma de:

a) La deducció per inversió en habitatge habitual que preveu l'article 69.1 d'aquesta Llei.

b) El 67 per cent de l'import total de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 69 d'aquesta Llei.

2. El resultat de les operacions a què es refereix l'apartat anterior no pot ser negatiu.

Article 69. Deduccions.

1. Deducció per inversió en habitatge habitual.

1r Els contribuents poden aplicar una deducció per inversió en el seu habitatge habitual d'acord amb els requisits i les circumstàncies següents:

a) Amb caràcter general, es poden deduir el 10,05 per cent de les quantitats satisfetes en el període de què

es tracti per l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuent. A aquests efectes, la rehabilitació ha de complir les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

La base màxima d'aquesta deducció és de 9.015,18 euros anuals i està constituïda per les quantitats satisfetes per a l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge, incloses les despeses originades que hagin estat a càrrec de l'adquirent i, en el cas de finançament aliè, l'amortització, els interessos, el cost dels instruments de cobertura del risc de tipus d'interès variable dels préstecs hipotecaris que regula l'article dinovè de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, i altres despeses derivades d'aquesta. En cas d'aplicació dels esmentats instruments de cobertura, els interessos satisfets pel contribuent es minoren en les quantitats obtingudes per l'aplicació del dit instrument.

També poden aplicar aquesta deducció per les quantitats que es dipositen en entitats de crèdit, en comptes que compleixin els requisits de formalització i disposició que s'estableixin reglamentàriament, i sempre que es destinin a la primera adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual, amb el límit, conjuntament amb el que preveu el paràgraf anterior, de 9.015,18 euros anuals.

b) Quan en l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge habitual s'utilitzi finançament aliè, els percentatges de deducció aplicables a la base de deducció a què es refereix el paràgraf a) anterior són els següents en les condicions i els requisits que s'estableixin reglamentàriament:

Durant els dos anys següents a l'adquisició o rehabilitació, el 16,75 per cent sobre els primers 4.507,59 euros i el 10,05 per cent sobre l'excés fins a 9.015,18 euros.

Posteriorment els percentatges anteriors són del 13,4 per cent i del 10,05 per cent, respectivament.

2n Quan s'adquireixi un habitatge habitual havent gaudit de la deducció per adquisició d'altres habitatges habituals anteriors, no es pot practicar deducció per l'adquisició o la rehabilitació del nou mentre les quantitats invertides en aquest no superin les invertides en els anteriors, en la mesura en què hagin estat objecte de deducció.

Quan l'alienació d'un habitatge habitual hagi generat un guany patrimonial exempt per reinversió, la base de deducció per l'adquisició o la rehabilitació del nou s'ha de minorar en l'import del guany patrimonial al qual s'aplica l'exempció per reinversió. En aquest cas, no es pot practicar deducció per l'adquisició del nou mentre les quantitats invertides en aquest no superin tant el preu de l'anterior, en la mesura en què hagi estat objecte de deducció, com el guany patrimonial exempt per reinversió.

3r S'entén per habitatge habitual l'habitatge en què el contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge va tenir aquell caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini esmentat, es produeixi la mort del contribuent o concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de primera ocupació o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

4t També poden aplicar la deducció per inversió en habitatge habitual els contribuents que efectuïn obres i instal·lacions d'adequació en aquest habitatge, inclosos els elements comuns de l'edifici i els que serveixen de pas necessari entre la finca i la via pública, amb les especialitats següents:

a) Les obres i instal·lacions d'adequació han de ser certificades per l'Administració competent com a necessàries per a l'accessibilitat i la comunicació sensorial que faciliti el desenvolupament digne i adequat de les persones amb minusvalidesa, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

b) Donen dret a deducció les obres i instal·lacions d'adequació que s'hagin de fer a l'habitatge habitual del contribuïent, per raó de la minusvalidesa del contribuïent mateix, del seu cònjuge, ascendents o descendents que conviuen amb ell.

c) L'habitatge ha d'estar ocupat per qualsevol de les persones a què es refereix el paràgraf anterior a títol de propietari, arrendatari, subarrendatari o usufructuari.

d) La base màxima d'aquesta deducció, independentment de la fixada en el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior, és de 12.020,24 euros anuals.

e) Quan en la inversió per a l'adequació de l'habitatge s'utilitzi finançament aliè, els percentatges de deducció aplicables són, en les condicions i els requisits que s'estableixin reglamentàriament, els que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 anterior.

f) S'entén com a circumstància que necessàriament exigeix el canvi d'habitatge quan l'anterior sigui inadequat per raó de la minusvalidesa.

2. Deduccions en activitats econòmiques.

Als contribuïents per aquest impost que exerceixin activitats econòmiques, els són aplicables els incentius i estímuls a la inversió empresarial establerts o que s'estableixin en la normativa de l'impost sobre societats, amb excepció de la deducció que preveu l'article 42 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

No obstant això, quan es tracti de contribuïents per aquest impost que exerceixin activitats econòmiques i determinin el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva:

a) Els són aplicables les deduccions per al foment de les tecnologies de la informació i de la comunicació que preveu l'article 36 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, en la forma i amb els límits que estableixen l'article 44 de la Llei esmentada, i l'article 70.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques. La base conjunta d'aquestes deduccions té com a límit el rendiment net de les activitats econòmiques, pel mètode d'estimació objectiva, computat per a la determinació de la base imposable.

b) Els restants incentius a què es refereix aquest apartat 2 només els són aplicables quan així s'estableixi reglamentàriament tenint en compte les característiques i obligacions formals del mètode esmentat.

3. Deduccions per donatius.

Els contribuïents poden aplicar, en aquest concepte:

a) Les deduccions que preveu la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

b) El 10 per cent de les quantitats donades a les fundacions legalment reconegudes que rendeixin comptes a l'òrgan del protectorat corresponent, així com a les associacions declarades d'utilitat pública, no compreses en el paràgraf anterior.

4. Deducció per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.

1r Contribuents residents a Ceuta o Melilla.

a) Els contribuïents que tinguin la residència habitual a Ceuta o Melilla han de deduir el 50 per cent de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària que proporcionalment correspongui a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables que hagin estat obtingudes a Ceuta o Melilla.

b) També han d'aplicar la present deducció els contribuïents que mantinguin la residència habitual a Ceuta o Melilla durant un termini no inferior a tres anys, en els períodes impositius iniciats posteriorment al final d'aquest termini, per les rendes obtingudes fora de les esmentades ciutats quan, almenys, una tercera part del

patrimoni net del contribuïent, determinat de conformitat amb la normativa reguladora de l'impost sobre el patrimoni, estigui situada en les esmentades ciutats.

La quantia màxima de les rendes, obtingudes fora de les esmentades ciutats, que es pot acollir a aquesta deducció és l'import net dels rendiments i guanys i pèrdues patrimonials obtinguts a les ciutats esmentades.

2n Els contribuïents que no tinguin la residència habitual a Ceuta o Melilla, es dedueixen el 50 per cent de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària que proporcionalment correspongui a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables positives que hagin estat obtingudes a Ceuta o Melilla.

En cap cas s'aplica aquesta deducció a les rendes següents:

Les procedents d'institucions d'inversió col·lectiva, excepte quan la totalitat dels seus actius estigui invertida a Ceuta o Melilla, en les condicions que reglamentàriament es determinin.

Les rendes a les quals es refereixen els paràgrafs a), e) i i) de l'apartat següent.

3r Als efectes que preveu aquesta Llei, es consideren rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les següents:

a) Els rendiments del treball, quan derivin de treballs de qualsevol classe realitzats en els esmentats territoris.

b) Els rendiments que procedeixen de la titularitat de béns immobles situats a Ceuta o Melilla o de drets reals que recaiguin sobre aquests.

c) Les que procedeixen de l'exercici d'activitats econòmiques efectivament realitzades, en les condicions que reglamentàriament es determinin, a Ceuta o Melilla.

d) Els guanys patrimonials que procedeixen de béns immobles radicats a Ceuta o Melilla.

e) Els guanys patrimonials que procedeixen de béns mobles situats a Ceuta o Melilla.

f) Els rendiments del capital mobiliari procedents d'obligacions o préstecs, quan els capitals estiguin invertits en els territoris esmentats i hi generin les rendes corresponents.

g) Els rendiments del capital mobiliari procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, en les condicions que reglamentàriament es determinin.

h) Les rendes procedents de societats que operin efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en els esmentats territoris.

i) Els rendiments procedents de dipòsits o comptes en tota classe d'institucions financeres situades a Ceuta o Melilla.

5. Deducció per actuacions per a la protecció i difusió del patrimoni històric espanyol i de les ciutats, conjunts i béns declarats patrimoni mundial.

Els contribuïents tenen dret a una deducció en la quota del 15 per cent de l'import de les inversions o despeses que realitzin per a:

a) L'adquisició de béns del patrimoni històric espanyol, realitzada fora del territori espanyol per a la seva introducció dins l'esmentat territori, sempre que els béns siguin declarats béns d'interès cultural o inclosos a l'inventari general de béns mobles en el termini d'un any des de la seva introducció i romanguin en territori espanyol i dins del patrimoni del titular durant almenys quatre anys.

La base d'aquesta deducció és la valoració efectuada per la Junta de qualificació, valoració i exportació de béns del patrimoni històric espanyol.

b) La conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns de la seva propietat que estiguin declarats d'interès cultural de conformitat amb la normativa del patrimoni històric de l'Estat i de les comunitats

autònomes, sempre que es compleixin les exigències establertes en l'esmentada normativa, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels esmentats béns.

c) La rehabilitació d'edificis, el manteniment i reparació de les seves teulades i façanes, així com la millora d'infraestructures de la seva propietat situats a l'entorn que sigui objecte de protecció de les ciutats espanyoles o dels conjunts arquitectònics, arqueològics, naturals o paisatgístics i dels béns declarats patrimoni mundial per la Unesco situats a Espanya.

6. Deducció per compte estalvi empresa.

Els contribuents poden aplicar una deducció per les quantitats que es dipositin en entitats de crèdit, en comptes separats de qualsevol altre tipus d'imposició, destinats a la constitució d'una societat Nova Empresa regulada en el capítol XII de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, d'acord amb els requisits i les circumstàncies següents:

1r El saldo del compte estalvi empresa s'ha de destinar a la subscripció com a soci fundador de les participacions de la societat Nova Empresa.

Per part seva, la societat Nova Empresa, en el termini màxim d'un any des de la seva constitució vàlida, ha de destinar els fons aportats pels socis que s'hagin acollit a la deducció a:

a) L'adquisició d'immobilitzat material i immaterial exclusivament afecte a l'activitat, en els termes que preveu l'article 27 d'aquesta Llei.

b) Despeses de constitució i de primer establiment.

c) Despeses de personal contractat amb contracte laboral.

En tot cas, la societat Nova Empresa ha de disposar, abans de la finalització del termini indicat, com a mínim, d'un local exclusivament destinat a portar la gestió de la seva activitat i una persona contractada amb contracte laboral i a jornada completa.

S'entén que no s'ha complert el que preveu aquest apartat quan la societat Nova Empresa dugui a terme les activitats que s'hagin exercit anteriorment sota una altra titularitat.

2n La base màxima d'aquesta deducció és de 9.000 euros anuals i està constituïda per les quantitats dipositades en cada període impositiu fins a la data de la subscripció de les participacions de la societat Nova Empresa.

3r El percentatge de deducció aplicable sobre la base de deducció a què es refereix l'apartat 2n anterior és del 15 per cent.

4t La societat Nova Empresa ha de mantenir durant almenys els dos anys següents a l'inici de l'activitat:

a) L'activitat econòmica en què consisteixi el seu objecte social, i no pot complir en el termini esmentat els requisits per tenir la consideració de societat patrimonial.

b) Almenys, un local exclusivament destinat a portar la gestió de la seva activitat i una persona contractada amb contracte laboral i a jornada completa.

c) Els actius en els quals s'hagi materialitzat el saldo del compte estalvi empresa, que han de romandre en funcionament en el patrimoni afecte de la nova empresa.

5è Es perd el dret a la deducció:

a) Quan el contribuent disposi de quantitats dipositades en el compte estalvi empresa per a fins diferents de la constitució de la seva primera societat Nova Empresa. En cas de disposició parcial s'entén que les quantitats dipositades són les primeres dipositades.

b) Quan transcorrin quatre anys, a partir de la data en què va ser obert el compte, sense que s'hagi inscrit en el Registre mercantil la societat Nova Empresa.

c) Quan es transmetin inter vivos les participacions dins el termini previst a l'apartat 4t anterior.

d) Quan la societat Nova Empresa no compleixi les condicions que determinen el dret a aquesta deducció.

6è Quan, en períodes impositius posteriors al de la seva aplicació, es perdi el dret, en tot o en part, a les deduccions practicades, el contribuent està obligat a sumar a la quota líquida estatal i a la quota líquida autonòmica o complementària meritades en l'exercici en què s'hagin incomplert els requisits les quantitats indegudament deduïdes, més els interessos de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

7è Cada contribuent només pot mantenir un compte estalvi empresa i únicament té dret a la deducció per la primera societat Nova Empresa que constitueixi.

8è Els comptes estalvi empresa s'han d'identificar en els mateixos termes que els establerts per al cas dels comptes habitatge.

Article 70. Límits de determinades deduccions.

1. La base de les deduccions a què es refereixen els apartats 3 i 5 de l'article 69 d'aquesta Llei no pot excedir el 10 per cent de la base liquidable del contribuent.

2. Els límits de la deducció a què es refereix l'apartat 2 de l'article 69 d'aquesta Llei són els que estableixi la normativa de l'impost sobre societats per als incentius i estímuls a la inversió empresarial. Aquests límits s'apliquen sobre la quota que resulti de minorar la suma de les quotes íntegres, estatal i autonòmica o complementària en l'import total de les deduccions per inversió en habitatge habitual, previstes en els articles 69.1 i 79, d'aquesta, i per inversions i despeses en béns d'interès cultural.

Article 71. Comprovació de la situació patrimonial.

1. L'aplicació de la deducció per inversió en habitatge i de la deducció per compte estalvi empresa requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en acabar el període de la imposició excedeixi el valor que doni la seva comprovació al començament del mateix període almenys en la quantia de les inversions realitzades, sense computar els interessos i altres despeses de finançament.

2. A aquests efectes, no es computen els increments o les disminucions de valor experimentats durant el període impositiu pels elements patrimonials que al final d'aquest segueixin formant part del patrimoni del contribuent.

TÍTOL IV

Gravamen autonòmic o complementari

CAPÍTOL I

Normes comunes

Article 72. Normes comunes aplicables per a la determinació del gravamen autonòmic o complementari.

Per determinar el gravamen autonòmic o complementari s'apliquen les normes relatives a la subjecció a l'impost, i determinació de la capacitat econòmica que contenen els títols I i II d'aquesta Llei, així com les relatives a la tributació familiar, règims especials i institucions d'inversió col·lectiva, que contenen els títols VI, VII i VIII d'aquesta Llei.

CAPÍTOL II

Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma

Article 73. *Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, es considera que els contribuents amb residència habitual en el territori espanyol són residents en el territori d'una comunitat autònoma:

1r Quan romanguin en el seu territori un nombre més gran de dies del període impositiu.

Per determinar el període de permanència es compten les absències temporals.

Llevat que hi hagi una prova en contra, es considera que una persona física roman en el territori d'una comunitat autònoma quan en el territori esmentat radiqui el seu habitatge habitual.

2n Quan no sigui possible determinar la permanència a què es refereix l'ordinal 1r anterior, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on tinguin el seu principal centre d'interessos. Es considera com a tal el territori on obtinguin la major part de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, determinada pels components de renda següents:

a) Rendiments del treball, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de treball respectiu, si n'hi ha.

b) Rendiments del capital immobiliari i guanys patrimonials derivats de béns immobles, que s'entenen obtinguts al lloc en què aquests radiquin.

c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, ja siguin empresarials o professionals, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de gestió de cadascuna d'aquelles.

3r Quan no es pugui determinar la residència de conformitat amb els criteris establerts en els ordinals 1r i 2n anteriors, es consideren residents al lloc de la seva última residència declarada als efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. Les persones físiques residents en el territori d'una comunitat autònoma, que passin a tenir la residència habitual en el d'una altra, han de complir les seves obligacions tributàries d'acord amb la nova residència, quan aquesta actuï com a punt de connexió.

A més, quan en virtut del que preveu l'apartat 3 següent s'hagi de considerar que no hi ha hagut canvi de residència, les persones físiques han de presentar les declaracions complementàries que corresponguin, amb inclusió dels interessos de demora.

El termini de presentació de les declaracions complementàries acaba el mateix dia que conclou el termini de presentació de les declaracions per l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponents a l'any en què concorrin les circumstàncies que, segons el que preveu l'apartat 3 següent, determinin que s'ha de considerar que no hi ha hagut canvi de residència.

3. No produeixen efecte els canvis de residència que tinguin per objecte principal aconseguir una tributació efectiva més petita en aquest impost.

Es presumeix, llevat que la nova residència es prolongui de manera continuada durant, almenys, tres anys, que no hi ha hagut canvi, en relació amb el rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, quan concorrin les circumstàncies següents:

a) Que l'any en què es produeix el canvi de residència o el següent, la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui superior en, almenys, un 50 per cent a la de l'any anterior al canvi.

En cas de tributació conjunta es determina d'acord amb les normes d'individualització.

b) Que l'any en el qual es produeix la situació a què es refereix el paràgraf a) anterior, la seva tributació efectiva per l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui inferior a la que hauria correspost d'acord amb la normativa aplicable a la comunitat autònoma en la qual residia abans del canvi.

c) Que l'any següent a aquell en què es produeix la situació a què es refereix el paràgraf a) anterior, o en el següent, torni a tenir la residència habitual en el territori de la comunitat autònoma en la qual va residir abans del canvi.

4. Les persones físiques residents en el territori espanyol, que no romanguin en el territori esmentat més de 183 dies durant l'any natural, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma en què radiqui el nucli principal o la base de les seves activitats o dels seus interessos econòmics.

5. Les persones físiques residents en el territori espanyol per aplicació de la presumpció prevista a l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 d'aquesta Llei, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma en què resideixin habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que depenguin d'elles.

CAPÍTOL III

Càlcul del gravamen autonòmic o complementari

SECCIÓ 1a DETERMINACIÓ DE LA QUOTA ÍNTEGRA AUTONÒMICA O COMPLEMENTÀRIA

Article 74. *Quota íntegra autonòmica o complementària.*

La quota íntegra autonòmica o complementària de l'impost és la suma de les quanties resultants d'aplicar els tipus de gravamen, als quals es refereixen els articles 75 i 77 d'aquesta Llei, a la base liquidable general i especial, respectivament.

Article 75. *Escala autonòmica o complementària de l'impost.*

1. La base liquidable general és gravada als tipus de l'escala autonòmica de l'impost que, de conformitat amb el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, hagi estat aprovada per la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat l'escala a què es refereix el paràgraf anterior és aplicable l'escala complementària següent:

Base liquidable fins a euros	Quota íntegra Euros	Resta base liquidable fins a euros	Tipus aplicable Percentatge
0	0	4.000	5,94
4.000	237,60	9.800	8,16
13.800	1.037,28	12.000	9,32
25.800	2.155,68	19.200	12,29
45.000	4.515,36	En endavant	15,84

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen autonòmic o complementari el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala que preveu l'apartat anterior per la base liquidable general.

El tipus mitjà de gravamen autonòmic s'expressa amb dos decimals.

Article 76. Especialitats aplicables en els casos d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Els contribuents que satisfacin anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles sigui inferior a la base liquidable general, han d'aplicar l'escala de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general.

Article 77. Tipus de gravamen especial.

La base liquidable especial es grava amb el tipus del 5,94 per cent.

SECCIÓ 2a DETERMINACIÓ DE LA QUOTA LÍQUIDA AUTONÒMICA O COMPLEMENTÀRIA

Article 78. Quota líquida autonòmica o complementària.

1. La quota líquida autonòmica o complementària és el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica o complementària en la suma de:

a) El tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual que preveu l'article 79 d'aquesta Llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial que estableix el seu article 71.

b) El 33 per cent de l'import total de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 69 d'aquesta Llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial que preveuen els seus articles 70 i 71.

c) L'import de les deduccions establertes per la comunitat autònoma en l'exercici de les competències previstes a la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia.

2. El resultat de les operacions a què es refereix l'apartat anterior no pot ser negatiu.

Article 79. Tram autonòmic o complementari de la deducció per inversió en habitatge habitual.

1. El tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual que regula l'article 69.1 d'aquesta Llei és el resultat d'aplicar a la base de la deducció, d'acord amb els requisits i les circumstàncies que s'hi preveuen, els percentatges que, de conformitat amb el que disposa la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'Autonomia, hagin estat aprovats per la comunitat autònoma.

2. Si la comunitat autònoma no ha aprovat els percentatges a què es refereix l'apartat anterior, són aplicables els següents:

a) Amb caràcter general, el 4,95 per cent.

b) Quan s'utilitzi finançament aliè, els percentatges incrementats a què es refereix l'article 69.1.1.b) d'aquesta Llei són del 8,25 per cent i 6,6 per cent, respectivament.

TÍTOL V

Quota diferencial

Article 80. Quota diferencial.

La quota diferencial és el resultat de minorar la quota líquida total de l'impost, que és la suma de les quotes líquides, estatal i autonòmica, en els imports següents:

a) Les deduccions per doble imposició de dividendes i per doble imposició internacional que preveuen els articles 81 i 82 d'aquesta Llei.

b) Les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats que preveuen aquesta Llei i les seves normes reglamentàries de desplegament.

c) Les deduccions a què es refereixen l'article 92.8 i l'article 93.4 d'aquesta Llei.

d) Quan el contribuïent adquireixi la seva condició per canvi de residència, les retencions i els ingressos a compte a què es refereix l'apartat 8 de l'article 101 d'aquesta Llei, així com les quotes satisfetes de l'impost sobre la renda de no residents i meritades durant el període impositiu en què es produeixi el canvi de residència.

e) Les retencions a què es refereix l'apartat 11 de l'article 101 d'aquesta Llei.

Article 81. Deducció per doble imposició de dividendes.

1. Es dedueixen els imports que resultin d'aplicar els percentatges que a continuació s'indiquen, quan es tracti dels rendiments a què es refereix l'apartat 1 de l'article 23 d'aquesta Llei:

40 per cent, amb caràcter general.

25 per cent quan, d'acord amb el precepte esmentat, hagi escaigut multiplicar el rendiment pel percentatge del 125 per cent.

Zero per cent quan, d'acord amb el precepte esmentat, hagi escaigut multiplicar el rendiment pel percentatge del 100 per cent.

Per a la deducció per doble imposició corresponent als retorns de les cooperatives protegides i especialment protegides, regulades per la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, cal atènyer-se al que disposa l'article 32 de la Llei esmentada.

2. La base d'aquesta deducció està constituïda per l'import íntegre percebut.

3. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota líquida es poden deduir en els quatre anys següents.

Article 82. Deducció per doble imposició internacional.

1. Quan entre les rendes del contribuïent figurin rendiments o guanys patrimonials obtinguts i gravats a l'estranger, s'ha de deduir la més petita de les quantitats següents:

a) L'import efectiu del que s'ha satisfet a l'estranger per raó d'un impost de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost o a l'impost sobre la renda de no residents sobre els esmentats rendiments o guanys patrimonials.

b) El resultat d'aplicar el tipus mitjà efectiu de gravamen a la part de base liquidable gravada a l'estranger.

2. A aquests efectes, el tipus mitjà efectiu de gravamen és el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la quota líquida total per la base liquidable. Amb aquesta finalitat, cal diferenciar el tipus de gravamen que correspongui a les rendes que s'hagin d'integrar en la part general o especial de la base imposable, segons escaigui. El tipus de gravamen s'expressa amb dos decimals.

3. Quan s'obtinguin rendes a l'estranger a través d'un establiment permanent s'ha de practicar la deducció per doble imposició internacional que preveu aquest article, i en cap cas és aplicable el procediment d'eliminació de la doble imposició que preveu l'article 22 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Article 83. Deducció per maternitat.

1. Les dones amb fills més petits de tres anys amb dret a l'aplicació del mínim per descendents que preveu

l'article 43 d'aquesta Llei, que realitzin una activitat pel seu compte o per compte d'altri per la qual estiguin donades d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat, poden minorar la quota diferencial d'aquest impost fins a 1.200 euros anuals per cada fill menor de tres anys.

En els casos d'adopció o acolliment, tant preadopció com permanent, la deducció es pot practicar, amb independència de l'edat del menor, durant els tres anys següents a la data de la inscripció en el Registre Civil.

Quan la inscripció no sigui necessària, la deducció es pot practicar durant els tres anys posteriors a la data de la resolució judicial o administrativa que la declari.

En cas de defunció de la mare, o quan la guarda i custòdia s'atribueixi de manera exclusiva al pare o, si s'escau, a un tutor, sempre que compleixi els requisits que preveu aquest article, aquest té dret a la pràctica de la deducció pendent.

2. La deducció es calcula de manera proporcional al nombre de mesos en què es compleixin de manera simultània els requisits que preveu l'apartat 1 anterior, i té com a límit per a cada fill les cotitzacions i quotes totals a la Seguretat Social i mutualitats meritades en cada període impositiu posteriorment al naixement o l'adopció.

Als efectes del càlcul d'aquest límit es computen les cotitzacions i quotes pels seus imports íntegres, sense prendre en consideració les bonificacions que puguin correspondre.

3. Es pot sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'abonament de la deducció de manera anticipada. En aquests casos, no es minora la quota diferencial de l'impost.

4. Reglamentàriament s'han de regular el procediment i les condicions per tenir dret a la pràctica d'aquesta deducció, així com els casos en què se'n pugui sol·licitar de manera anticipada l'abonament.

TÍTOL VI

Tributació familiar

Article 84. *Tributació conjunta.*

1. Poden tributar conjuntament les persones que formin part d'alguna de les modalitats d'unitat familiar següents:

1a La integrada pels cònjuges no separats legalment i, si n'hi ha:

- a) Els fills menors, amb excepció dels que, amb el consentiment dels pares, visquin independents.
- b) Els fills majors d'edat incapacitats judicialment subjectes a pàtria potestat prorrogada o rehabilitada.

2a En els casos de separació legal, o quan no hi hagi vincle matrimonial, la formada pel pare o la mare i tots els fills que convisquin amb l'un o l'altre i que compleixin els requisits a què es refereix la regla 1a d'aquest article.

2. Ningú no pot formar part de dues unitats familiars alhora.

3. La determinació dels membres de la unitat familiar s'ha de fer atenent la situació existent el 31 de desembre de cada any.

Article 85. *Opció per la tributació conjunta.*

1. Les persones físiques integrades en una unitat familiar poden optar, en qualsevol període impositiu, per tributar conjuntament en l'impost sobre la renda de les persones físiques, d'acord amb les normes generals de l'impost i les disposicions del present títol, sempre que tots els seus membres siguin contribuents per aquest impost.

L'opció per la tributació conjunta no vincula per a períodes successius.

2. L'opció per la tributació conjunta ha d'abraçar la totalitat dels membres de la unitat familiar. Si un d'ells presenta declaració individual, els restants han d'utilitzar el mateix règim.

L'opció exercida per a un període impositiu no pot ser modificada posteriorment respecte del mateix una vegada finalitzat el termini reglamentari de declaració.

En cas de falta de declaració, els contribuents tributen individualment, llevat que manifestin expressament la seva opció en el termini de 10 dies a partir del requeriment de l'Administració tributària.

Article 86. *Normes aplicables en la tributació conjunta.*

1. En la tributació conjunta són aplicables les regles generals de l'impost sobre determinació de la renda dels contribuents, determinació de les bases imposable i liquidable i determinació del deute tributari, amb les especialitats que es fixen en els apartats següents.

2. Els imports i límits quantitius establerts als efectes de la tributació individual s'apliquen en idèntica quantia en la tributació conjunta, sense que escaigui elevar-los o multiplicar-los en funció del nombre de membres de la unitat familiar.

No obstant:

1r Els límits màxims de reducció en la base imposable que preveu l'apartat 5 de l'article 60 d'aquesta Llei són aplicats individualment per cada partícip o mutualista integrat en la unitat familiar.

2n En la primera de les modalitats d'unitat familiar de l'article 84 d'aquesta Llei, el mínim personal que preveu l'article 42 d'aquesta Llei és de 3.400 euros per cadascun dels cònjuges.

Per a l'aplicació de les reduccions per edat i assistència, així com les reduccions per discapacitat que estableixen els apartats 1 i 4 de l'article 58 d'aquesta Llei, s'han de tenir en compte les circumstàncies personals de cadascun dels cònjuges integrats en la unitat familiar.

3r En la segona de les modalitats d'unitat familiar de l'article 84 d'aquesta Llei, el mínim personal previst a l'article 42 d'aquesta Llei és de 5.550 euros. Quan el contribuent convisqui amb el pare o la mare d'algun dels fills que formen part de la seva unitat familiar, el mínim personal és el que preveu l'article 42 d'aquesta Llei.

4t En cap cas escau l'aplicació del mínim personal pels fills, sense perjudici de la quantia que sigui procedent pel mínim per descendents i per les reduccions per tenir cura de fills o per discapacitat.

3. En la tributació conjunta són compensables, d'acord amb les normes generals de l'impost, les pèrdues patrimonials i les bases liquidables generals negatives, realitzades i no compensades pels contribuents components de la unitat familiar en períodes impositius anteriors en què hagin tributat individualment.

4. Els mateixos conceptes determinats en tributació conjunta són compensables exclusivament, en cas de tributació individual posterior, pels contribuents als quals corresponguin d'acord amb les regles sobre individualització de rendes que conté aquesta Llei.

5. Les rendes de qualsevol tipus obtingudes per les persones físiques integrades en una unitat familiar que hagin optat per la tributació conjunta són gravades acumuladament.

6. Tots els membres de la unitat familiar queden conjuntament i solidàriament sotmesos a l'impost, sense perjudici del dret a prorratejar entre si el deute tributari, segons la part de renda subjecta que correspongui a cadascun d'ells.

TÍTOL VII

Règims especials

SECCIÓ 1a IMPUTACIÓ DE RENDES IMMOBILIÀRIES

Article 87. *Imputació de rendes immobiliàries.*

1. En el cas dels béns immobles urbans, qualificats així a l'article 62 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, no afectes a activitats econòmiques, ni generadors de rendiments del capital immobiliari, exclòs l'habitatge habitual i el sòl no edificat, té la consideració de renda imputada la quantitat que resulti d'aplicar el 2 per cent al valor cadastral, i es determina proporcionalment al nombre de dies que correspongui en cada període impositiu.

En el cas d'immobles els valors cadastrals dels quals hagin estat revisats o modificats, d'acord amb els procediments que regulen els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i hagin entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, la renda imputada és de l'1,1 per cent del valor cadastral.

Si a la data de meritació de l'impost els immobles a què es refereix aquest apartat no tenen de valor cadastral o aquest no ha estat notificat al titular, es pren com a base d'imputació d'aquests el 50 per cent d'aquell pel qual s'hagin de computar als efectes de l'impost sobre el patrimoni. En aquests casos, el percentatge és de l'1,1 per cent.

Quan es tracti d'immobles en construcció i en els casos en què, per raons urbanístiques, l'immoble no sigui susceptible d'ús, no s'ha de considerar cap renda.

2. Aquestes rendes s'imputen als titulars dels béns immobles d'acord amb l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni.

Quan hi hagi drets reals de gaudi, la renda computable a aquests efectes en el titular del dret és la que correspondria al propietari.

3. En els casos de drets d'aprofitament per torn de béns immobles la imputació s'efectua al titular del dret real, prorratejant la base liquidable de l'impost sobre béns immobles en funció de la durada anual del període d'aprofitament.

Quan no es pugui determinar la base liquidable, s'ha de prendre com a base d'imputació el preu d'adquisició del dret d'aprofitament.

No escau la imputació de renda immobiliària als titulars de drets d'aprofitament per torn de béns immobles quan la seva durada no excedeixi les dues setmanes per any.

SECCIÓ 2a ENTITATS EN RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES

Article 88. *Entitats en règim d'atribució de rendes.*

Tenen la consideració d'entitats en règim d'atribució de rendes aquelles a les quals es refereix l'article 10 d'aquesta Llei i, en particular, les entitats constituïdes a l'estranger la naturalesa jurídica de les quals sigui idèntica o anàloga a la de les entitats en atribució de rendes constituïdes d'acord amb les lleis espanyoles.

Les rendes corresponents a les entitats en règim d'atribució de rendes s'atribueixen als socis, hereus, comuners o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix aquesta secció 2a.

Article 89. *Qualificació de la renda atribuïda.*

Les rendes de les entitats en règim d'atribució de rendes atribuïdes als socis, hereus, comuners o partícips tenen la naturalesa derivada de l'activitat o font d'on procedeixen per a cadascun d'ells.

Article 90. *Càlcul de la renda atribuïble i pagaments a compte.*

1. Per calcular les rendes a atribuir a cadascun dels socis, hereus, comuners o partícips, s'apliquen les regles següents:

1a Les rendes es determinen d'acord amb les normes d'aquest impost, i no són aplicables les reduccions que preveuen els articles 21.2, 21.3, 24.2, 30 i 94.2 d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

a) La renda atribuïble es determina d'acord amb el que preveu la normativa de l'impost sobre societats quan tots els membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes siguin subjectes passius de l'esmentat impost o contribuents per l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, sempre que en el primer cas no tinguin la consideració de societats patrimonials.

b) La determinació de la renda atribuïble als contribuents de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent s'efectua d'acord amb el que preveu el capítol IV del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

c) Per calcular la renda atribuïble als membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes, que siguin subjectes passius de l'impost sobre societats o contribuents per l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent o sense establiment permanent que no siguin persones físiques, procedent de guanys patrimonials derivats de la transmissió d'elements no afectes al desenvolupament d'activitats econòmiques, no és aplicable el que disposa la disposició transitòria novena d'aquesta Llei.

2a La part de renda atribuïble als socis, hereus, comuners o partícips, contribuents per aquest impost o per l'impost sobre societats, que formin part d'una entitat en règim d'atribució de rendes constituïda a l'estranger, es determina d'acord amb el que assenyala la regla 1a anterior.

3a Quan l'entitat en règim d'atribució de rendes obtingui rendes de font estrangera que procedeixin d'un país amb el qual Espanya no tingui subscript un conveni per evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació, no es computen les rendes negatives que excedeixin les positives obtingudes en el mateix país i procedeixin de la mateixa font. L'excess es computa en els quatre anys següents d'acord amb el que assenyala aquesta regla 3a.

2. Estan subjectes a retenció o ingrés a compte, d'acord amb les normes d'aquest impost, les rendes que se satisfacin o abonin a les entitats en règim d'atribució de rendes, amb independència que tots o algun dels seus membres sigui contribuent per aquest impost, subjecte passiu de l'impost sobre societats o contribuent per l'impost sobre la renda de no residents. Aquesta retenció o ingrés a compte es dedueix en la imposició personal del soci, hereu, comuner o partícip, en la mateixa proporció en què s'atribueixin les rendes.

3. Les rendes s'atribueixen als socis, hereus, comuners o partícips segons les normes o els pactes aplicables en cada cas i, si aquests no consten a l'Administració tributària de forma fefaent, s'atribueixen per parts iguals.

4. Els membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes que siguin contribuents per aquest impost poden practicar en la seva declaració les reduccions que preveuen els articles 21.2, 21.3, 24.2, 30 i 94.2 d'aquesta Llei.

5. Els subjectes passius de l'impost sobre societats i els contribuents per l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, que siguin membres d'una entitat en règim d'atribució de rendes que adquireixi accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, han d'integrar en la seva base imposable

l'import de les rendes comptabilitzades o que s'hagin de comptabilitzar procedents de les dites accions o participacions. Així mateix, han d'integrar en la seva base imposable l'import dels rendiments del capital mobiliari derivats de la cessió a tercers de capitals propis que s'hagin meritats a favor de l'entitat en règim d'atribució de rendes.

Article 91. Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.

1. Les entitats en règim d'atribució de rendes han de presentar una declaració informativa, amb el contingut que reglamentàriament s'estableixi, relativa a les rendes a atribuir als seus socis, hereus, comuns o participis, residents o no en territori espanyol.

2. L'obligació d'informació a què es refereix l'apartat anterior ha de ser complerta per qui tingui la consideració de representant de l'entitat en règim d'atribució de rendes, d'acord amb el que preveu l'article 45.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o pels seus membres contribuents per aquest impost o subjectes passius per l'impost sobre societats en el cas de les entitats constituïdes a l'estranger.

3. Les entitats en règim d'atribució de rendes han de notificar als seus socis, hereus, comuns o participis la renda total de l'entitat i la renda atribuïble a cadascun d'ells en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

4. El ministre d'Hisenda ha d'establir el model, així com el termini, el lloc i la forma de presentació de la declaració informativa a què es refereix aquest article.

5. No estan obligades a presentar la declaració informativa a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article les entitats en règim d'atribució de rendes que no exerceixin activitats econòmiques i les rendes de les quals no excedeixin els 3.000 euros anuals.

SECCIÓ 3a TRANSPARÈNCIA FISCAL INTERNACIONAL

Article 92. Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.

1. Els contribuents han d'imputar la renda positiva obtinguda per una entitat no resident en territori espanyol, quan aquesta renda pertanyi a alguna de les classes que preveu l'apartat 2 d'aquest article i es compleixin les circumstàncies següents:

a) Que per si soles o conjuntament amb entitats vinculades segons el que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats o amb altres contribuents units per vincles de parentiu, inclòs el cònjuge, en línia directa o col·lateral, consanguïnia o per afinitat fins al segon grau inclusivament, tinguin una participació igual o superior al 50 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en el territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social d'aquesta última.

La participació que tinguin les entitats vinculades no residents es computa per l'import de la participació indirecta que determini en les persones o entitats vinculades residents en el territori espanyol.

L'import de la renda positiva que s'ha d'incloure es determina en proporció a la participació en els resultats i, si no n'hi ha, a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot de l'entitat.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en el territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes que preveu l'apartat 2, per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost sobre societats, sigui inferior al 75 per cent del que hauria correspost d'acord amb les normes del dit impost.

2. Únicament s'imputa la renda positiva que provingui de cadascuna de les fonts següents:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguin sobre aquests, llevat que estiguin afectes a una activitat empresarial de conformitat amb el que disposa l'article 27 d'aquesta Llei o cedits en ús a entitats no residents, pertanyents al mateix grup de societats de la titular, en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

b) Participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 23 d'aquesta Llei.

No s'entén inclosa en aquest paràgraf b) la renda positiva que procedeix dels actius financers següents:

1r Els tinguts per donar compliment a obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats empresarials.

2n Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència del desenvolupament d'activitats empresarials.

3r Els tinguts com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

4t Els tinguts per entitats de crèdit i asseguradores com a conseqüència de l'exercici de les seves activitats empresarials, sense perjudici del que estableix el paràgraf c).

La renda positiva derivada de la cessió a tercers de capitals propis s'entén que procedeix de la realització d'activitats creditícies i financeres a què es refereix el paràgraf c), quan el cedent i el cessionari pertanyin a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç i els ingressos del cessionari procedeixin, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

c) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de serveis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en el territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, quan determinin despeses fiscalment deduïbles en les esmentades persones residents.

No s'hi inclou la renda positiva quan més del 50 per cent dels ingressos derivats de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de serveis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades per l'entitat no resident procedeixin d'operacions efectuades amb persones o entitats no vinculades en el sentit de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

d) Transmissions dels béns i drets esmentats en els paràgrafs a) i b) que generin guanys i pèrdues patrimonials.

No s'hi inclouen les rendes que preveuen els paràgrafs a), b) i d) anteriors, obtingudes per l'entitat no resident quan procedeixin o derivin d'entitats en les quals participi, directament o indirectament, en més del cinc per cent, quan es compleixin els dos requisits següents:

1r Que l'entitat no resident dirigeixi i gestioni les participacions mitjançant la corresponent organització de mitjans materials i personals.

2n Que els ingressos de les entitats de les quals s'obtinguin les rendes procedeixin, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

A aquests efectes, s'entén que procedeixen de l'exercici d'activitats empresarials les rendes que preveuen els paràgrafs a), b) i d) que tinguin el seu origen en entitats que compleixin el requisit 2n anterior i estiguin participades, directament o indirectament, en més del cinc per cent per l'entitat no resident.

3. No s'han d'imputar les rendes que preveuen els paràgrafs a), b) i d) de l'apartat anterior quan la suma

dels seus imports sigui inferior al 15 per cent de la renda total o al 4 per cent dels ingressos totals de l'entitat no resident.

Els límits que estableix el paràgraf anterior es poden referir a la renda o als ingressos obtinguts pel conjunt de les entitats no residents en territori espanyol pertanyents a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

En cap cas s'ha d'imputar una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

No s'imputa en la base imposable del contribuïent l'impost o els impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre societats efectivament satisfet per la societat no resident per la part de renda que s'ha d'incloure.

Les rendes positives de cadascuna de les fonts esmentades a l'apartat 2 s'han d'imputar a la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 39 d'aquesta Llei.

4. Estan obligats a la imputació corresponent els contribuïents compresos en el paràgraf a) de l'apartat 1, que participin directament a l'entitat no resident o bé indirectament a través d'una altra o altres entitats no residents. En aquest últim cas, l'import de la renda positiva és el corresponent a la participació indirecta.

5. La imputació s'ha de fer en el període impositiu que compregui el dia en què l'entitat no resident en el territori espanyol hagi conclòs el seu exercici social que, a aquests efectes, no es pot entendre de durada superior a 12 mesos, llevat que el contribuïent opti per realitzar la inclusió esmentada en el període impositiu que compregui el dia en què s'aprovin els comptes corresponents a l'esmentat exercici, sempre que no hagin transcorregut més de sis mesos comptats a partir de la data de conclusió d'aquest.

L'opció s'ha de manifestar a la primera declaració de l'impost en què hagi de tenir efecte i s'ha de mantenir durant tres anys.

6. L'import de la renda positiva a imputar en la base imposable es calcula d'acord amb els principis i criteris que estableixen el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, i les restants disposicions relatives a l'impost sobre societats per a la determinació de la base imposable. S'entén per renda total l'import de la base imposable que resulti d'aplicar aquests mateixos criteris i principis.

A aquests efectes, s'ha d'utilitzar el tipus de canvi vigent al tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en el territori espanyol.

7. No s'han d'imputar els dividendes o les participacions en beneficis en la part que correspongui a la renda positiva que hagi estat imputada. El mateix tractament s'aplica als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves s'ha d'atendre a la designació que conté l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a les esmentades reserves.

Una mateixa renda positiva només pot ser objecte d'imputació per una sola vegada, sigui quina sigui la forma i l'entitat en què es manifesti.

8. És deduïble de la quota líquida l'impost o el gravamen efectivament satisfet a l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis, sigui conforme a un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracti, en la part que correspongui a la renda positiva inclosa en la base imposable.

Aquesta deducció s'ha de practicar encara que els impostos corresponguin a períodes impositius diferents d'aquell en què es va fer la inclusió.

En cap cas s'han de deduir els impostos satisfets en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals.

Aquesta deducció no pot excedir la quota íntegra que a Espanya correspondria pagar per la renda positiva imputada en la base imposable.

9. Per calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, s'han d'utilitzar les regles que conté el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 35 d'aquesta Llei, en relació amb la renda positiva imputada en la base imposable. Els beneficis socials a què es refereix l'esmentat precepte són els corresponents a la renda positiva imputada.

10. Els contribuïents als quals sigui aplicable el que preveu el present article han de presentar conjuntament amb la declaració per l'impost sobre la renda de les persones físiques les dades següents relatives a l'entitat no resident en territori espanyol:

- Nom o raó social i lloc del domicili social.
- Relació d'administradors.
- Balanç i compte de pèrdues i guanys.
- Import de les rendes positives que han de ser imputades.
- Justificació dels impostos satisfets respecte de la renda positiva que ha de ser imputada.

11. Quan l'entitat participada sigui resident de països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals es presumeix que:

- Es compleix la circumstància que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1.
- La renda obtinguda per l'entitat participada procedeix de les fonts de renda a què es refereix l'apartat 2.
- La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per cent del valor d'adquisició de la participació.

Les presumpcions que contenen els paràgrafs anteriors admeten prova en contra.

Les presumpcions que contenen els paràgrafs anteriors no s'apliquen quan l'entitat participada consolidi els seus comptes, d'acord amb el que preveu l'article 42 del Codi de comerç, amb alguna o algunes de les entitats obligades a la inclusió.

12. El que preveu aquest article s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 4 d'aquesta Llei.

13. El que preveu aquest article no és aplicable quan l'entitat no resident en territori espanyol sigui resident en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que resideixi en un territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

SECCIÓ 4a DRETS D'IMATGE

Article 93. *Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.*

1. Els contribuïents han d'imputar en la seva base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques la quantitat a què es refereix l'apartat 3 quan concorren les circumstàncies següents:

a) Que hagin cedit el dret a l'explotació de la seva imatge o hagin consentit o autoritzat la seva utilització a una altra persona o entitat, resident o no resident. Als efectes del que disposa aquest paràgraf, és indiferent que la cessió, consentiment o autorització hagi tingut lloc quan la persona física no fos contribuïent.

b) Que prestin els seus serveis a una persona o entitat en l'àmbit d'una relació laboral.

c) Que la persona o entitat amb la qual el contribuïent mantingui la relació laboral, o qualsevol altra persona o entitat vinculada amb aquestes en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats hagi obtingut, mitjançant actes concertats amb persones o entitats residents o no residents, la cessió del dret a l'explotació o el consentiment o l'autorització per a la utilització de la imatge de la persona física.

2. La imputació a què es refereix l'apartat anterior no és procedent quan els rendiments del treball obtinguts en el període impositiu per la persona física a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat anterior en virtut de la relació laboral no siguin inferiors al 85 per cent de la suma dels dits rendiments més la total contraprestació a càrrec de la persona o entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat anterior pels actes allà assenyalats.

3. La quantitat que s'ha d'imputar és el valor de la contraprestació que hagi satisfet abans de la contractació dels serveis laborals de la persona física o que hagi de satisfer la persona o l'entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1 pels actes allà assenyalats. Aquesta quantitat s'incrementa en l'import de l'ingrés a compte a què es refereix l'apartat 8 i es minora en el valor de la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la cessió, consentiment o autorització a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 1, sempre que aquesta s'hagi obtingut en un període impositiu en el qual la persona física titular de la imatge sigui contribuent per aquest impost.

4.1r Quan escau la imputació, és deduïble de la quota íntegra de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a la persona a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat 1:

a) L'impost o els impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre la renda de les persones físiques o sobre societats que, satisfet a l'estranger per la persona o l'entitat no resident primera cessionària, correspongui a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seva base imposable.

b) L'impost sobre la renda de les persones físiques o sobre societats que, satisfet a Espanya per la persona o l'entitat resident primera cessionària, correspongui a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seva base imposable.

c) L'impost o el gravamen efectivament satisfet a l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis distribuïts per la primera cessionària, sigui conforme a un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracti, en la part que correspongui a la quantia inclosa en la base imposable.

d) L'impost satisfet a Espanya, quan la persona física no sigui resident, que correspongui a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seva imatge o del consentiment o autorització per a la seva utilització.

e) L'impost o els impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre la renda de les persones físiques satisfet a l'estranger, que correspongui a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seva imatge o del consentiment o autorització per a la seva utilització.

2n Aquestes deduccions es practiquen encara que els impostos corresponguin a períodes impositius diferents d'aquell en què es va realitzar la imputació.

En cap cas no s'han de deduir els impostos satisfets en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals.

Aquestes deduccions no poden excedir, en el seu conjunt, la quota íntegra que correspongui satisfer a Espanya per la renda imputada en la base imposable.

5.1r La imputació l'ha de fer la persona física en el període impositiu que correspongui a la data en què la persona o l'entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1 efectuï el pagament o satisfaci la contraprestació acordada, llevat que per l'esmentat període impositiu la persona física no sigui contribuent per aquest impost, cas en què la inclusió s'ha d'efectuar en el primer o en

l'últim període impositiu pel qual hagi de tributar per aquest impost, segons els casos.

2n La imputació s'ha d'efectuar en la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 39 d'aquesta Llei.

3r A aquests efectes s'ha d'utilitzar el tipus de canvi vigent al dia de pagament o satisfacció de la contraprestació acordada per part de la persona o l'entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1.

6.1r No s'han d'imputar a l'impost personal dels socis de la primera cessionària els dividendes o les participacions en beneficis distribuïts per aquesta en la part que correspongui a la quantia que hagi estat imputada per la persona física a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1. El mateix tractament s'aplica als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves cal atènyer-se la designació que conté l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

2n Els dividendes o les participacions a què es refereix l'ordinal 1r anterior no donen dret a la deducció per doble imposició de dividendes ni a la deducció per doble imposició internacional.

3r Una mateixa quantia només pot ser objecte d'imputació per una sola vegada, sigui quina sigui la forma i la persona o l'entitat en què es manifesti.

7. El que preveuen els apartats anteriors d'aquest article s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 4 d'aquesta Llei.

8. Quan escaigui la imputació a què es refereix el paràgraf c) del mateix apartat ha d'efectuar un ingrés a càrrec de les contraprestacions satisfetes en metàl·lic o en espècie a persones o entitats no residents pels actes allà assenyalats.

Si la contraprestació és en espècie, la seva valoració s'ha de fer d'acord amb el que preveu l'article 47 d'aquesta Llei, i s'ha de practicar l'ingrés a compte sobre el valor esmentat.

La persona o l'entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1 ha de presentar declaració de l'ingrés a compte en la forma, els terminis i els impresos que estableixi el ministre d'Hisenda. A l'hora de presentar la declaració ha de determinar el seu import i efectuar el seu ingrés en el Tresor.

Reglamentàriament cal regular el tipus d'ingrés a compte.

SECCIÓ 5a REDUCCIONS APPLICABLES A DETERMINATS CONTRACTES D'ASSEGURANÇA

Article 94. *Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments procedents de contractes d'assegurança.*

1. A les prestacions percebudes en forma de capital, establertes a l'article 16.2.a).5a d'aquesta Llei, quan les aportacions efectuades pels empresaris no hagin estat imputades a les persones a les quals es vinculin les prestacions, els és aplicable el percentatge de reducció del 40 per cent:

- Quan es tracti de prestacions per invalidesa.
- Quan corresponguin a primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es percebin.

2. Als rendiments derivats de les prestacions percebudes en forma de capital, establertes a l'article 16.2.a).5a d'aquesta Llei, quan les aportacions efectuades pels empresaris hagin estat imputades a les persones a les

quals es vinculin les prestacions, i als rendiments derivats de percepcions en forma de capital dels contractes d'assegurança a què es refereix l'article 23.3 d'aquesta Llei, els són aplicables els percentatges de reducció següents:

a) El 40 per cent, per als rendiments que corresponguin a primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es percebin, i per als rendiments derivats de prestacions per invalidesa a les quals no sigui aplicable el que preveu el paràgraf b) següent.

b) El 75 per cent per als rendiments que corresponguin a primes satisfetes amb més de cinc anys d'antelació a la data en què es percebin, i per als rendiments derivats de prestacions per invalidesa, en els termes i graus que reglamentàriament es determinin.

Aquest mateix percentatge és aplicable al rendiment total derivat de prestacions d'aquests contractes que es percebin en forma de capital, quan hagin transcorregut més de vuit anys des del pagament de la primera prima, sempre que les primes satisfetes al llarg de la durada del contracte tinguin una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

c) Reglamentàriament es poden establir fórmules simplificades per a l'aplicació de les reduccions a les quals es refereixen els paràgrafs a) i b) anteriors.

3. Les reduccions que preveu aquest article no són aplicables a aquestes prestacions quan siguin percebudes en forma de renda, ni als rendiments derivats de percepcions de contractes d'assegurances de vida en els quals el prenedor assumeixi el risc de la inversió i sigui aplicable la regla especial d'imputació temporal que preveu l'article 14.2.h) d'aquesta Llei.

TÍTOL VIII

Institucions d'inversió col·lectiva

Article 95. *Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.*

1. Els contribuents que siguin socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva que regula la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva han d'imputar en la part general o especial de la renda del període impositiu, d'acord amb el que disposen les normes d'aquesta Llei, les rendes següents:

a) El guany o la pèrdua patrimonial obtingut com a conseqüència de la transmissió de les accions o participacions o del reembossament d'aquestes últimes. Quan existeixin valors homogenis, s'ha de considerar que els transmesos o reembossats pel contribuent són els que va adquirir en primer lloc.

Quan l'import obtingut com a conseqüència del reembossament o la transmissió de participacions o accions en institucions d'inversió col·lectiva es destini, d'acord amb el procediment que reglamentàriament s'estableixi, a l'adquisició o la subscripció d'altres accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, no és procedent computar el guany o la pèrdua patrimonial, i les noves accions o participacions subscribes conserven el valor i la data d'adquisició de les accions o participacions transmeses o reembossades, en els casos següents:

1r En els reembossaments de participacions en institucions d'inversió col·lectiva que tinguin la consideració de fons d'inversió.

2n En les transmissions d'accions d'institucions d'inversió col·lectiva amb forma societària, sempre que es compleixin les dues condicions següents:

Que el nombre de socis de la institució d'inversió col·lectiva les accions de la qual es transmetin sigui superior a 500.

Que el contribuent no hagi participat, en algun moment dins dels 12 mesos anteriors a la data de la transmissió, en més del cinc per cent del capital de la institució d'inversió col·lectiva.

El règim d'ajornament que preveu el segon paràgraf d'aquest paràgraf a) no és aplicable quan, per qualsevol mitjà, es posi a disposició del contribuent l'import derivat del reembossament o la transmissió de les accions o les participacions d'institucions d'inversió col·lectiva.

b) Els resultats distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, que no donen dret a deducció per doble imposició de dividends a què es refereix l'article 81 d'aquesta Llei.

No obstant això, escau l'aplicació de l'esmentada deducció respecte d'aquells dividends que procedeixin de societats d'inversió mobiliària o immobiliària a la qual sigui aplicable el tipus general de gravamen que estableix l'article 28 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

2. El règim que preveu l'apartat 1 d'aquest article és aplicable als socis o partícips d'institucions d'inversió col·lectiva, regulades per la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985, diferents de les que preveu l'article 96 d'aquesta Llei, constituïdes i domiciliades en algun Estat membre de la Unió Europea i inscrites en el registre especial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, als efectes de la seva comercialització per entitats residents a Espanya.

Per a l'aplicació del que disposa el segon paràgraf de l'apartat 1.a) s'exigeixen els requisits següents:

a) L'adquisició, la subscripció, la transmissió i el reembossament d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva s'ha de fer a través d'entitats comercialitzadores inscrites a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

b) En el cas que la institució d'inversió col·lectiva s'estructuri en compartiments o subfons, el nombre de socis i el percentatge màxim de participació que preveu l'apartat 1.a) 2n anterior s'entén referit a cada compartiment o subfons comercialitzat.

3. La determinació del nombre de socis i del percentatge màxim de participació en el capital de les institucions d'inversió col·lectiva s'ha de fer d'acord amb el procediment que reglamentàriament s'estableixi. A aquests efectes, la informació relativa al nombre de socis, a la seva identitat i al seu percentatge de participació no té la consideració de fet rellevant.

Article 96. *Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals.*

1. Els contribuents que participin en institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals han d'imputar en la part general de la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 39 d'aquesta Llei, la diferència positiva entre el valor liquidatiu de la participació al dia de tancament del període impositiu i el seu valor d'adquisició.

La quantitat imputada es considera el valor més alt d'adquisició.

2. Els beneficis distribuïts per la institució d'inversió col·lectiva no s'imputen i minoren el valor d'adquisició de la participació. Aquests beneficis no donen dret a deducció per doble imposició.

3. Es presumeix, llevat que hi hagi una prova en contra, que la diferència a què es refereix l'apartat 1 és el 15 per cent del valor d'adquisició de l'acció o la participació.

TÍTOL IX Gestió de l'impost

CAPÍTOL I Declaracions

Article 97. *Obligació de declarar.*

1. Els contribuents estan obligats a presentar i subscriure declaració per aquest impost, amb els límits i les condicions que reglamentàriament s'estableixin.

2. No obstant això, no han de declarar els contribuents que obtinguin rendes procedents exclusivament de les fonts següents, en tributació individual o conjunta:

a) Rendiments íntegres del treball, amb el límit de 22.000 euros anuals.

b) Rendiments íntegres del capital mobiliari i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, amb el límit conjunt de 1.600 euros anuals.

c) Rendes immobiliàries imputades en virtut de l'article 87 d'aquesta Llei que corresponguin a un únic immoble, rendiments íntegres del capital mobiliari no subjectes a retenció derivats de lletres del Tresor i subvencions per a l'adquisició d'habitatges de protecció oficial o de preu taxat, amb el límit conjunt de 1.000 euros anuals.

En cap cas han de declarar els contribuents que obtinguin exclusivament rendiments íntegres del treball, de capital o d'activitats professionals, així com guanys patrimonials, amb el límit conjunt de 1.000 euros anuals.

3. El límit a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior és de 8.000 euros per als contribuents que percebin rendiments íntegres del treball en els casos següents:

a) Quan procedeixin de més d'un pagador. No obstant això, el límit és de 22.000 euros anuals en els casos següents:

1r Si la suma de les quantitats percebudes del segon i restants pagadors, per ordre de quantia, no supera en el seu conjunt la quantitat de 1.000 euros anuals.

2n Quan es tracti de contribuents els únics rendiments del treball dels quals consisteixen en les prestacions passives a què es refereix l'article 16.2.a) d'aquesta Llei i la determinació del tipus de retenció aplicable s'hagi fet d'acord amb el procediment especial que reglamentàriament s'estableixi.

b) Quan es percebin pensions compensatòries del cònjuge o anualitats per aliments diferents de les que preveu l'article 7 d'aquesta Llei.

c) Quan el pagador dels rendiments del treball no estigui obligat a retenir d'acord amb el que es preveu reglamentàriament.

4. Estan obligats a declarar en tot cas els contribuents que tinguin dret a deducció per inversió en habitatge, per compte estalvi empresa, per doble imposició internacional o que realitzin aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat, plans de pensions, plans de previsió assegurats o mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

5. Els models de declaració els ha d'aprovar el ministre d'Hisenda, que n'ha d'establir la forma i els terminis de la seva presentació, així com els casos i les condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics.

6. El ministre d'Hisenda pot aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració.

La declaració s'ha de fer en la forma, els terminis i els impresos que estableixi el ministre d'Hisenda.

Els contribuents han d'emplenar la totalitat de les dades que els afectin que continguin les declaracions, adjuntar els documents i justificants que s'estableixin i presentar-les en els llocs que determini el ministre d'Hisenda.

7. Els successors del causant estan obligats a complir les obligacions tributàries pendents per aquest impost, amb exclusió de les sancions, d'acord amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

8. Quan els contribuents no tinguin obligació de declarar, les administracions públiques no poden exigir l'aportació de declaracions per aquest impost per tal d'obtenir subvencions o qualssevol prestacions públiques, o de cap manera condicionar aquestes a la presentació de les declaracions esmentades.

9. La llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar el que preveuen els apartats anteriors.

Article 98. *Autoliquidació.*

1. Els contribuents que estiguin obligats a declarar per aquest impost, a l'hora de presentar la seva declaració, han de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc, la forma i els terminis determinats pel ministre d'Hisenda.

2. L'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació es pot fraccionar en la forma que reglamentàriament es determini.

3. El pagament del deute tributari es pot fer mitjançant lliurament de béns integrants del patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits a l'Inventari general de béns mobles o al Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

4. Els successors del causant queden obligats a complir les obligacions tributàries pendents per aquest impost, amb exclusió de les sancions, d'acord amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

5. En el cas que preveu l'article 14.4 d'aquesta Llei, els successors del causant poden sol·licitar a l'Administració tributària el fraccionament de la part de deute tributari corresponent a les rendes a què es refereix l'esmentat precepte, calculat aplicant el tipus que regula l'article 82.2 d'aquesta Llei.

La sol·licitud s'ha de formular dins el termini reglamentari de declaració relatiu al període impositiu de la defunció i es concedeix en funció dels períodes impositius als quals correspondria imputar les esmentades rendes en cas que aquella no s'hagués produït amb el límit màxim de quatre anys en les condicions que es determinin reglamentàriament.

6. El contribuent casat i no separat legalment que estigui obligat a presentar declaració per aquest impost i l'autoliquidació del qual resulti per ingressar pot sol·licitar, al mateix temps que presenta la seva declaració, la suspensió de l'ingrés del deute tributari, sense interessos de demora, en una quantia igual o inferior a la devolució a la qual tingui dret el seu cònjuge per aquest mateix impost.

La sol·licitud de suspensió de l'ingrés del deute tributari que compleixi tots els requisits enumerats en aquest apartat determina la suspensió provisional de l'ingrés fins que l'Administració tributària reconegui el dret a la devolució a favor de l'altre cònjuge. La resta del deute tributari es pot fraccionar d'acord amb el que estableix l'apartat 2 d'aquest article.

Els requisits per obtenir la suspensió provisional són els següents:

a) El cònjuge l'autoliquidació del qual resulti per retornar ha de renunciar al cobrament de la devolució fins a l'import del deute la suspensió del qual hagi estat sol·licitada. Així mateix, ha d'acceptar que la quantitat a la qual renuncia s'apliqui al pagament del deute esmentat.

b) El deute la suspensió del qual se sol·licita i la devolució pretesa han de correspondre al mateix període impositiu.

c) Totes dues autoliquidacions s'han de presentar de manera simultània dins el termini que estableixi el ministre d'Hisenda.

d) Els cònjuges no poden estar acollits al sistema de compte corrent tributari que regula el Reial decret 1108/1999, de 25 de juny.

e) Els cònjuges han d'estar al corrent en el pagament de les seves obligacions tributàries en els termes que preveu l'Ordre de 28 d'abril de 1986, sobre justificació del compliment d'obligacions tributàries.

L'Administració ha de notificar als dos cònjuges dins el termini que preveu l'apartat 1 de l'article 105 d'aquesta Llei l'acord que s'adopti amb expressió, si s'escau, del deute extingit i de les devolucions o ingressos addicionals que escaiguin.

Quan no sigui procedent la suspensió perquè no es compleixen els requisits anteriorment assenyalats, l'Administració ha de practicar liquidació provisional al contribuent que va sol·licitar la suspensió per l'import del deute objecte de la sol·licitud juntament amb l'interès de demora calculat des de la data de venciment del termini establert per presentar l'autoliquidació fins a la data de la liquidació.

Els efectes del reconeixement del dret a la devolució respecte al deute la suspensió del qual s'hagi sol·licitat són els següents:

a) Si la devolució reconeguda és igual al deute, aquest queda extingit, com també el dret a la devolució.

b) Si la devolució reconeguda és superior al deute, aquest es declara extingit i l'Administració ha de tornar la diferència entre els dos imports d'acord amb el que preveu l'article 105 d'aquesta Llei.

c) Si la devolució reconeguda és inferior al deute, aquest es declara extingit en la part concurrent, i l'Administració tributària ha de practicar liquidació provisional al contribuent que va sol·licitar la suspensió per import de la diferència, exigint-li igualment l'interès de demora calculat des de la data de venciment del termini establert per presentar l'autoliquidació fins a la data de la liquidació.

Es considera que no hi ha transmissió lucrativa a efectes fiscals entre els cònjuges per la renúncia a la devolució d'un d'ells per a la seva aplicació al pagament del deute de l'altre.

Reglamentàriament es pot regular el procediment a què es refereix aquest apartat.

Article 99. *Esborrany de declaració.*

1. Els contribuents obligats a presentar declaració d'acord amb el que preveu l'article 97 d'aquesta Llei poden sol·licitar que l'Administració tributària els remeti, a efectes merament informatius, un esborrany de declaració, sense perjudici del compliment del que disposa l'apartat 1 de l'article 98 d'aquesta Llei, sempre que obtinguin rendes procedents exclusivament de les fonts següents:

a) Rendiments del treball.

b) Rendiments del capital mobiliari subjectes a retenció o ingrés a compte, així com els derivats de lletres del Tresor.

c) Imputació de rendes immobiliàries sempre que procedeixin, com a màxim, de dos immobles.

d) Guanyos patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, així com les subvencions per a l'adquisició d'habitatge habitual.

2. Quan l'Administració tributària no tingui la informació necessària per a l'elaboració de l'esborrany de declaració, ha de posar a disposició del contribuent les

dades que puguin facilitar-li la confecció de la declaració de l'impost.

No poden subscriure ni confirmar l'esborrany de declaració els contribuents que estiguin en alguna de les situacions següents:

a) Els contribuents que hagin obtingut rendes exemptes amb progressivitat en virtut de convenis per evitar la doble imposició subscrits per Espanya.

b) Els contribuents que compensin partides negatives d'exercicis anteriors.

c) Els contribuents que pretenguin regularitzar situacions tributàries procedents de declaracions anteriorment presentades.

d) Els contribuents que tinguin dret a la deducció per doble imposició internacional i exerceixin aquest dret.

3. L'Administració tributària ha de remetre l'esborrany de declaració, d'acord amb el procediment que estableixi el ministre d'Hisenda.

La falta de recepció de l'esborrany no exonera el contribuent del compliment de la seva obligació de presentar declaració.

4. Quan el contribuent consideri que l'esborrany de declaració reflecteix la seva situació tributària a efectes d'aquest impost, pot suscriure'l o confirmar-lo, en les condicions que estableixi el ministre d'Hisenda. En aquest cas, té la consideració de declaració per aquest impost a efectes del que preveu l'apartat 1 de l'article 98 d'aquesta Llei.

La presentació i l'ingrés, si s'escau, que en resulti s'ha de fer, d'acord amb el que estableix l'esmentat article 98, al lloc, en la forma i en els terminis que determini el ministre d'Hisenda.

5. Quan el contribuent consideri que l'esborrany de declaració no reflecteix la seva situació tributària a efectes d'aquest impost, ha de presentar la corresponent declaració, d'acord amb el que disposa l'article 98 d'aquesta Llei.

6. El model de sol·licitud d'esborrany de declaració l'ha d'aprovar el ministre d'Hisenda, que n'ha d'establir el termini i el lloc de presentació, així com els casos i les condicions en què sigui possible presentar la sol·licitud per mitjans telemàtics o telefònics.

Article 100. *Comunicació de dades pel contribuent i sol·licitud de devolució.*

1. Els contribuents que no hagin de presentar declaració per aquest impost, de conformitat amb l'article 97 d'aquesta Llei, poden dirigir una comunicació a l'Administració tributària en què sol·licitin la devolució de la quantitat que sigui procedent, quan la suma de les retencions i els ingressos a compte suportats, dels pagaments fraccionats efectuats i, si s'escau, de la deducció que preveu l'article 83 d'aquesta Llei, sigui superior a la quota líquida total minorada en l'import de les deduccions per doble imposició de dividends i internacional.

A aquests efectes, l'Administració tributària pot requerir als contribuents la presentació d'una comunicació i la informació i els documents que siguin necessaris per a la pràctica de la devolució.

2. Els models de comunicació els ha d'aprovar el ministre d'Hisenda, que n'ha d'establir el termini i el lloc de la presentació, els casos i les condicions de presentació de les comunicacions per mitjans telemàtics i els casos en què les dades comunicades s'entenen subsistents per a anys successius, si el contribuent no comunica que hi ha variació.

3. L'Administració tributària, si s'escau, un cop vistos la comunicació rebuda i les dades i els antecedents que consten en el seu poder, ha d'efectuar, si escau, la devolució que resulti al contribuent. A efectes merament informatius, s'ha de comunicar als contribuents el resultat dels càlculs efectuats, pels mitjans que reglamentàriament s'estableixin.

Rebuda la devolució o, si s'escau, transcorregut el termini per realitzar-la, els contribuents poden sol·licitar, dins el termini dels tres mesos següents, que l'Administració practiqui una liquidació provisional, d'acord amb el que preveuen l'apartat 2 de l'article 104 d'aquesta Llei i la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. La notificació no pot implicar cap obligació a càrrec del contribuent diferent de la restitució del que prèviament s'ha retornat més l'interès de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. A aquest mateix règim queden igualment subjectes els contribuents que hagin obtingut devolucions superiors a les que els corresponguin.

4. El procediment, així com el termini i la forma de pagament de la devolució a què es refereix el present article, s'ha de determinar reglamentàriament.

Transcorregut el termini per a la devolució sense que se n'hagi ordenat el pagament per una causa imputable a l'Administració tributària, s'aplica a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, des del dia següent al final de l'esmentat termini i fins a la data en la qual s'ordeni el seu pagament, sense que calgui que el contribuent ho reclami.

5. No obstant això, l'Administració tributària ha de procedir a la determinació de les quotes a què es refereix l'article 78 d'aquesta Llei, únicament a l'efecte de donar compliment al que estableix l'article 18.2.a).4t de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia.

CAPÍTOL II

Pagaments a compte

Article 101. *Obligació de practicar pagaments a compte.*

1. En l'impost sobre la renda de les persones físiques, els pagaments a compte que, en tot cas, tenen la consideració de deute tributari, poden consistir en:

- a) Retencions.
- b) Ingressos a compte.
- c) Pagaments fraccionats.

2. Les entitats i les persones jurídiques, incloses les entitats en atribució de rendes, que satisfacin o abonin rendes subjectes a aquest impost, estan obligades a practicar retenció i ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al percepcor, en la quantitat que es determini reglamentàriament, i a ingressar el seu import en el Tresor en els casos i en la forma que s'estableixin. Estan subjectes a les mateixes obligacions els contribuents per aquest impost que exerceixin activitats econòmiques respecte a les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici de les esmentades activitats, així com les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en territori espanyol, que hi operin mitjançant establiment permanent, o sense establiment permanent, respecte als rendiments del treball que satisfacin, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte que constitueixin despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 24 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

Quan una entitat, resident o no resident, satisfaci o aboni rendiments del treball a contribuents que prestin els seus serveis a una entitat resident vinculada amb aquella en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats o a un establiment permanent radicada en territori espanyol, l'entitat o l'esta-

bliment permanent en el qual presti els seus serveis el contribuent ha d'efectuar la retenció o l'ingrés a compte.

El representant designat d'acord amb el que disposen l'article 86.1 i la disposició addicional dissetena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que actuï en nom de l'entitat asseguradora que operi en règim de lliure prestació de serveis, ha de practicar retenció i ingrés a compte en relació amb les operacions que es facin a Espanya.

En cap cas estan obligades a practicar retenció o ingrés a compte les missions diplomàtiques o oficines consulars a Espanya d'estats estrangers.

3. No se sotmeten a retenció els rendiments derivats de les lletres del Tresor i de la transmissió, el bescanvi o l'amortització dels valors de deute públic que abans de l'1 de gener de 1999 no estaven subjectes a retenció. Reglamentàriament es poden exceptuar de la retenció o de l'ingrés a compte determinades rendes.

Tampoc està subjecte a retenció o ingrés a compte el rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, o de la reducció de capital. Reglamentàriament es pot establir l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte en aquests casos.

4. En tot cas, els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte assumeixen l'obligació d'efectuar l'ingrés en el Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació pugui excusar-los d'aquesta.

5. El percepcor de rendes sobre les quals s'hagi de retenir a compte d'aquest impost computa aquelles per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'hagi practicat o ho hagi estat per un import inferior al degut, per una causa imputable al retenidor o obligat a ingressar a compte, el percepcor ha de deduir de la quota la quantitat que s'hauria d'haver retingut.

En el cas de retribucions legalment establertes que hagin estat satisfetes pel sector públic, el percepcor només pot deduir les quantitats efectivament retingudes.

Quan no es pugui provar la contraprestació íntegra meritada, l'Administració tributària pot computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada restada d'aquella la retenció escaient, doni la quantitat efectivament percebuda. En aquest cas es dedueix de la quota com a retenció a compte la diferència entre el realment percebut i l'import íntegre.

6. Quan hi hagi l'obligació d'ingressar a compte, es presumeix que l'esmentat ingrés ha estat efectuat. El contribuent ha d'incloure en la base imposable la valoració de la retribució en espècie, de conformitat amb les normes que preveu aquesta Llei i l'ingrés a compte, llevat que li hagi estat repercutit.

7. Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques estan obligats a efectuar pagaments fraccionats a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, autoliquidant i ingressant el seu import en les condicions que reglamentàriament es determinin.

Reglamentàriament es pot exceptuar d'aquesta obligació els contribuents els ingressos dels quals hagin estat subjectes a retenció o ingrés a compte en el percentatge que es fixi a aquest efecte.

El pagament fraccionat corresponent a les entitats en règim d'atribució de rendes, que exerceixen activitats econòmiques, l'ha d'efectuar cadascun dels socis, hereus, comuners o partícips, als quals escaigui atribuir rendes d'aquesta naturalesa, en proporció a la seva participació en el benefici de l'entitat.

8.1r Quan el contribuent adquireixi la seva condició per canvi de residència, tenen la consideració de pagaments a compte d'aquest impost les retencions i ingressos a compte de l'impost sobre la renda de no residents, practicades durant el període impositiu en què es produïxi el canvi de residència.

2n Els treballadors per compte d'altri que no siguin contribuents per aquest impost, però que hagin d'adquirir aquesta condició com a conseqüència del seu desplaçament al territori espanyol, poden comunicar a l'Administració tributària l'esmentada circumstància, deixant constància de la data d'entrada en l'esmentat territori, únicament a l'efecte que el pagador dels rendiments del treball els consideri com a contribuents per aquest impost.

D'acord amb el procediment que reglamentàriament s'estableixi, l'Administració tributària ha d'expedir un document acreditatiu als treballadors per compte d'altri que ho sol·licitin, que han de comunicar al pagador dels seus rendiments del treball, residents o amb establiment permanent a Espanya, i en el qual consti la data a partir de la qual les retencions i els ingressos a compte s'han de practicar per aquest impost, tenint en compte per calcular el tipus de retenció el que assenyala l'apartat 1r anterior.

9. Quan en virtut de resolució judicial o administrativa calgui satisfer una renda subjecta a retenció o ingrés a compte d'aquest impost, el pagador ha de practicar aquesta sobre la quantitat íntegra que estigui obligat a satisfer i ha d'ingressar el seu import en el Tresor, d'acord amb el que preveu aquest article.

10. Els contribuents han de comunicar, al pagador de rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte dels quals siguin perceptors, les circumstàncies determinants per calcular la retenció o ingrés a compte procedent, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

11. Tenen la consideració de pagaments a compte d'aquest impost les retencions a compte efectivament practicades en virtut del que disposa l'article 11 de la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

Article 102. Normes sobre pagaments a compte, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

1. En les transmissions o els reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva estan obligades a practicar retenció o ingrés a compte per aquest impost, en els casos i de la forma que reglamentàriament s'estableixi, les entitats gestores, administradores, dipositàries, comercialitzadores o qualsevol altra encarregada de les operacions esmentades, així com el representant designat d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actuï en nom de la gestora que operi en règim de lliure prestació de serveis.

Reglamentàriament es pot establir l'obligació d'efectuar pagaments a compte a càrrec del transmissor d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el límit del 20 per cent de la renda obtinguda en aquestes transmissions.

2. Als efectes de l'obligació de retenir sobre els rendiments implícits del capital mobiliari, a compte d'aquest impost, aquesta retenció l'han d'efectuar les persones o entitats següents:

a) En els rendiments obtinguts en la transmissió o reembossament dels actius financers sobre els quals reglamentàriament s'hagi establert l'obligació de retenir, el retenidor ha de ser l'entitat emissora o les institucions financeres encarregades de l'operació.

b) En els rendiments obtinguts en transmissions relatives a operacions que no es documentin en títols, així com en les transmissions encarregades a una institució financera, el retenidor ha de ser el banc, la caixa o l'entitat que actuï per compte del transmissor.

c) En els casos que no recullen els paràgrafs anteriors, és obligatòria la intervenció d'un fedatari públic que ha de practicar la retenció corresponent.

3. Per procedir a l'alienació o l'obtenció del reembossament dels títols o actius amb rendiments implícits que hagin de ser objecte de retenció, s'ha d'acreditar l'adquisició prèvia d'aquests amb intervenció dels fedataris o institucions financeres esmentades a l'apartat anterior, així com el preu al qual es va realitzar l'operació.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagin d'efectuar el reembossament al tenidor del títol o actiu, han de constituir per la quantitat esmentada un dipòsit a disposició de l'autoritat judicial.

4. Els fedataris públics que intervinguin o mediïn en l'emissió, subscripció, transmissió, bescanvi, conversió, cancel·lació i reembossament d'efectes públics, valors o qualssevol altres títols i actius financers, així com en operacions relatives a drets reals sobre aquests, estan obligats a comunicar aquestes operacions a l'Administració tributària presentant una relació nominal de subjectes intervinents amb indicació del seu domicili i el número d'identificació fiscal, classe i nombre dels efectes públics, valors, títols i actius, així com del preu i data de l'operació, en els terminis i d'acord amb el model que determini el ministre d'Hisenda.

La mateixa obligació recau sobre les entitats i els establiments financers de crèdit, les societats i agències de valors, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica que es dediqui amb habitualitat a la intermediació i col·locació d'efectes públics, valors o qualssevol altres títols d'actius financers, índexs, futurs i opcions sobre aquests; fins i tot els documents mitjançant anotacions en compte, respecte de les operacions que impliquin, directament o indirectament, la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de valors o efectes.

Així mateix estan subjectes a aquesta obligació d'informació les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva respecte de les accions i participacions en les esmentades institucions.

Les obligacions d'informació que estableix aquest apartat s'entenen complertes respecte a les operacions sotmeses a retenció que s'hi esmenten, amb la presentació de la relació de perceptors, ajustada al model oficial del resum anual de retencions corresponent.

5. S'ha de comunicar a l'Administració tributària l'emissió de certificats, resguards o documents representatius de l'adquisició de metalls o objectes preciosos, timbres de valor filatèlic o peces de valor numismàtic, per les persones físiques o jurídiques que es dediquin amb habitualitat a la promoció de la inversió en els valors esmentats.

6. El que disposen els apartats 2 i 3 anteriors és aplicable en relació amb l'obligació de retenir o d'ingressar a compte que s'estableixi reglamentàriament respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit.

Article 103. Import dels pagaments a compte.

1. Les retencions i els ingressos a compte sobre els rendiments del treball derivats de relacions laborals o estatutàries i de pensions i havers passius es fixen reglamentàriament, prenent com a referència l'import que resultaria d'aplicar les tarifes a la base de la retenció o l'ingrés a compte.

Per determinar el percentatge de retenció o ingrés a compte es poden tenir en consideració les circumstàncies personals i familiars i, si s'escau, les rendes del cònjuge i les reduccions i deduccions, així com les retribucions variables previsible, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

A aquests efectes, es presumeixen retribucions variables previsibles, com a mínim, les obtingudes l'any anterior, llevat que concorrin circumstàncies que permetin acreditar de manera objectiva un import inferior.

El percentatge de retenció o ingrés a compte s'expressa en nombres enters, amb arrodoniment al més pròxim.

2. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del treball que es percebin per la condició d'administradors i membres dels consells d'administració, de les juntes que actuïn en nom seu, i altres membres d'altres òrgans representatius, és del 35 per cent. Aquest percentatge de retenció i ingrés a compte es redueix a la meitat quan es tracti de rendiments obtinguts a Ceuta o Melilla que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 69.4 d'aquesta Llei.

3. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació, és del 15 per cent. Aquest percentatge es redueix a la meitat quan es tracti de rendiments del treball obtinguts a Ceuta i Melilla que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 69.4 d'aquesta Llei.

4. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del capital mobiliari és del 15 per cent.

Aquest percentatge es redueix a la meitat quan es tracti de rendiments que tenen dret a la deducció en la quota que preveu l'article 69.4 d'aquesta Llei, procedents de societats que operin efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu a les ciutats esmentades.

5. Els percentatges de les retencions i els ingressos a compte sobre els rendiments derivats d'activitats econòmiques són:

a) El 15 per cent, en el cas dels rendiments d'activitats professionals establerts en via reglamentària.

No obstant això, s'aplica el percentatge del set per cent, sobre els rendiments d'activitats professionals que s'estableixin reglamentàriament.

Aquests percentatges s'han de reduir a la meitat quan els rendiments tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 69.4 d'aquesta Llei.

b) El 2 per cent en el cas de rendiments procedents d'activitats agrícoles o ramaderes, llevat del cas de les activitats ramaderes d'engreix de porcí i avicultura, en què s'aplica l'1 per cent.

c) El 2 per cent en el cas de rendiments procedents d'activitats forestals.

6. El percentatge de pagaments a compte sobre els guanys patrimonials derivats de les transmissions o reembossaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva és del 15 per cent. No s'aplica retenció quan no escaigui computar el guany patrimonial, d'acord amb el que preveu l'article 95.1.a) d'aquesta Llei.

7. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els premis que es lliurin com a conseqüència de la participació en jocs, concursos, rifes o combinacions aleatòries, estiguin o no vinculades a l'oferta, promoció o venda de determinats béns, productes o serveis, és del 15 per cent.

8. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments procedents de l'arrendament o el subarrendament de béns immobles urbans, sigui quina sigui la seva qualificació, és del 15 per cent.

Aquest percentatge s'ha de reduir a la meitat quan l'immoble estigui situat a Ceuta o Melilla en els termes que preveu l'article 69.4 d'aquesta Llei.

9. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments procedents de la propietat intel·lectual, industrial, de la prestació d'assistència tècnica, de l'arren-

dament de béns mobles, negocis o mines i del subarrendament sobre els béns anteriors, sigui quina sigui la seva qualificació, és del 15 per cent.

10. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments procedents de la cessió del dret a l'explotació del dret d'imatge, sigui quina sigui la seva qualificació, és el 20 per cent. El percentatge d'ingrés a compte en el cas que preveu l'article 93.8 d'aquesta Llei és del 15 per cent.

11. Els percentatges dels pagaments fraccionats que han de practicar els contribuents que exerceixin activitats econòmiques són els següents:

a) El 20 per cent, quan es tracti d'activitats que determinin el rendiment net pel mètode d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats.

b) El quatre per cent, quan es tracti d'activitats que determinin el rendiment net pel mètode d'estimació objectiva. El percentatge és el tres per cent quan es tracti d'activitats que tinguin només una persona assalariada, i el dos per cent quan no es disposi de personal assalariat.

c) El dos per cent, quan es tracti d'activitats agrícoles, ramaderes, forestals o pesqueres, sigui quin sigui el mètode de determinació del rendiment net.

Aquests percentatges s'han de reduir a la meitat, per a les activitats econòmiques que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 69.4 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Liquidacions provisionals

Article 104. Liquidació provisional.

1. Els òrgans de gestió tributària poden girar la liquidació provisional que escaigui d'acord amb el que disposen els articles 133 i 139 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. No obstant el que preveu l'article 100.3 d'aquesta Llei, als contribuents que no hagin de presentar declaració, de conformitat amb l'article 97.2 d'aquesta Llei, només se'ls practica la liquidació provisional d'ofici a què es refereix l'apartat anterior, en els casos següents:

a) Quan les dades facilitades pel contribuent al pagador de rendiments del treball siguin falses, incorrectes o inexactes, i se'ls hagi practicat, com a conseqüència, unes retencions inferiors a les que haurien estat procedents.

Per a la pràctica d'aquesta liquidació provisional només es computen les retencions que derivin de les dades facilitades pel contribuent al pagador.

b) Quan, sense que tingui lloc el que preveu el paràgraf a) anterior, la comunicació que preveu l'article 100 d'aquesta Llei contingui dades falses, incorrectes o inexactes o s'hagi omès alguna de les dades que hi hagi de figurar.

3. En el procediment de liquidació provisional a què es refereix el paràgraf segon de l'article 100.3 d'aquesta Llei, no és necessària la posada de manifest de l'expedient per a la presentació d'al·legacions.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de la comprovació i investigació posterior que pugui fer l'Administració tributària.

Article 105. Devolució d'ofici a contribuents obligats a declarar.

1. Quan la suma de les retencions, ingressos a compte i pagaments fraccionats d'aquest impost, així com de les quotes de l'impost sobre la renda de no residents a què es refereix el paràgraf d) de l'article 80 d'aquesta Llei i, si s'escau, de la deducció que preveu l'article 83 d'aquesta Llei, sigui superior a l'import de la quota resul-

tant de l'autoliquidació, l'Administració tributària ha de practicar, si és procedent, una liquidació provisional dins dels sis mesos següents al terme del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració hagi estat presentada fora de termini, els sis mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la seva presentació.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional, sigui inferior a la suma de les quantitats efectivament retingudes i dels pagaments a compte d'aquest impost realitzats, així com de les quotes de l'impost sobre la renda de no residents a què es refereix el paràgraf d) de l'article 80 d'aquesta Llei i, si s'escau, de la deducció que preveu l'article 83 d'aquesta Llei, l'Administració tributària ha de procedir a retornar d'ofici l'excés sobre l'esmentada quota, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que siguin procedents.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini establert en l'apartat 1 anterior, l'Administració tributària ha de procedir a retornar d'ofici l'excés sobre la quota autoliquidada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

4. Transcorregut el termini que estableix l'apartat 1 d'aquest article sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per una causa no imputable al contribuent, s'aplica a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, des del dia següent al del terme de l'esmentat termini i fins a la data en què s'ordeni el pagament, sense que calgui que el contribuent ho reclami.

5. Reglamentàriament s'ha de determinar el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es refereix aquest article.

CAPÍTOL IV

Obligacions formals

Article 106. *Obligacions formals dels contribuents.*

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques estan obligats a conservar, durant el termini de prescripció, els justificants i documents acreditatius de les operacions, rendes, despeses, ingressos, reduccions i deduccions de qualsevol tipus que hagin de constar en les seves declaracions.

2. A l'efecte d'aquesta Llei, els contribuents que duguin a terme activitats empresarials el rendiment de les quals es determini pel mètode d'estimació directa estan obligats a portar una comptabilitat ajustada al que disposa el Codi de comerç.

No obstant això, reglamentàriament es poden exceptuar d'aquesta obligació els contribuents l'activitat empresarial dels quals no tingui caràcter mercantil d'acord amb el Codi de comerç, i els contribuents que determinin el seu rendiment net per la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa.

3. Així mateix, els contribuents d'aquest impost estan obligats a portar en la forma que determini el ministre d'Hisenda els llibres o registres que reglamentàriament s'estableixin.

4. Reglamentàriament es poden establir obligacions específiques d'informació de caràcter patrimonial, simultànies a la presentació de la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre el patrimoni, destinades al control de les rendes o de la utilització de determinats béns i drets dels contribuents.

5. Els contribuents d'aquest impost que siguin titulars del patrimoni protegit que regula la Llei de protecció

patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, han de presentar una declaració en la qual s'indiqui la composició del patrimoni, les aportacions rebudes i les disposicions realitzades durant el període impositiu, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

Article 107. *Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a practicar ingressos a compte i altres obligacions formals.*

1. El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte ha de presentar, en els terminis, la forma i els llocs que s'estableixin reglamentàriament, declaració de les quantitats retingudes o pagaments a compte realitzats, o declaració negativa quan no hagi estat procedent practicar-los. Així mateix, ha de presentar un resum anual de retencions i ingressos a compte amb el contingut que es determini reglamentàriament.

El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte està obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir, en les condicions que reglamentàriament es determinin, una certificació acreditativa de les retencions o ingressos a compte efectuats.

Els models de declaració corresponents els ha d'aprovar el ministre d'Hisenda.

2. Reglamentàriament es poden establir obligacions de subministrament d'informació per a les persones i entitats que desenvolupin o estiguin en les operacions o situacions següents:

a) Per a les entitats prestamistes, en relació amb els préstecs hipotecaris concedits per a l'adquisició d'habitatges.

b) Per a les entitats que abonin rendiments del treball o del capital no sotmeses a retenció.

c) Per a les entitats i persones jurídiques que satisfacin premis, encara que tinguin la consideració de rendes exemptes a efectes de l'impost.

d) Per a les entitats perceptores de donatius que donin dret a deducció per aquest impost, en relació amb la identitat dels donants, així com els imports rebuts, quan aquests hagin sol·licitat certificació acreditativa de la donació a l'efecte de la declaració per aquest impost.

e) Per a l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat, les comunitats autònomes, la Creu Roja i l'Organització Nacional de Cecs Espanyols, respecte als premis que satisfacin exempts de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

f) Per a les entitats de crèdit, en relació amb les quantitats que hi estiguin dipositades en aquestes en concepte de comptes habitatge i comptes estalvi empresa. A aquests efectes, els contribuents han d'identificar davant l'entitat de crèdit els comptes destinats a aquests fins.

g) Per al representant designat d'acord amb el que disposen l'article 86.1 i la disposició addicional dissetena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que actuï en nom de l'entitat asseguradora que operi en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions que es realitzin a Espanya.

TÍTOL X

Responsabilitat patrimonial i règim sancionador

Article 108. *Responsabilitat patrimonial del contribuent.*

Els deutes tributaris per l'impost sobre la renda de les persones físiques tenen la mateixa consideració que els esmentats a l'article 1365 del Codi civil i, en conseqüèn-

cia, els béns de guanys han de respondre directament enfront de la hisenda pública per aquests deutes, concrets per un dels cònjuges, sense perjudici del que preveu l'apartat 6 de l'article 86 d'aquesta Llei per al cas de tributació conjunta.

Article 109. *Infraccions i sancions.*

1. Les infraccions tributàries en aquest impost es qualifiquen i sancionen d'acord amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense perjudici de les especialitats que preveu aquesta Llei.

2. Constitueix infracció tributària lleu la presentació incorrecta de les comunicacions que preveu l'article 100 d'aquesta Llei. Aquesta infracció se sanciona amb una multa pecuniària fixa de 150 euros.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

TÍTOL XI

Ordre jurisdiccional

Article 110. *Ordre jurisdiccional.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, exhaurida prèviament la via economicoadministrativa, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se suscitin entre l'Administració tributària i els contribuents, retenidors i altres obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició addicional primera. *Dret de rescat en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.*

La renda que es posi de manifest com a conseqüència de l'exercici del dret de rescat dels contractes d'assegurança col·lectiva que instrumentin compromisos per pensions, en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, no està subjecta a l'impost sobre la renda de les persones físiques del titular dels recursos econòmics que en cada cas correspongui, en els casos següents:

a) Per a la integració total o parcial dels compromisos instrumentats en la pòlissa en un altre contracte d'assegurança que compleixi els requisits de l'esmentada disposició addicional primera.

b) Per a la integració en un altre contracte d'assegurança col·lectiva dels drets que corresponguin al treballador segons el contracte d'assegurança original en el cas de cessament de la relació laboral.

Els casos que estableixen els paràgrafs a) i b) anteriors no alteren la naturalesa de les primes respecte de la seva imputació fiscal per part de l'empresa, ni el còmput de l'antiguitat de les primes satisfetes en el contracte d'assegurança original. No obstant això, en el cas que estableix el paràgraf b) anterior, si les primes no van ser imputades, l'empresa pot deduir-les amb motiu d'aquesta mobilització.

Tampoc no queda subjecta a l'impost sobre la renda de les persones físiques la renda que es posi de manifest com a conseqüència de la participació en beneficis dels contractes d'assegurança que instrumentin compromisos per pensions d'acord amb el que preveu la disposició

addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions quan aquesta participació en beneficis es destini a l'augment de les prestacions assegurades en els contractes esmentats.

Disposició addicional segona. *Retribucions en espècie.*

No tenen la consideració de retribucions en espècie els préstecs amb tipus d'interès inferior al legal dels diners concertats abans de l'1 de gener de 1992 i el principal dels quals hagi estat posat a disposició del prestatari també abans de la data esmentada.

Disposició addicional tercera. *Integració dels impostos sobre societats i sobre la renda de les persones físiques.*

Els dividendes o les participacions en beneficis corresponents a rendiments bonificats d'acord amb el que preveuen l'article 2 de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, de mesures fiscals, de reforma del règim jurídic de la funció pública i de la protecció per desocupació, o l'article 19 de la Llei foral 12/1993, de 15 de novembre, o la disposició addicional cinquena de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, o procedeixin d'entitats a les quals sigui aplicable l'exempció que preveuen les normes forals 5/1993, de 24 de juny, de Biscaia; 11/1993, de 26 de juny, de Guipúscoa, i 18/1993, de 5 de juliol, d'Àlaba, no donen dret a la deducció que preveu l'article 81 d'aquesta Llei. En la base imposable del dit impost s'ha d'integrar el 100 per cent dels esmentats dividendes i participacions en beneficis.

En cas de distribució de reserves per les entitats a què es refereix el paràgraf anterior, cal atènyer-se a la designació que conté l'acord social, i s'entenen aplicades les primeres quantitats abonades a les reserves esmentades.

Disposició addicional quarta. *Rendes forestals.*

No s'han d'integrar a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques les subvencions concedides als qui explotin finques forestals gestionades d'acord amb plans tècnics de gestió forestal, ordenació de forests, plans dasocràtics o plans de repoblació forestal aprovades per l'Administració forestal competent, sempre que el període de producció mitjà, segons l'espècie de què es tracti, determinat en cada cas per l'administració forestal competent, sigui igual o superior a 20 anys.

El Govern ha de desenvolupar un mètode d'estimació objectiva en l'impost sobre la renda de les persones físiques per a la determinació del rendiment net derivat de les explotacions forestals que compleixin els requisits que assenyalava el paràgraf anterior.

Disposició addicional cinquena. *Subvencions de la política agrària comunitària i ajudes públiques.*

1. No s'han d'integrar a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques les rendes positives que es posin de manifest com a conseqüència de:

a) La percepció de les ajudes següents de la política agrària comunitària:

- 1r Abandonament definitiu del conreu de la vinya.
- 2n Prima a l'arrencada de plantacions de pomeres.
- 3r Prima a l'arrencada de plataners.
- 4t Abandonament definitiu de la producció lletera.
- 5è Abandonament definitiu del conreu de peres, préssecs i nectarines.
- 6è Arrencada de plantacions de peres, préssecs i nectarines.

b) La percepció de les següents ajudes de la política pesquera comunitària: abandonament definitiu de l'activitat pesquera.

c) La percepció d'ajudes públiques que tinguin per objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o enfonsament d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques.

d) La percepció de les ajudes a l'abandonament de l'activitat de transport per carretera satisfetes pel Ministeri de Foment a transportistes que compleixin els requisits establerts en la normativa reguladora de la concessió d'aquestes ajudes.

e) La percepció d'indemnitzacions públiques, a causa del sacrifici obligatori de la cabanya ramadera, en el marc d'actuacions destinades a l'eradicació d'epidèmies o malalties.

Aquesta disposició només afecta els animals destinats a la reproducció.

2. Per calcular la renda que no s'integra en la base imposable s'ha de tenir en compte tant l'import de les ajudes percebudes com les pèrdues patrimonials que, si s'escau, es produeixen en els elements afectes a les activitats. Quan l'import d'aquestes ajudes sigui inferior al de les pèrdues produïdes en aquests elements, es pot integrar en la base imposable la diferència negativa. Quan no existeixin pèrdues, només s'exclou de gravamen l'import de les ajudes.

Disposició addicional sisena. Beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries.

Els pagesos joves o assalariats agraris que determinin el rendiment net de la seva activitat mitjançant el règim d'estimació objectiva poden reduir el corresponent a la seva activitat agrària en un 25 per cent durant els períodes impositius tancats durant els cinc anys següents a la seva primera instal·lació com a titulars d'una explotació prioritària, realitzada a l'empara del que preveu el capítol IV del títol I de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, sempre que acreditin la realització d'un pla de millora de l'explotació.

El rendiment net a què es refereix el paràgraf anterior és el resultant exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen el règim d'estimació objectiva.

Aquesta reducció s'ha de tenir en compte als efectes de determinar la quantia dels pagaments fraccionats que s'hagin d'efectuar.

Disposició addicional setena. Tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que desenvolupin l'activitat de transport per autotaxi.

El rendiment obtingut pels subjectes passius d'alta en l'epígraf 721.2 de la secció 1a de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, per la transmissió d'actius fixos immaterials en els casos de mort, incapacitat permanent, jubilació, cessament d'activitat per reestructuració del sector i transmissió a familiars fins al segon grau, queda inclòs en el rendiment net resultant de l'aplicació de la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Reglamentàriament s'ha de desplegar l'aplicació d'aquest precepte.

Disposició addicional vuitena. Transmissions de valors o participacions no admesos a negociació després d'una reducció de capital.

1. Quan abans de la transmissió de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, s'hagi produït una reducció del capital instrumentada mitjançant una disminució del valor nominal que no afecti de la mateixa manera tots els valors o participacions en circulació del contribuent, s'apliquen les regles que preveu la secció 4a

del capítol I del títol II d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

1r Es considera com a valor de transmissió el que correspondria en funció del valor nominal que resulti de l'aplicació del que preveu l'article 31.3.a) d'aquesta Llei.

2n En el cas que el contribuent no hagi transmès la totalitat dels seus valors o participacions, la diferència positiva entre el valor de transmissió corresponent al valor nominal dels valors o participacions efectivament transmesos i el valor de transmissió, a què es refereix el paràgraf anterior, es minora del valor d'adquisició dels restants valors o participacions homogenis, fins a la seva anul·lació. L'excés que pugui resultar tributa com a guany patrimonial.

2. Les normes que preveu l'apartat anterior són aplicables en el cas de transmissions de valors o participacions en el capital de societats patrimonials.

Disposició addicional novena. Mutualitats de treballadors per compte d'altri.

Poden reduir la base imposable, en els termes que preveu l'article 60 d'aquesta Llei, les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança, concertats per mutualitats de previsió social per treballadors per compte d'altri com a sistema complementari de pensions, quan prèviament, durant almenys un any en els termes que es fixin reglamentàriament, aquests mateixos mutualistes hagin realitzat aportacions a aquestes mateixes mutualitats, d'acord amb el que preveuen la disposició transitòria cinquena i la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió d'assegurances privades, i sempre que existeixi un acord dels òrgans corresponents de la mutualitat que només permeti cobrar les prestacions quan concorrin les mateixes contingències que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Disposició addicional desena. Plans de pensions, mutualitats de previsió social i plans de previsió assegurats constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.

Quan es realitzin aportacions a plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, a aquests els és aplicable el règim financer dels plans de pensions, regulat en el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions amb les especialitats següents:

1. Poden efectuar aportacions al pla de pensions tant el mateix minusvàlid particip com les persones que hi tinguin una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com el cònjuge o aquells que els tinguin a càrrec seu en règim de tutela o acolliment.

En aquests últims casos, les persones amb minusvalidesa han de ser designades beneficiàries de manera única i irrevocable per a qualsevol contingència.

No obstant això, la contingència de mort del minusvàlid pot generar dret a prestacions de viudetat, orfandat o a favor dels qui hagin realitzat aportacions al pla de pensions del minusvàlid en proporció a l'aportació d'aquests.

2. Com a límit màxim de les aportacions, a efectes del que preveu l'article 5.3 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, s'apliquen les quanties següents:

a) Les aportacions anuals màximes realitzades per les persones minusvàlides particips no poden excedir la quantitat de 24.250 euros.

b) Les aportacions anuals màximes realitzades per cada particip a favor de persones amb minusvalidesa lligades per relació de parentiu no poden excedir la quanti-

tat de 8.000 euros. Això sense perjudici de les aportacions que pugui realitzar al seu propi pla de pensions, d'acord amb el límit que preveu l'article 5.3 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

c) Les aportacions anuals màximes a plans de pensions realitzades a favor d'una persona amb minusvalidesa, incloent-hi les seves pròpies aportacions, no poden excedir la quantitat de 24.250 euros.

La inobservança d'aquests límits d'aportació és objecte de la sanció que preveu l'article 36.4 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions. A aquests efectes, quan concorrin diverses aportacions a favor del minusvàlid, s'entén que el límit de 24.250 euros es cobreix, primer, amb les aportacions del mateix minusvàlid i, quan aquestes no superin el límit, amb les restants aportacions en proporció a la seva quantia.

L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions, a nom d'un mateix beneficiari minusvàlid, per damunt del límit de 24.250 euros anuals, té la consideració d'infracció molt greu, en els termes que preveu l'article 35.3.n) del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

3. Les prestacions del pla de pensions han de ser en forma de renda, llevat que, per circumstàncies excepcionals, i en els termes i les condicions que reglamentàriament s'estableixin, es puguin percebre en forma de capital.

4. Reglamentàriament es poden establir especificacions en relació amb les contingències per les quals es poden satisfer les prestacions, a les quals es refereix l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

5. Reglamentàriament s'han de determinar els casos en què es poden fer efectius els drets consolidats en el pla de pensions per part de les persones amb minusvalidesa, d'acord amb el que preveu l'article 8.8 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

6. El règim que regula aquesta disposició addicional és aplicable a les aportacions i prestacions realitzades o percebudes de mutualitats de previsió social i de plans de previsió assegurats a favor de minusvàlids que compleixin els requisits que preveuen els anteriors apartats i els que s'estableixin reglamentàriament. En aquest cas, els límits establerts són conjunts per a les aportacions a plans de pensions, a plans de previsió assegurats i a mutualitats de previsió social.

Disposició addicional onzena. Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

U. Els esportistes professionals i d'alt nivell poden realitzar aportacions a la mutualitat de previsió social a prima fixa d'esportistes professionals, amb les especialitats següents:

1. Àmbit subjectiu. Es consideren esportistes professionals els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1006/1985, de 26 de juny, pel qual es regula la relació laboral especial dels esportistes professionals. Es consideren esportistes d'alt nivell els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1467/1997, de 19 de setembre, sobre esportistes d'alt nivell.

La condició de mutualista i assegurat recau, en tot cas, en l'esportista professional o d'alt nivell.

2. Aportacions. No poden excedir les aportacions anuals la quantitat que s'estableix per a partícips de 65 anys o més en els articles 5.3.a) del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions i 60.5.a) d'aquesta Llei, incloent-hi les que hagin estat imputades pels promotors en concepte de rendiments del treball quan aquestes últimes s'efectuïn d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

No s'admeten aportacions una vegada que finalitzi la vida laboral com a esportista professional o es produeixi la pèrdua de la condició d'esportista d'alt nivell en els termes i les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

3. Contingències. Les contingències que poden ser objecte de cobertura són les previstes per als plans de pensions a l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

4. Disposició de drets consolidats. Els drets consolidats dels mutualistes només es poden fer efectius en els casos que preveu l'article 8.8 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i, addicionalment, una vegada transcorregut un any des que finalitzi la vida laboral dels esportistes professionals o des que es perdi la condició d'esportistes d'alt nivell.

5. Règim fiscal:

a) Les aportacions, directes o imputades, que compleixin els requisits anteriors poden ser objecte de reducció en la part general de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb el límit de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici i fins a un import màxim de 24.250 euros.

b) La disposició dels drets consolidats en casos diferents dels esmentats en l'apartat 4 anterior determina l'obligació per al contribuent de reposar en la base imposable les reduccions indègudament realitzades, amb la pràctica de les declaracions liquidacions complementàries, que inclouen els interessos de demora. Al seu torn, les quantitats percebudes per la disposició anticipada dels drets consolidats tributen com a rendiments del capital mobiliari, llevat que provinguin de contractes d'assegurança a què es refereix la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, cas en què tributen com a rendiments del treball.

c) Les prestacions percebudes, així com la percepció dels drets consolidats en els casos que preveu l'apartat 4 anterior, tributen en la seva integritat com a rendiments del treball.

Dos. Amb independència del règim que preveu l'apartat anterior, els esportistes professionals i d'alt nivell, encara que hagin finalitzat la seva vida laboral com a tals o hagin perdut aquesta condició, poden realitzar aportacions a la mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

Aquestes aportacions poden ser objecte de reducció en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, sempre que compleixin els requisits subjectius que preveu l'apartat 2 de l'article 60 d'aquesta Llei.

Com a límit màxim conjunt de reducció d'aquestes aportacions s'aplica el que estableix l'apartat 4 de l'article 60 d'aquesta Llei, per a les aportacions a plans de pensions, les mutualitats de previsió social i als plans de previsió assegurats.

Disposició addicional dotzena. Recurs cameral permanent.

L'exacció del recurs cameral permanent a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, s'ha de girar sobre els rendiments compresos en la secció 3a del capítol I del títol II d'aquesta Llei, quan derivin d'activitats incloses a l'article 6 de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.

Disposició addicional tretzena. *Obligacions d'informació.*

1. Reglamentàriament es poden establir obligacions de subministrament d'informació a les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, a les entitats comercialitzadores en territori espanyol d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva domiciliades a l'estranger, i al representant designat d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actuï en nom de la gestora que operi en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions sobre accions o participacions de les esmentades institucions, inclosa la informació de què disposin relativa al resultat de les operacions de compra i venda d'aquelles.

2. Els contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques o per l'impost sobre societats han de subministrar informació, en els termes que reglamentàriament s'estableixin, en relació amb les operacions, situacions, cobraments i pagaments que efectuïn o derivin de la tinença de valors o béns relacionats, directament o indirectament, amb països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals.

3. Reglamentàriament es poden establir obligacions de subministrament d'informació en els casos següents:

a) A les entitats asseguradores, respecte dels plans de previsió assegurats que comercialitzin, a què es refereix l'article 60 d'aquesta Llei.

b) A la Seguretat Social i les mutualitats, respecte de les cotitzacions i quotes meritades en relació amb els seus afiliats o mutualistes.

c) Al Registre civil, respecte de les dades de naixements, adopcions i morts.

4. Els bancs, les caixes d'estalvis, les cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquin al tràfic bancari o creditici, estan obligades, en les condicions que reglamentàriament s'estableixin, a subministrar a l'Administració tributària la identificació de la totalitat dels comptes oberts en les entitats esmentades o posats per aquestes a disposició de tercers, amb independència de la modalitat o denominació que adoptin, fins i tot quan no s'hagi procedit a la pràctica de retencions o ingressos a compte. Aquest subministrament comprèn la identificació dels titulars, autoritzats o qualsevol beneficiari dels dits comptes.

5. Les persones que, d'acord amb el que disposen els articles 3 i 4 de la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, intervinguin en la formalització de les aportacions als patrimonis protegits, han de presentar una declaració sobre les esmentades aportacions en els termes que reglamentàriament s'estableixin. La declaració s'ha d'efectuar en el lloc, la forma i el termini que estableixi el ministre d'Hisenda.

Disposició addicional catorzena. *Captació de dades.*

El ministre d'Hisenda, amb l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades en el que sigui procedent, ha de proposar al Govern les mesures necessàries per assegurar la captació de dades que constin en qualsevol classe de registre públic o registre de les administracions públiques, que siguin necessàries per a la gestió i el control de l'impost.

Disposició addicional quinzena. *Rendes pendents d'imputació.*

Aquesta Llei també és aplicable a les rendes que correspongui imputar a partir de l'entrada en vigor

d'aquesta d'acord amb els criteris d'imputació temporal de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i les seves normes de desplegament.

Disposició transitòria primera. *Prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació.*

A les quantitats percebudes a partir de l'1 de gener de 2001 per beneficiaris de contractes d'assegurança concertats per donar compliment al que disposa la disposició transitòria quarta del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions que instrumentin les prestacions derivades d'expedients de regulació d'ocupació, que abans de la signatura del contracte es fessin efectives amb càrrec a fons interns, i a les quals els sigui aplicable la reducció que estableix l'article 17.2.a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, han d'aplicar la reducció que estableix l'article 17.2.a) d'aquesta Llei, sense que a aquests efectes la signatura d'aquests contractes alteri el càlcul del període de generació d'aquestes prestacions.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.*

1. Les prestacions per jubilació i invalidesa derivades de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social les aportacions de les quals, realitzades abans de l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, hagin estat objecte de minoració almenys en part en la base imposable, s'han d'integrar en la base imposable de l'impost en concepte de rendiments del treball.

2. La integració s'ha de fer en la mesura en què la quantia percebuda excedeixi les aportacions realitzades a la mutualitat que no hagin pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'impost d'acord amb la legislació vigent en cada moment i, per tant, hagin tributat prèviament.

3. Si no es pot acreditar la quantia de les aportacions que no hagin pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable, s'ha d'integrar el 75 per cent de les prestacions per jubilació o invalidesa percebudes.

Disposició transitòria tercera. *Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.*

En la determinació dels rendiments del capital immobiliari derivats de contractes d'arrendament subscrits anteriorment al 9 de maig de 1985, que no gaudeixin del dret a la revisió de la renda del contracte en virtut de l'aplicació de la regla 7a de l'apartat 11 de la disposició transitòria segona de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, s'ha d'incloure addicionalment, com a despesa deduïble, mentre subsisteixi aquesta situació i en concepte de compensació, la quantitat que correspongui a l'amortització de l'immoble.

Disposició transitòria quarta. *Tributació de determinats valors de deute públic.*

Els rendiments derivats de la transmissió, amortització o reembossament de valors del deute públic, adquirits abans del 31 de desembre de 1996 i que segons el que preveu la Llei 18/1991, de 6 de juny, generin increments de patrimoni, s'ha d'integrar en la part especial de la base imposable, sense que siguin aplicables les reduccions que preveu l'article 24.2 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena. *Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni abans de l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.*

Quan es percebi un capital diferit, a la part de prestació corresponent a primes satisfetes abans del 31 de desembre de 1994, hi són aplicables els percentatges de reducció que estableix la disposició transitòria vuitena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, una vegada calculat el rendiment d'acord amb el que estableixen els articles 23, 24 i 94 d'aquesta Llei, exclòs el que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 2.b) d'aquest article 94.

Disposició transitòria sisena. *Règim fiscal de determinats contractes d'assegurances nous.*

La reducció del 75 per cent prevista en l'últim paràgraf de l'article 94.2.b) d'aquesta Llei només és aplicable als contractes d'assegurances concertats des del 31 de desembre de 1994.

Disposició transitòria setena. *Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.*

1. Per determinar la part de les rendes vitalícies i temporals, immediates o diferides, que es considera rendiment del capital mobiliari, són aplicables exclusivament els percentatges que estableix l'article 23.3.b) i c) d'aquesta Llei, a les prestacions en forma de renda que es percebin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quan la constitució de les rendes s'hagi produït abans de l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

Aquests percentatges són aplicables en funció de l'edat que tingui el receptor en el moment de la constitució de la renda en el cas de rendes vitalícies o en funció de la durada total de la renda si es tracta de rendes temporals.

2. Si s'acudeix al rescat de rendes vitalícies o temporals la constitució de les quals s'hagi produït abans de l'entrada en vigor de la Llei esmentada, per calcular el rendiment del capital mobiliari produït amb motiu del rescat es resta la rendibilitat obtinguda fins a la data de constitució de la renda.

Disposició transitòria vuitena. *Exempció per reinversió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Les rendes acollides a l'exempció per reinversió que preveu l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la redacció vigent abans de l'1 de gener de 1999, es regulen pel que s'hi estableix, encara que la reinversió es produeixi en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria novena. *Guanyos patrimonials derivats d'elements adquirits abans del 31 de desembre de 1994.*

Els guanyos patrimonials derivats de la transmissió d'elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques, adquirits abans del 31 de desembre de 1994, es redueixen d'acord amb el que estableixen les regles 2a i 4a de l'apartat 2 de la disposició transitòria vuitena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

A aquests efectes, es consideren elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques aquells en els quals la desafectació d'aquestes activitats s'hagi produït amb més de tres anys d'antelació a la data de transmissió.

Disposició transitòria desena. *Partides pendents de compensació.*

1. Els rendiments irregulars negatius procedents del període impositiu 1998 que estiguin pendents de compensació a la data d'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, es compensen únicament amb el saldo positiu dels rendiments i les imputacions de renda a què es refereix l'article 39.a) d'aquesta Llei.

2. Les disminucions patrimonials netes procedents del període impositiu 1998 que estiguin pendents de compensació a la data d'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, es compensen únicament amb el saldo dels guanys i pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 40 d'aquesta Llei.

3. La base liquidable regular negativa del període impositiu 1998 que estigui pendent de compensació a la data d'entrada en vigor de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, es compensa únicament amb el saldo positiu de la base liquidable general que preveu l'article 50 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria onzena. *Règim aplicable a les pèrdues patrimonials pendents de compensar en l'impost sobre la renda de les persones físiques, generades entre un i dos anys.*

Les pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 38.b) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, en la redacció vigent fins al 31 de desembre de 2002, corresponents al període impositiu 1999 que estiguin pendents de compensació l'1 de gener de 2000 i que s'hagin posat de manifest amb motiu de la transmissió d'elements patrimonials adquirits o de millores realitzades en aquests, amb més d'un any i fins a dos anys d'antelació a la data de transmissió, es compensen d'acord amb el que preveu l'article 39.b) d'aquesta Llei.

Disposició transitòria dotzena. *Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats de paradisos fiscals.*

1. A l'efecte de calcular l'excés del valor liquidatiu a què fa referència l'article 96 d'aquesta Llei, es pren com a valor d'adquisició el valor liquidatiu el primer dia del primer període impositiu al qual sigui aplicable la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, respecte de les participacions i accions que en aquest posseeix el contribuent. La diferència entre l'esmentat valor i el valor efectiu d'adquisició no es pren com a valor d'adquisició als efectes de la determinació de les rendes derivades de la transmissió o reembossament de les accions o participacions.

2. Els dividendes i participacions en beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, que procedeixen de beneficis obtinguts abans de l'entrada en vigor de la Llei 40/1998, s'han d'integrar a la base imposable dels socis o partícips d'aquests. A aquests efectes, s'entén que les primeres reserves distribuïdes han estat dotades amb els primers beneficis guanyats.

Disposició transitòria tretzena. *Compensacions per deduccions en adquisició i arrendament d'habitatge.*

1. La llei de pressupostos generals de l'Estat ha de determinar el procediment i les condicions per a la percepció de compensacions econòmiques en els casos següents:

a) Els contribuents que hagin adquirit el seu habitatge habitual abans del 4 de maig de 1998 i tinguin dret

a la deducció per adquisició d'habitatge, en el cas que l'aplicació del règim que estableix aquesta Llei per a l'esmentada deducció els sigui menys favorable que el que regula la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Els contribuents amb dret a la deducció per lloguer d'habitatge per raó de contracte d'antiguitat anterior al 24 d'abril de 1998, en el cas que aquesta Llei els sigui menys favorable que la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, com a conseqüència de la no-aplicació de l'esmentada deducció per lloguer, sempre que mantingui el sistema d'arrendament per al seu habitatge habitual.

2. Les compensacions econòmiques se satisfan amb la sol·licitud prèvia del contribuent, dins els sis mesos següents a aquell en què finalitzi el termini per presentar la declaració per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició transitòria catorzena. *Societats transparents.*

En el que afecti els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques és aplicable el que estableixen les disposicions transitòries quinzena i setzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Disposició final primera. *Habilitació per a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar, d'acord amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 134 de la Constitució espanyola:

a) L'escala i els tipus de l'impost i les deduccions en la quota.

b) Els altres límits quantitius i percentatges fixos que estableix aquesta Llei.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

El Govern ha de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

(Aquest Reial decret legislatiu s'inclou tenint en compte la Correcció d'errades publicada al «BOE» núm. 61, d'11-3-2004.)

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

4455 *MODIFICACIÓ dels Estatuts «EUROFIMA», societat europea per al finançament de material ferroviari (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 30 de novembre de 1984). Ampliació de la participació dels Ferrocarrils de l'Estat Hongarès (MÁV) en el capital per accions d'EUROFIMA. Transformació dels Ferrocarrils Eslovens (SZ) i modificació de l'article 5 dels Estatuts, adoptat a Berna el 12 de desembre de 2003. («BOE» 61, d'11-3-2004.)*

MODIFICACIÓ DELS ESTATUTS

Ampliació de la participació dels Ferrocarrils de l'Estat Hongarès (MÁV) en el capital per accions d'EUROFIMA

El 12 de desembre de 2003 la Junta General extraordinària d'accionistes d'EUROFIMA, celebrada a Basilea, va apro-

var l'ampliació de la participació dels Ferrocarrils de l'Estat Hongarès (MÁV) en el capital per accions d'EUROFIMA del 0,2 % al 0,5 %, mitjançant la cessió a la xarxa esmentada de 390 accions de la Société Nationale des Chemins de Fer Français (SNCF) i de 390 accions de la Deutsche Bahn AG (DB AG), per un valor nominal de 10.000 francs suïssos cadascuna, és a dir, un import total de 7.800.000 francs suïssos, alliberades fins a la quantitat d'1.560.000 francs suïssos. La Junta va aprovar a continuació la nova distribució del capital resultant de l'ampliació.

En conseqüència, la Junta va resoldre modificar la redacció de l'article 5 dels Estatuts de la societat reduint el nombre d'accions en poder de la SNCF i la DB AG de 63.700 unitats a 63.310 unitats, en els dos casos, i inscrivint els Ferrocarrils de l'Estat Hongarès (MÁV) com a accionista amb un nombre d'accions que passa de 520 a 1.300.

Transformació dels Ferrocarrils Eslovens (SZ)

En el moment de l'entrada en vigor, el 29 d'agost de 2003, de la transformació dels Ferrocarrils Eslovens (SZ), la Societat de Responsabilitat Limitada dels Ferrocarrils Eslovens va assumir tots els drets i les obligacions dels Ferrocarrils Eslovens (SZ) derivats del Conveni relatiu a la constitució d'EUROFIMA, així com totes les accions d'EUROFIMA en poder dels Ferrocarrils Eslovens (SZ).

El 12 de desembre de 2003 la Junta General extraordinària d'accionistes d'EUROFIMA, celebrada a Basilea, va aprovar la transferència, en data 29 d'agost de 2003, a la Societat de Responsabilitat Limitada dels Ferrocarrils Eslovens de les 520 accions d'EUROFIMA que estaven en poder dels Ferrocarrils Eslovens (SZ).

En conseqüència, la Junta va acordar modificar el text de l'article 5 dels Estatuts de la societat substituïnt, com a accionista de la societat, els Ferrocarrils Eslovens (SZ) per la Societat de Responsabilitat Limitada dels Ferrocarrils Eslovens.

Aquestes decisions van entrar en vigor immediatament, és a dir, el 12 de desembre de 2003.

La present notificació es du a terme en aplicació de l'apartat d) de l'article 2 del Conveni.

EUROFIMA

Nova versió de 12 de desembre de 2003 de l'article 5 dels Estatuts d'EUROFIMA

ARTICLE 5

El capital social de la societat puja a 2.600.000.000 de francs suïssos. Està dividit en 260.000 accions amb un valor nominal de 10.000 francs suïssos.

Després de la setena ampliació de capital (1997) i després de la cessió d'accions (2003), la distribució d'accions és la següent:

- 63.310 accions: Ferrocarrils Alemanys, SA.
- 63.310 accions: Societat Nacional dels Ferrocarrils Francesos.
- 35.100 accions: Ferrocarrils de l'Estat Italià, SA.
- 25.480 accions: Societat Nacional dels Ferrocarrils Belgues.
- 15.080 accions: Ferrocarrils Neerlandesos, SA.
- 13.572 accions: Xarxa Nacional dels Ferrocarrils Espanyols.
- 13.000 accions: Ferrocarrils Federals Suïssos.
- 5.980 accions: Comunitat dels Ferrocarrils Iugoslavs.
- 5.200 accions: Ferrocarrils de l'Estat de Suècia.
- 5.200 accions: Societat Nacional de Ferrocarrils Luxemburguesos.